

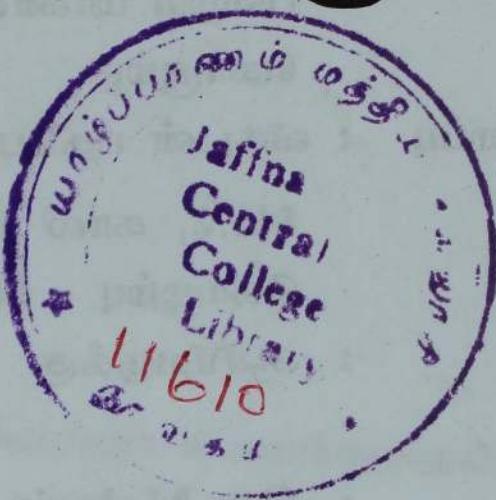
1

ஒரு மலர்ன் குரல்

வரதா சண்முகநாதன்

ஒரு மஸ்ரீ கால்

திருமதி. வரதா சண்முகநாதன்

B.A., Dip.Ed., M.A. (London)

கிளைப்பாறிய ஆசிரியை

வேலனை மக்கிய கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம்
கொழும்பு No. 11610
2012

CLASS. No.	11610
DATE	02.07.2015
NAME	வேலனை மக்கிய கல்லூரி
DEPT.	பழைய மாணவர் சங்கம்
TELEPHONE	கொழும்பு 2012
ADDRESS	வேலனை மக்கிய கல்லூரி, கொழும்பு, தாழை வீதி, கொழும்பு, தமிழ்நாடு, இந்தியா

தலைப்பு : ஒரு மலரின் குரல்
ஆசிரியர் : திருமதி வரதா சண்முகநாதன்
பதிப்பு : 2012
வெளியீடு : வேலனை மத்திய கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம்
கொழும்பு
அச்சமைப்பு : விகடன் பதிப்பகம்
541/2, காலி வீதி,
கொழும்பு - 06
உரிமை : ஆசிரியருக்கு

Title : Otu Malarin Kutil
Author : Mrs. Varatha Shanmuganathan
14 Callowhill Ave.
Richmond Hill ON. L4B 4G1
Canada.
E.mail : varathashan@hotmail.com
Web: vaalaimaram.com/wordpress/
Edition : 2012
Published by: Velenai Central College
Old Students Association
Colombo
Printed by : Vihadan Printer
541/2 Galle Road,
Colombo - 06
Front cover : Rupa Chilvers & Malar Prashanth
ISBN : 9 780955 728716

கல்வித்துறையிலும் கலைத்துறையிலும்
எனக்கிருந்த யூர்வத்தை மேலும் மேலும்
தூண்டி வளர்த்த காலஞ் சென்ற என்
அருமைக் கணவர்,

நாகவெற்றினம் சண்முகநாதன்

ஓவர்களுக்கு
இந்நால் சமர்ப்பணம்

முகவரை

'ஒரு மலரின் குரல்' என்ற இந்நாலிலுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் பல வருடங்களாக அவ்வப் பொழுது என்மனதிலுதித் தவையாகும். ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்து வருடங்களாகத் தான் கவிதைத் தாய் என்னை அடிக்கடி முத்தமிடத் தொடங்கினாள். காலையிலோ, மாலையிலோ, கனத்த நடுச் சாமத்திலோ என்னை யறியாது பீறிட்டு வரும் கவிதை ஊற்றானது சிறிது சிறிதாகப் பெருவெள்ளமாகும் தன்மையை நான் பல தடவைகளில் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

தெய்வ நம்பிக்கையும், திருத்தலங்களில் வழிபாடு செய்து மன அமைதி பெறும் பழக்கமும் எனது பெற்றோரால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட நன்கொடையாகும். இதனாலே தான் நான் துதிப்பாடல்களை இயற்றி மகிழ்ந்தேன். பிற நாடுகளில் வாழ்ந்திருந்த காலங்களில் என் மனம் மகிழி, இறையருள் பெற எம் நாட்டுப் பிற நாட்டுத் தலங்கள் பேரில் கவிதைகள் புனைந்தேன்.

நான் பிறந்த நாட்டை விட்டு முதலில் ஆபிரிக்காவில், பின் ஜோப்பாவில் வாழ்ந்து, இப்பொழுது வட அமெரிக்காவில் வாழ்கின்ற என்னை எனது சொந்த நாட்டு வாழ்க்கை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, அரசியல், போர்ச்சுழல் எல்லாமே வலிந்திமுத்து என் கவிதைகளுக்கு வித்தாயின. நாம் நாடு விட்டு நாடு போனாலும் எமது உள்ளுணர்வானது எப்போதும் எமது நாட்டில் நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை இரை மீட்டுவதாகவே இருக்கும். அதனாலே தான் முதலிலிருந்து கடைசிவரை உள்ள கவிதைகள் மொழி அபிமானம், பிறந்த நாட்டு அபிமானம் என்பனவற்றைக் கருவாகக் கொண்டுள்ளன. இதன் உண்மையைச் சிறப்பாக 'நினைவுகள்', 'பொதுப்பாடல்கள்' ஆதிய பகுதிகளில் காணலாம் உதாரணமாக எடுத்துப் பார்ப்பின் 'நினைவுகள்' எனும் பகுதியில், 'ஸமுத்து வளநாடு' தமிழுலாவும் ஸமுத்தின் எழில் நிறை பகுதியாம் கரையோரத்தமெந்த வடக்கிலும் கிழக்கிலுமூள் எவளநாட்டையே சுட்டும். 'எம் முதாதையர்' என்ற பாடல் ஆண்டாண்டு காலமாக அன்னை பூமியின் நில வளத்தை, கடல் வளத்தையெல்லாம் இயற்கையோடினைந்த வாழ்வையேற்ற எம்

முதாதையர் எப்படிப் பாதுகாத்ததோடு தம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் பயன்படுத்தினர் என்பதை விளக்கும். 'புதியதோர் உலகம் செய்வோம்' மற்றும் 'வருக தமிழர் பொற்காலம்' ஆதிய இரு கவிதைகளும் தமிழர், தமிழ் மொழி, தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழர் சமுதாயம் சிறக்க யாது செய்ய விழைகின்றனர் என்பதனைக் கற்பனைக் கண்ணோடு பார்ப்பதாகும். 'தாய் மொழி' என்ற பாடல், பல மொழிகள் பேசும் மக்களிடையே பல நாடுகளில் வாழ்ந்து பெற்ற அநுபவத்தினால் நான் தமிழ் மொழியைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றேன் என்பதனை விளக்கும் ஒரு சிறு துணுக்காகும்.

பொதுப்பாடல்கள் என்ற பகுதியில் உள்ள இந்திய நாட்டு மகாத்மா, இலங்கை மண்ணின் யாழ் ப்பாணத்து யோகதவாமிகள், தந்தை செல்வா, தென்னாபிரிக்கா, இங்கிலாந்திலுள்ள தேமஸ் நதி மற்றும் நத்தார்ப் பண்டிகை என்பன என் உள்ளத்தை ஈர்த்த சில தலைப்புகள். இத் தலைப்புகளில் காணப்படும் நாடுகளனத்திலும் பிரயாணம் செய்தும் சில நாடுகளில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்துமிருந்த அநுபவமே கவிதைகளாக உருவெடுத்தன. மேலும் இப்பகுதியில் முன்றாவது இடத்திலுள்ள 'உள்ளத்தில் உள்ளது' கவிதை என்ற தலைப்பில் யாக்கப் பட்ட கவிதையானது என் மனதைக் கவர்ந்த ஒன்றாகும். அதிலிருந்து சில செய்யுள்கள் பின்வருமாறு:

“உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை
மெள்ள உருவெடுப்பது கவிதை
பள்ளத்தில் ஓடிடும் நீர் போல்
பாய்ந்து வருவது கவிதை

கவிதைக்கோ கற்பனை வேண்டும்
காணாத கோணங்கள் காணவும் வேண்டும்
கோணாத உள்ளமும் வேண்டும்
குழுதம்போல் கவிதையும் விரிந்திட வேண்டும்.”

இக்கவிதை போன்ற பல கவிதைகள் கவிஞர் கந்தவனம், டாக்டர் போல் ஜோசெப் ஆகிய இருவரதும் தலைமையின் கீழ் நடாத்தப்படும் கனடா கீதவாணி உலகத் தழிழ் வாணொலியில் நிகழும் கவியரங்கத்தில் நான் வாசித்த கவிதைகள் ஆகும்.

‘சிந்தனைச் சிதறல்கள்’ எனும் பகுதி ஒன்றிற் கொன்று தோடர்பு படாத கவிதைகள் நிறைந்ததாயினும் கருத்து ஆழம், கற்பனை நயம் நிறைந்தனவாகவே நான் கருதுகின்றேன். என்மனதைக் கவர்ந்த இடம், பெரியார், தத்துவம் என்பனவும் அத்துடன் இருமொழி கலந்த பாடல் ஒன்றும் இப் பகுதியில் இடம் பெறுவதால் இது இறுதிப் பகுதியாய் இருப்பினும் பலரும் விரும்பி வாசிக்க தக்கது என்பதில் ஜயம் இல்லை.

எனது நூலைப் பற்றி இவ்வளவு விளக்கம் கொடுத்தது மட்டுமல்லாது இந்நூல் கொழும்பில் வெளியீட்டைக் காண்பதற்கு முக்கியமாக இருக்கும் அனைவருக்கும் நானும் என் குடும்பத்தினரும் முழு மனதுடனான நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

முதலில் நூல் வெளியீட்டுப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள கொழும்பு வேலனை மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கு நன்றி. நூலை அச்சமைத்துப் பிரசரம் பண்ணும் விகடன் அச்சகத்தினருக்கு நன்றி. அணிந்துரை எழுதிய டாக்டர் சமாதிலிங்கம் சக்தியசீலனுக்கு நன்றி. அறிமுகவரை எழுதிய வசந்தமாலா சிவபாலனுக்கு நன்றி.

இறுதியாக எனக்கு வலிந்து, வலிந்து உற்சாக முட்டி எனது நூலை வெளிக்கொணரப் பண்ணிய மல்லிகா சீவரத்தினத்துக்கும் அவரது கணவனார் சீவரத்தினத்திற்கும் எனது நன்றி. கொழும்பில் நான் தனியாக இருந்திடாது துணை தந்த என் பாலப்பருவ சிநேகிதிகளும், இனத்தவருமான திலகவதி விஸ்வநாதனுக்கும், இன்சுவை உணவை இடையிடையே அன்புடன் பரிமாறும் குகனேஸ்வரி சிவசரணத்திற்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக. மேலும், எனது மாணவியும் இனத்தவருமான வேதவல்லி அரசரத்தினம், அவரது மகள் காயா, மற்றும் யோகேஸ்வரி சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இடையிடையே என்னோடு வந்து நின்று ஆற்றிய உதவிக்கும் நன்றி.

தனித்தனியே மேலும் பெயர்களைக் கூறி நன்றி சொல்ல இடம் காணாதமையினால் புத்தக வெளியீடின் போது தவறாது அத்தகைய நன்றியினை நவிலக் காத்திருக்கின்றேன்.

வரதா சண்முகநாதன்
நூலாசிரியர்
27.12.2011.

அண்ந்துரை

சைவமும் தமிழும் வளர்ந்த வேலனைக் கிராமத்தில் பிறந்த திருமதி.வரதா சண்முகநாதன் அவர்களினால் ஆக்கப்பெற்ற 'ஒரு மலரின் குரல்' எனும் கவிதை நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனது சிறு வயது முதலே அவரையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் அறிந்தவன் என்ற வகையில் இக்கவிதை நாலை அவர் வெளியிடுவதையிட்டுப் பெருமை கொள்கின்றேன்.

எங்கள் எல்லோராலும் மலர் ரீச்சர் என்று அன்போடு அழைக்கப்படும் திருமதி.வரதா சண்முகநாதன் அவர்கள் ஆசிரியத்தொழிலை அர்ப்பணிப்புடன் செய்து திருமணம் நிமித்தம் வெளிநாடு சென்று வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர். எதியோப்பியா சியராலியோன், நெஜீரியா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா போன்ற பல நாடுகளில் வாழ்ந்து உலக மக்கள் பற்றி நன்கு அறிந்தவர். பல் வேறு மக்களின் பண் பாடுகளை விளங்கிக்கொண்டவர். அவரது பரந்து பட்ட வாழ்க்கை அனுபவங்களும், பெற்ற நல்லறிவும் அவரது கவிதைகளில் பளிச்சிடுகின்றன.

'ஒரு மலரின் குரல்' என்று தனது குரலையே இக்கவிதைநூலில் அவர் வெளிப்படுத்துகின்றார். 1960 களின் ஆரம்பத்தில் நாங்கள் அறிந்த மலர் ரீச்சர் 2010இன் ஆரம்பத்தில் இப்படி எழுதுவார் என்று எவரும் நினைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அந்தளவிற்கு அவர் கவிதைகள் தெளிவான ஓட்டத்துடன், தெளிந்த கருத்துடன், அனுபவ முத்திரையுடன் எந்த முறிவுமின்றி வெளிவந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அந்த மலரா? இந்த மலர் என்று எம்மை அவை வியக்கவைக்கின்றன.

ஆசிரியரின் பாடுபொருள் பல்வேறு விடயங்களைப் பேசுகின்றது. கணபதி காப்பிலிருந்து ஆரம்பித்து ஊர்க்கோவில்கள், தத்துவப்பாடல்கள், சிந்தனைச் சிதறல்கள் எனப் பலவாறாக விரிகின்றது. சமயம், தத்துவம், இயற்கை மீதான

பற்று. விஞ்ஞானம், ஓசோன் மண்டல உடைவு, அமெரிக்க செவ்விந்தியர், மனிதாபிமானம், ஈகை, அண்ணல் காந்தி, யோகர் சுவாமிகள், தேம் ஸ் நதி எனப் பலவாறான பாடுபொருளைக்கொண்டுள்ளது. ஊர் பற்றும், மொழிப்பற்றும், நாட்டுப் பற்றும் இந்த நாடு அநியாயமாக இனப்போரால் சீரழிந்து போகின்ற வேதனையும் இவற்றிலே பிரதிபலிக்கின்றன. இக்கவிதைகளில் சத்தியம், தர்மாவேசம், ஆத்மவிசாரம், மனித மேம்பாடு, சர்வசமய சமரசம், ஆன்மீகம், இயற்கையை நேசித்தல், புவிக்கோளத்தை மனிதன் படுத்தும் பாடு, தாய் நாட்டைப் பிரிந்த ஏக்கம், அவலப்படும் மக்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்ற தவிப்பு என்பன வெளிப்படுகின்றன.

மொத்தத்தில் 'ஒரு மலரின் குரல்' எனும் கவிதை நூல் மூலமாக அவர் தமிழ்க் கவிஞர் வரிசையில் சிறப்புடன் கணிக்கத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றார். சைவமும், தமிழும் கமழும் வேலனை மண்ணின் மணத்தை இக்கவிதைகள் மூலம் வெளிநாடோன்றில் வாழ்ந்தபோதும் மறக்காமல் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பல வேறு காலப்பகுதிகளில் இக்கவிதைகள் எழுதப்பட்டாலும், அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து நூல் வடிவில் உங்கள் கைகளில் தவழ் விட்டுள்ள அவர் பணியை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ஆசிரியர் இலக்கியப் பணி சிறக்கவும், அவர் விருப்புக்கள் நிறைவேறவும், நீண்ட கால ஆயுள் ஆரோக்கியத்துடன் வாழவும் எல்லாம் வல்ல வேலனை சிற்பனை முருகனை வேண்டுகின்றேன்.

பேராசிரியர். சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன்,
B.A.(Hons.), M.A., Ph.D.

பீடாதிபதி,

உயர் பட்டப்படிப்புகள் பீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி.

21/12/2011

அறிமுகவரை

காலத்தால் வரையறுக்க முடியாத மிகத் தொன்மை வாய்ந்த சைவமும் தமிழும் பல தாக்குதல்களுக்கு மத்தியிலும் எதிர்நீச்சலாடி வளமும் வளர்ச்சியும் பெறுவதற்கு காலத்திற்குக் காலம் தோன்றி அக்கால சமூக நிலைகளுக்கு ஏற்ப புத்துணர்வுடன் புதுப்பொலிவூட்டும் இலக்கியங்களைத் தோற்று வித்த கல்விமான்களே காரணமாகும். அந்த வகையில் இந்நால் ஆசிரியையின் ‘ஒரு மலரின் குரல்’ அழகிய கவிதைத் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இது துதிப்பாடல்கள், தத்துவப் பாடல்கள், நினைவுகள், பொதுப்பாடல்கள், சிந்தனைச் சிதறல்கள் என்றவாறு தொகுத்து நோக்கத்தக்கது.

துதிப்பாடல்களில் இறைவனின் பல்வேறு வடிவங்களையும், அஞ்பு, தூய்மை, கருணை, சாந்தி, அமைதியின் வடிவினதாகப் பார்த்து பரவசம் அடையும் வகையில் கவிதைகள் புனைந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

‘புவியில் உள்ள யாவருக்கும் அருள்பொழியம்மா
புண்ணியங்கள் பண்ணியிட அருள்பொழியம்மா
போர் தவிர்ந்த வாழ்வு வாழ அருள்பொழியம்மா
புகலிடமே நீதானே அருள்பொழியம்மா’

என சக்தியை விழித்துக் கூறும் கவிதைகள் அவரின் பக்தியுடன் இணைந்த மனித நேயத்தையும் வெளிப்படுகின்றது.

தான் உலகில் எங்கெல்லாம் சென்றாரோ அங்கெல்லாம் இறை பக்தியைக் காண்கின்றார். உள்ளாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பரம்பி நிற்கும் ஆலயங்களைக் கண்டு உள்ளம் உருகி பரவசமடையும் வண்ணம் சொல், பொருள் தெளிவுடன் பாடல்களை அமைத்துள்ளார்.

இந்நாலில் தொகுக்கப்பட்ட தத்துவப்பாடல்கள் நூலாசிரியரின் கல்வி, கேள்வி, அனுபவ அறிவின் ஆழத்தையும் ஆய்வினையும் கற்பனைத் தெளிவையும் மிகத்துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. தான் கற்றவற்றைக் கசடறக் கற்று

அதற்குத்தக நின்று கற்றோரும், மற்றோரும் வாழ அன்பு, பணிவு, வாய்மை, இரக்கம் என்ற சான்றாண்மைக் குணங்களை மேன்மைப்படுத்தும் பாடல்கள் பல இக்காலத் தேவைக்கேற்ப புனையப்பட்டுள்ளன. மனிதமனம், இயற்கையின் நியதி, இறந்தவர் இறக்கவில்லை, தனிமையைபோக்க போன்ற தலைப் புக்கள் போற்றுதற்குரியவை. அவை ஆசிரியரின், ஆய்வுச் சிந்தனை நோக்கினை வெளிப்படுத்துகின்றன. இப்பகுதியில், உள்ளதை உள்ளபடி கூறும் பண்பும் காணப்படு கின்றது.

இந்நாலில் நினைவுகள் என்ற பகுதியில் சமகால மாற்றங்களுக்கேற்ப சமுதாயம் உருவாக வேண்டும். விதி விதி என்று கூறி வாழ்ந்திருக்காமல் விதியை மதியால் சில சமயம் வெல்ல முடியும் என்பதும் உயரிய நெறிமுறையில் சமூகத்தை நெறிப்படுத்தி உருவாக்க வேண்டும் என்பதும் நூலாசிரியரின் ஆதங்கமாக உள்ளது. அந்த உள்ளத்து உள்ளுணர்வுகளை கவிதையாக வடித்துள்ளார் அவர். அக்கவிதையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

‘விதியும் மதியும் பயிரிட்டு
விளைத்த நென்மணி வாழ்வாகும்
விதியோ மதியோ என்று நாம்
விவாதத் திறங்கி அலையாது
விதியை விதியாய் ஏற்றிட்டு
மதியின் மகிமையையு முனர்ந்து
எமக்கும் பிறர்க்கும் பயனுளதாய்
ஏற்கும் பணியேலாம் பொருளுளதாய்
இறையன்புடனே இயற்றியிடின்
என்றும் எமக்கு நல்விதியே.’

தெய்வக் கருணையால் நமது நலன்கள் செழிக்கவேண்டும், நமது அனுசரணை முயற்சிகள் யாவும் ஒங்கிட வேண்டும் தெய்வீகம் லெளகீகம் இரண்டும் இறுக்கமான உறவுநிலை கொண்டவையாதலால் அந்த தெய்வீகத்தைப்பற்றி, லெளகீகத்தை சிறப்பாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என ஆசிரியர் பொதுப்பாடல்கள் மூலம் பதிய வைக்கின்றார். ‘இரப்போர்க்கு சுயும் நல்லகுணம் எல்லாமேதான் இறைநிலை எய்த வழி செய்யும்’ என்பதன் மூலம் மனிதன் தெய்வீகத்தை எட்டுவெதற்கு வழி சமைத்துள்ளார்.

சிந்தனைச் சிதறல்கள் என்ற பகுதியில் பல்வேறுபட்ட கோணங்களில் சிந்தனையை ஒடவிட்டு சத்தியம், தருமம், அன்பு பண்பு என்ற வாழ்க்கை நெறிகளுக்கூடாக கவிதைகளை அமைத்துள்ளார். பண்டைய தமிழர் போன்று இன்றைய தமிழர் வாழ வேண்டும் என்ற உத்வேகம் இப்பாடல்களினின்று தெரிகின்றது. உயிருள்ள, உயிரற்றவற்றை ஒப்பநோக்கி பேச வைப்பது ஆழமான சிந்தனைத் திறனை வெளிப்படுத்துகின்றது. காலத்தின் கோலத்தால் அல்லற்பட்டு வாழ்பவர்களுக்கு பெரியோர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், சித்தர்களின் நற்சிந்தனைப் போதனைகளையும் கறுவதன் மூலம் அவர்களை நன்னெறிப்படுத்த முடிகின்றது.

வரலாறு, ஆங்கிலம் ஆதிய துறைகளில் புலமை யுடன் தமிழ்மொழியிலும் தான் சிறந்த வித்தகி என்பதனை இக்கவிதைத்தொகுதி வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. தாய்நாட்டுப் பற்றும் தான் சென்ற நாடுகளின் சிறப்பும் ஒருங்கிணைந்து தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்தம் தாய்மொழியாம் தமிழும், அவர்தம் பண்பாடும், தெய்வீகப்பற்றும், கலை கலாச்சாரங்களும், உலகளாவியரீதியில் பரந்து நின்று புதிய வியூகங்கள் மூலம் அபரிமிதமான வளர்ச்சியைப் பெற வேண்டும் என்பது ஆசிரியரின் நோக்கமாக உள்ளது போலும். அதன் விளைவு அவர்தம் உள்ளத்தில் உதித்தவைகள், கடந்த கால அனுபவங்கள், தற்கால நிகழ்வுகள் அவற்றால் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் என்பன கவிதையாக வடிவெடுத்துள்ளமை பாராட்டுதற்குரியது.

மலர் எனச் செல்லமாக அழைக்கப்படும் நூலாசிரியரின் ‘ஒரு மலரின் குரல்’ அம்மலரின் சுகந்தமாக உலக மெங்கும் மணம்பரப்பி நிற்க வேண்டும். என்றும் ஆசிரியரின் தன்னலமற்ற சேவையும், தாய்மொழிப்பற்றும், தாய்நாட்டுப்பற்றும், விடா முயற்சியும், கற்பனைச் சிறப்பும் மேலும் சிறக்க வேண்டும் என்றும் வாழ்த்துகின்றோம்.

வசந்தமாலா சிவபாலன்
கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்
யாழ்ப்பாணம்

19.12.20011

உள்ளடக்கம்

துதிப்பரடல்கள்

1.	முதல் வணக்கம்	01
2.	சீவபெருமான்	03
3.	நாகபூரணி	04
4.	சுந்தர வடிவேலன்	05
5.	வாவென்றழைக்கின்ற போது...	06
6.	தொண்டமனாறு செல்வச்சந்நதி	08
7.	திருவாசகம்	11
8.	நல்லூரானை ஏத்துவாய்	12
9.	தில்லையுள் ஆடுகின்ற சீவன்	13
10.	நீலகண்டா	14
11.	என்குறை தீராயோ	15
12.	அருள் பொழியம்மா	16
13.	தேவி	17
14.	திருவே	18
15.	ஆடுவருவாய் மயிலே	19
16.	சக்தியை முன்வைத்து	20
17.	சக்தி நீயருள்வாய்	21
18.	ஏத்தனை ஏத்தனை....	22
19.	வணங்கிடச் செல்வோம்...	23
20.	கதீர்காமக் கந்தன்	24
21.	சீவபெருமான்	25
22.	செந்தூர் முருகன்	26
23.	சங்கர நாதன்	27
24.	நலமருள்வாய் தேவி	28
25.	தசாவதாரம்	29
26.	கண்ணன்	30
27.	சிங்கப்பூர்	31
28.	சக்தி	32
29.	சீவம் சீவம் சீவம்	32
30.	சீவமுருகா எழுந்தருள்வாய்	33
31.	அற்புத நடமிடும் கோவே	41

தத்துவப் பாடல்கள்

1.	மரங்களே மாரிகால மரங்களே	42
2.	குயில்	43
3.	லண்டனில் பழங்களும் ...	44
4.	பலன் கருதாப் பண்டு...	44
5.	கிவ்வுலகம்...	45
6.	மனித மனம்	46
7.	சத்தியம் சீவம்...	46
8.	எப்போ தோன்றின	47
9.	அன்னையே புமித் தாயே	49
10.	ஏழையின் சிரிப்பு	52
11.	கிறையின் கியக்கம்	53
12.	இறந்தவர்கள்...	54
13.	தனிமையைப் ...	55
14.	எங்கே போகிறேன்?	56
15.	சமுத்திரமே விளக்கம்	57
16.	நாடோடி	57
17.	அவர்	58
18.	வாழ்வு	60
19.	கைகள்	60
20.	எறும்பும் நானும்	61
21.	பனிப் புக்கள்	63
22.	ஏன் பிறந்தேன்?	64
23.	உண்மையை நாடி ...	66
24.	உவமைப் புக்களும்...	66
25.	முகிலுக்குள் சூரியன்	67
26.	உள்ளத்து நினைப்பு	68
27.	மண்ணினுள்ளே மரம்	69
28.	வந்தி வந்தி	70
29.	எந்தன் பொட்டலம்	70
30.	ஊருடன் பகைக்கின்...	72
31.	விதியோ மதியோ?	73
32.	மனிதனின்பவன்...	76
33.	நேரமே நீ யாரோ ?	77

நினைவுகள்

1.	ஸுத்து வளநாடு	79
2.	எம் முதாதையர்	83
3.	புதியதோர் உலகம் செய்வோம்	86
4.	வருக தமிழர் பொற்காலம்	88
5.	கிரை தேடிப் பறக்கின்ற காகங்களே	91
6.	முடுபணி	93
7.	அதோகதிதான்...	95
8.	கிறை அருள்க	96
9.	தாய் மொழி போற்றுதும்	98
10.	வேலனை மேற்கு மகா கணபதிப் பிள்ளையார்...	99
11.	நேருமே நல்ல நிமித்தம்...	101
12.	களை பிடுங்கலாமா?	104
13.	தமிழோடு விளையாடினேன்	107
14.	எனது தாய் நாட்டில்	109
15.	எங்கே போகிறோம்?	109
16.	நெஞ்சமழுகுதையா புத்தபிரானே	111
17.	தனிநாயக அடிகள்	112
18.	சொல்லோ சொல்...	117
19.	கனவும் நனவும்	118
20.	தாய் மொழி	119

பெருப் பாடல்கள்

1.	அகிம்சா மூர்த்தி	121
2.	யோக சவாமிகள்	125
3.	உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை	126
4.	காலத்தைவன்ற கம்பன்	128
5.	பாரதியார் கிண்றிருந்தால்	130
6.	தந்தை செல்வா	133
7.	பழுத்த பழமே பழம்	134
8.	கிளியே...	136
9.	பெண்ணொருத்தி பிறந்தனளே!	137
10.	தென்னாபிரிக்கா	140
11.	புதுமை ஆனும் புதுமைப் பெண்ணும்	142
12.	சதல்	149
13.	கியற்கை நியதி	151

14.	நிலாவில் மனிதன்	152
15.	ஓருங்கிணை உலகம்	153
16.	கதந்திரம்	154
17.	தேம்ஸ் நதி	154
18.	சக்தி	156
19.	விடுதலை விடுதலை	156
20.	நத்தார்ப் பண்டிகை	157
21.	சீவாஜி	159
22.	மக்கள் தீவகம்	160
23.	ஓங்கி ஏரியட்டும்	160
24.	யாழ்ப்பாணத்து யாழிசை	161
25.	என் மகனே	162

சிந்தனைச் சிதறல்கள்

1.	வாழ்க்கை	167
2.	புண்ணிய வழி	168
3.	சும்மா விருக்கும் போது	170
4.	குறட்பா - 1	172
5.	குறட்பா - 2	173
6.	சங்கீதம்	174
7.	சீற்கு சிந்திக்கையில்...	175
8.	மாங்கனி	177
9.	மனையாளை மதித்து மகிழ்	177
10.	யாழ்ப்பாணத்தில்...	178
11.	சிந்தனைச் சிதறல் -1	180
12.	சிந்தனைச் சிதறல் -2	182
13.	எம் நாடு	182
14.	அமெரிக்கா நாட்டு பழங்குடிகளின் அவலம்	183
15.	காலம் - வசன கவிதை	185
16.	யாழ்ப்பாணத்து யோகர்- வசனம்	187
17.	சிந்தனைச் சீறு குளி - வசனம்	189
18.	வாழ்வாங்கு வாழ்வோம்	192
19.	மனம் என்ற சீறும்	193
20.	Cultures - பண்பாடுகள்	195
21.	பிறக்கட்டும் வசந்தம்	196
22.	குவாய்ப் பதி	197
23.	நற்சிந்தனை	200

கிறை அருள்க

குதிப் பாடல்கள்

1. முதல் வணக்கம் கணபதி காப்பு

ஜங்கரா ஆதிசிவன் தரு முதற் பிரணவா
 திங்கள் சூடிய தேவ தேவனின் மைந்தனே
 பொங்கு வேலனைப் பதியமர் முடிப் பிள்ளையே
 எங்கிருப்பினுமுனை ஏத்தியே சிரம் தாழ்த்துவோம்.

முருகன் குதி

கற்பனை வயலுள் சொற்கதிர் சொரியக் கற்பக
 தருவை ஒத்திடு பனைகள்
 நிற்பன நிற்கச் சிற்பரமே யங்குற்றது போல அற்புத
 வேலான் றத்தினமணைய
 நற்பெயர் பெற்ற வேலனை யாகிய நற்பதி யதுவும்
 நற்பலன் அடையச்
 சிற்பனை முருகன் பொற் பதியாகச் சேர்ந்ததவன்
 தன் தாளினை தஞ்சம்.

சிவன் குதி

ஊர்காவற்றுறைச் சிவனை உளமதனால் பூசித்து
 சீர்பலவும் பெற்றிட்டார் தீவகம்வாழ் மக்களவர்
 சிவனவனும் சிவகாமி யம்மையுமாய்ச் சேர்ந்திருந்து
 நவநவமாய் அருள்செய்ய நாழுமே பதம்பணிவோம்.

அம்மன் துதி

மாரியம்மாக நின்று மகிழ்வளிக்கும் அன்னையே
காரியங்கள் யாவினுக்கும் கைகொடுக்கும் அம்மணி
வீரியம் திரவியம் வித்தைக் கெல்லாம் வித்து நீ
பாரில்லுள்ள யாமெலாம் பணிவோழுந்தன் பதமலர்.

மனோன்மணி மகாழாயி மலையரையன் உவந்திட்ட
மகளே எம் மீனாட்சியே
மங்காத புகழுடைய மகாதேவர் பாகத்தில்
மகத்தாய் அமர்ந்த உமையே
மாண்புடைய தூர்க்கையாய் மண்ணிலே வீரத்தை
மக்களைக் காக்கும் அன்னை
மாசிலாத் தேவியே மங்களம் பொங்கவும் மக்கள்
துயர் தீரவும் மகிழ்ந்தருள் மாரியம்மா.

பொன்னினம்பலத் துள்ளாடும் பொற்பதம்
காணக் காண
என்னி னம்பலத் துள்ளங்கு இன்பமே பெருகி
ஒடும்
மின்னிடைக் கனக தூர்க்கை விழியருள்
பெற்றிட்டாலோ
கன்னலின் தெளிவையொத்த கவினுடை
ஞானம் ஒங்கும்.

2. சிவபெருமான்

பல்லவி

கல்லாலின் கீழமர்ந்த கலைஞர் - அவன்
தில்லையில் நடம்பயிலும் இறைவன்

அநுபல்லவி

எல்லையில்லாப் பெருவெளிக்கே தலைவன் - என்
சொல்லிடங்கா தவன்தன் பெருமை

அணுவினுக் கணுவாகியே தொண்டரன்பினில்
கரைந் தோடியே ஆள்வான்;
ஆணும் பெண்ணுமாய் ஆகநின்றுமே
அற்புத நடம் ஆடுவான்
தத்தத்திமி திமி.....

(கல்லாலின்)

சாம்பர்ப் பூச்சினைத் தேடுகின்றவன் அவன்
சாமப் பேயுடன் கூட நின்றவன் .
காமனைச் சுடக்கண் விழித்தவன் சிவன்
சோம நாதனாம் சொக்க நாதனே

(கல்லாலின்)

காரைக் காலம்மை கண்ட பேரடி வேடன்
கண்ணப்பன் உளம் கவர்ந்த சீரடி
வாதவூர் தம் வாசகத்தடி திருவாசகத்தடி
வாழ்த்தி வாழ்த்தியே வணங்குவோமடி

(கல்லாலின்)

3. நாகபூரணி

பல்லவி

பேரலைகள் தாளமிடும் சமுத்திரத்து இராணி -
அம்மா
பெரிய நாகபூரணித் தாயே

அநுபல்லவி

சீரும் சிறப்புடனும் நினது மக்கள் வாழவென்றே -
தினமும்
உன் பேரருளை வேண்டுகின்றோம் அம்மா

சரணங்கள்

நாகர் வாழ்ந்த பூமியென்றோ
நாகை தீவில் அன்றும் இன்றும்
நடுவில் அமர்ந் தாஞ்சிறாய் தேவி
நல்ல தமிழ் வாழவென்று தேவி

(பேரலைகள்)

சொல்லு தமிழ்ப் புலவர் பலர்
நீ சுரந்து தருமின் னருளைச்
சுவையுடனே கவிதையாகத் தேவி
சொல்லதனால் வடித்திடுவர் தேவி

(பேரலைகள்)

எல்லையில்லா உனதருளோ
மெல்லத் தமிழ் நாட்டினது
எல்லை கடந் தெங்கணுமே
வல்லபமாய்ப் போகக் கண்டோம் தேவி

(பேரலைகள்)

குரிய சந்திர ரோடு
சுகமளிக்கும் கோள்களெல்லாம்
சுற்றி வரும் வெளியெலாழுன்
குழலன்றி வேறேதம்மா தேவி

(பேரவைகள்)

4. சுந்தர வடிவேலன்

பல்லவி

சுந்தர வடிவேலனே சுகமருள் கதிர்வேலனே
மந்திர மருள் வேலனே மறை முதல் வடிவேலனே

(சுந்தர)

அநுபல்லவி

கந்தனே உனைக் காணவே காதலித்துளம்
வாடினேன்
வந்தனை புரிந்தென்றுமே வணங்கினேன்
வருவாயப்பா

(சுந்தர)

சரணங்கள்

வந்து சொரிந்திடு அருளினை
வாரி வழங்கிடு திருவினை
சொந்த வினையெலாம் தீரவே
சோதனை யாவும் போகவே

(சுந்தர)

பாரினில் மாந்தர்கள் யாவரும்
பயமின்றி வாழ்ந்திட வைத்திடு
நேரினில் நித்தியம் சத்தியம்
நிலைத்திட அருள் வடிவேலனே

(சுந்தர)

குருதி சொரிந்திடப் போர் செய்து
கொன்று குவிப்பவர் தம்மையே
மருவி நின் வேலினைக் காட்டியே
மாயப் பிரேமையை ஓட்டிடு

(சுந்தர)

ஞான ஓளியினை மீட்டிடு
ஞாலத்திற்கே வழிகாட்டிடு
கோலக் குமரனும் நீயன்றோ
குவலயத்தின் ஓளி நீயன்றோ

(குந்தர)

சாந்தியை நீதியை அன்பினைச்
சகலரும் பெற்றுயர் வெய்தவே
சாகரமான உன் அருளினைச்
சளசளவெனப் பொழி அப்பனே

(குந்தர)

5. வாவென்றழைக்கின்ற போது...

பல்லவி

வாவென்றழைக்கின்ற போது நீயும்
வருவாய் வருவாய் வருவாய்

(வா)

அநுபல்லவி

ஓளவைக்குப்பழமீந்த முருகா அருட் சுவையினால்
அம்மையை ஈர்த்தவா முருகா

(வா)

சரணங்கள்

பழனியிற் பழமான முருகா
பால வடிவேலனே முருகா
பழமுதிர் சோலையில் முருகா
பாங்காய் அமர்ந்திட்ட முருகா

(வா)

சேவற் கொடி யுடை முருகா
செந்தூரில் கந்தனாம் முருகா
திருப்பரங் குன்றுடை முருகா
தேவர்க்கும் அதிபனாம் செல்வனே முருகா

(வா)

திருவேரகத்திலும் முருகா
திருவாவினன் குடி தன்னிலும் முருகா
கதிர்காமக் கோவிலில் முருகா
கவினாய் அமர்ந்திட்ட முருகா

(வா)

உயர்வாசற் குன்றிலே முருகா
உன் கோலம் காட்டுவாய் முருகா
அதிபருக் கதிபனே முருகா
அன்புப் பழம் நீயே சண்முகா முருகா

(வா)

கலியுக வரதனே முருகா
கவலைகள் போக்குவாய் முருகா
கற்பகம் போன்றவா முருகா
கல்யாண கோலனே கண்மணி முருகா

(வா)

கருணையின் திருவுருவே முருகா
கண்கண்ட தெய்வமே கவினான முருகா
அழகாக வருவாய் நீ முருகா
ஆடு மயில் மீதிலே ஆடிவா முருகா

(வா)

சத்தியா, வெற்றிவேல் முருகா
சரவண பவனெனும் சண்முகா முருகா
சகலமும் நீயே தான் முருகா
சஞ்சலம் தீர்த்தருள் சரவணா முருகா

(வா)

6. தொண்டமனாறு செல்வச்சந்நதி
முருகன் நினைவில் எழுந்தவை

27.08.84

வடிவேல் முருகன் சந்நதி வண்ண மயிலோன்	சந்நதி
திருமால் மருகன் சந்நதி தீமைகள் போக்கும்	சந்நதி
சேவற் கொடியோன் சந்நதி செந்தமிழ்க் காவலன்	சந்நதி
அமைதி காக்கும் சந்நதி அன்பு பெருக்கும்	சந்நதி
பார்வதி மைந்தன் சந்நதி பழமாய் முதிர்ந்தோன்	சந்நதி
ஞான வடிவேல் சந்நதி நமனை ஓடுக்கும்	சந்நதி
சங்கரன் மைந்தன் சந்நதி சஞ்சலம் தீர்ப்போன்	சந்நதி
தீர்த்தக் கரையோன் சந்நதி சிவமாய்ப் பழுத்தோன்	சந்நதி
மீனினம் காலும் சந்நதி மின்னல் வாழ்விலும்	சந்நதி
ஆனினம் பயிலும் சந்நதி ஆண்டவா உந்தன்	சந்நதி
திருவைக் கொடுக்கும் சந்நதி தேவ தேவன்	சந்நதி
அறிவை வளர்க்கும் சந்நதி அடியார் போற்றும்	சந்நதி

என்று காண்போம் சந்நதி எனப் பலர் ஏங்கும்
சந்நதி
வாழ்வு துலங்கச் சந்நதி வளமாய் இலங்கும்
சந்நதி
மாசு துடைக்கும் சந்நதி மறைப் பயனாகும்
சந்நதி
மலங்கள் மறைக்கும் சந்நதி மன்னன் ஆஸும்
சந்நதி

எளியோர் ஏத்தும் சந்நதி இறைவன் இல்லம்
சந்நதி
இல்லார்க் கருளும் சந்நதி இரப்போர்க் கென்றும்
சந்நதி
குன்றா மணியின் சந்நதி குணக் குன்றானவன்
சந்நதி
குறை பல தீர்க்கும் சந்நதி குன்றக் குமரன்
சந்நதி

விரதங்க ளேற்பார் சந்நதி வேண்டும் வரந்தரு
சந்நதி
வித்தைகள் பயிலும் சந்நதி வித்தைக் கதிபன்
சந்நதி
வைத்திய நாதன் சந்நதி வாழ்வை விளக்கும்
சந்நதி
ஜம்புலன் அடக்கும் சந்நதி அப்பனின் அருளே
சந்நதி

திருவருட் செல்வச் சந்நதி தீப ஆராதனைச்
சந்நதி
உருவரு வானவன் சந்நதி உத்தமி புதல்வன்
சந்நதி

கற்பூர வாசச் சந்நதி கந்தன் மணங்கமழ்

சந்நதி

அற்புதங்கள் சூழ் சந்நதி ஆனந்தச் செல்வச்

சந்நதி

பால முருகன்

பாலமுருகன் பழனி மலை முருகன்

கோல முருகன் குமரன் அவன் முருகன்

சோலை முருகன் சுடர் வேல் தனி முருகன்

ஆழ முருகன் எல்லோர்க்கும் தான் முருகன்

அழகு முருகன் அன்பே நிறை முருகன்

இன்பவள்ளி தன்னை இணைந்திட்ட வேல் முருகன்

மலைமேல் முருகன் மணிஆற்றில் தவழ் முருகன்

மக்கள் குறை தீர்க்க மகிழ்ச்சியுடன் வரும் முருகன்

செந்தில் முருகன் சிவன் மகனாம் சேல் முருகன்

கதிர்காமம் தன்னில் களிப்பூட்டும் வேல் முருகன்

நட்டாற்றில் தவிப்போரை நலிவின்றிக் காப்பாற்றி

நானும் அவர்கட்டு நல்லருளைத் தரும் முருகன்

நறுமண மலர்ச் சோலை நாதன்

நறுமண மலர்ச் சோலை நாதன் நளினமாய் வரும்
மாலை

அறுமுகன் அவன் தானும் ஆண்டிய மாகி நின்றான்

காவடி காண்போமோ கந்தன் கற்பூரம் காண்போமோ?

ஆவலாய் அணைந்து நிற்கும் அன்பர் அரோகரா

கேட்போமோ?

அருவுருவாய் அமர்ந்தான் ஆண்டியாய் மலையில்
 நின்றான்
 பெருவெளிக் காற்றானான் அவன் பேராற்றின்
 சீரானான்
 நரைதிரை நமக்கெனிலும் நாடும் நமனையும்
 வெல்லலாகும்
 அருமறை புகழ்நாதன் அவன் அடியினை பற்றி
 வாழ்வோம்

தினைப்புன வள்ளி வாழுத் தேடியே நாடு வந்தோன்
 தேவர்கள் சிறை மீட்ட தேவாதி தேவ னவன்
 காவலெமக் காமவன் கண்டு கொள்வாய் மனமே
 ஆவலோடவன்பாதம் அண்மித்துஅருள் பெறுவோம்.

7. திருவாசகம்

பல்லவி

தமிழ் மனி வாசகரின் திருவாசகம் - தில்லை
 மன்றினிலாடு முனக் கொரு வாசகம்

அநுபல்லவி

சொல்லிலும் பொருளிலும் உற்றிடும் தேன் - அன்பர்
 உள்ளத்தில் நிறைந்திடும் அருட்சவைத் தேன்
 (தமிழ்)

சரணங்கள்

வைகைநதி பாயுமந்த வளமுடைய பாண்டி நாட்டில்
 சிவப்பயனும் தவப்பயனும் சேர்ந்து கலந்தோன்றி வே
 சிவஞானவதி தனக்கும் சம்புபாத சிருதரூக்ஞம்
 சிறந்த மகனாய்ப் பிறந்த வாதவூர்
 (தமிழ்)

பாண்டியன் வேண்டவன்று பார் சிறக்க மந்திரியாய்
வேண்டிய கடமையெல்லாம் வித்தகனாய்

ஆற்றிடாது

வேண்டவே வேண்டியதை வேண்டுவோர்க் கீழுமந்த
ஆண்டவன் தன் பாதத்தினை அருளகத்தில் ஏற்றி
வைத்தார்
(தமிழ்)

செம்மனத்துச் செல்வியுடைத்திறம் விளங்க
மதுரையிலே

சேர்ந்து அங்கு மன் சுமந்து அடியுண்ட சீரழகன்
பேரழகன் அடியவர்க்காய் அடிமையுமாய்

ஆகிடுவான்

நீரழகன் அவனுடைய நீர்மையினைச் சாற்றியிடும்
(தமிழ்)

8. நல்லூரானை ஏத்துவாய்

பல்லவி

நல்லூரானை ஏத்துவாய் - மனமே
நன்மைகள் காண்பதற்கே

அநுபல்லவி

தினமவன் பாதச் சிறப்பினைப் போற்றி நீ
தீப ஆராதனை செய்து மன்றாடி

(நல்லூரானை)

சரணாங்கள்

சங்கரன் மைந்தன் சரவணபாலன்
சஞ்சலம் தீர்ப்போன் சண்முகநாதன்
சக்திக ஸிருவரின் சமபதி தீரன்
சார்ந்தவர் துயர்களைச் சாடிடும் வேலன்

(நல்லூரானை)

காலங் கடந்தோன் கண்மணி வேலன்
ஞாலஞ் சுழன்றவன் நற்பதி காப்போன்
கோயில் வலம் வந்து கும்பிடுமிடியவர்
குறையனைத்தும் தீர்க்கும் குமரப் பெருமகன்
(நல்லூரானை)

9. தில்லையுள் ஆடுகின்ற சிவன்

பல்லவி

தில்லையுள் ஆடுகின்ற சிவனவன் திருவடியை
நாமும்
மெல்லவே பற்றி நிற்போம்

அநுபல்லவி

வெள்ளமாய்ப் பெருகி வந்து, சிவானந்த வெள்ளமே
உள்ளமாம் புணையதனை உவகையுடனே தள்ள
(தில்லையுள்)

சரணங்கள்

கள்ளத்தைக் கபடம் தை கடிதினிற் கழைந்தெறிய
மெள்ளத் திறந்திடையா உனது முக்
கண்ணினையும்
வள்ளலும் நீயலவோ வணங்கிப் பதம் பிடித்தோம்
எம்
உள்ளப் புணையதனை ஒதுக்கிக் கரை சேர்ப்பாய்
(தில்லையுள்)

சோதியாய் மலர்ந்து நின்று சுருதியின்
பொருளுரைப்பாய்
ஆதியாய் அந்தமாகி அவனியை ஆண்டு
கொள்வாய்
நீதியாய் வேதத்துள்ளே நிறைந்திடும்
பொருளலவோ
ஒதியே உணர்ந்து நிற்பார் உளத்துறையும் சிவமே
(தில்லையுள்)

10. நீலகண்டா...

பல்லவி

அம்பலம் தனில் ஆடுகின்றவன் - அவன்
ஆனந்த நடமாடு கின்றவன்

அநுபல்லவி

ஞானத்தின் பேரோளி நீ சூடுகின்றவா -
நன்னூவார்
வினை சாடுகின்றவா

(அம்பலம்)

சரணங்கள்

நஞ்சை அமுதாக்கியவா நீலகண்டா
நடமாடும் தெய்வமே நீ நீலகண்டா
பிஞ்சைப் பழமாக்குவாய் நீ நீலகண்டா
பிச்சையும் நீ ஏற்றதேனோ நீலகண்டா?

(அம்பலம்)

கெஞ்சினோரின் பிழைகள் தீர்ப்பாய் நீலகண்டா
கெடுமதியைக் கெடுத்திடுவாய் நீலகண்டா
மிஞ்சி வரும் வினையை யெல்லாம் நீலகண்டா
வெல்லவே நீ வரமருள்வாய் நீலகண்டா

(அம்பலம்)

நீலகண்டா நீலகண்டா நீலகண்டா
நிர்மலனே நித்தியனே நீலகண்டா
வஞ்சியெந்தன் வாழ்வில் வளமும் சிறந்திட
வந்தனைகள் புரிந்திடுவேன் நீலகண்டா

(அம்பலம்)

வேறு

சிற்றம்பலந்தனில் சேர்ந்து நடம்பயில் சேவடி
சரணமப்பா
குற்றங் கழைந்துமே குணமதைக் கொண்டிடும்
கொள்கையும் உன்னதப்பா
கற்றவர் யாவரும் களித்துமே உன் பதம்
காதலுடன் அணைய
மற்றவர் தாழுமே மதித்து நின் தாளினை
மனதினில் பதிய வைக்க
(அம்பலம்)

11. என்குறை தீராயோ சுவாமி

பல்லவி

என்குறை தீராயோ சுவாமி - நீ
எனக் கருள் தாராயோ

அநுபல்லவி

ஏனிந்தத் துன்பவெள்ளம் - ஏறிக்
கரை தாண்ட வேணும்
(என்)

சரணங்கள்

தீவினை அழிந்து போகத் தேகமெடுத்தேனே
தீர்க்கமாய் நல்லவற்றைத் தேர்ந்துதான்
படைத்தேனே
ஊள்வினை உருத்து வந்து ஊட்டிடக் கண்டேனே
உத்தமா சத்தியா நீ உவந்தருள் புரிவாயப்பா
(என்)

கும்பிட்ட அடியருக்கு குறையுமில்லையே
 கூவி நின்றழைப்பதுவும் குற்றமல்லவே
 நம்பி நம்பி வாழ்ந்திருத்தல் நலமுமில்லையோ
 நாவினிக்கப் பாடுவதில் பயனுமில்லையோ

(என்)

கலக்கத்தைத் தவிர்ப்பதுந்தன் கடமையல்லவோ
 கண்ணீரைத் துடைப்பதுந்தன் பழக்கமல்லவோ
 இரக்கத்தை மறைத்து வைத்தல் ஞாயமல்லவே
 எனக்குத்தான் அருளை வாரி வழங்கி வையப்பா

(என்)

12. அருள் பொழியம்மா

பல்லவி

நெஞ்சினுள் நிறைந்து நிற்கும் தாயே நீயே
 நீதி நெறி காட்டிடுவாய் தாயே

சரணங்கள்

புவியிலுள்ள யாவருக்கும் அருள் பொழியம்மா
 புண்ணியங்கள் பண்ணியிட அருள் பொழியம்மா
 போர் தவிர்ந்த வாழ்வுவாழ அருள் பொழியம்மா
 புகலிடமே நீதானே அருள் பொழியம்மா

யாதுமாகி நின்றாய் நீ அருள் பொழியம்மா
 யாவருக்கும் தஞ்சம் நீ அருள் பொழியம்மா
 பாதுகாப்பு உந்தன் கையில் அருள் பொழியம்மா
 பார் முழுதும் சாந்தி சேர அருள் பொழியம்மா.

மங்கலங்கள் பொங்கிவர அருள் பொழியம்மா
 மனைகளிலே அன்பு சேர அருள் பொழியம்மா
 இயற்கை வளம் செழித்திடவே அருள் பொழியம்மா
 எங்கும் இறை அருள் பெருக அருள் பொழியம்மா.

13. தேவி

பல்லவி

திவ்விய நாதம் சிறந்தொலிக்குமம்மா
தேவியுன் சீர் பாத சரந்தனிலே

அநுபல்லவி

தேனமுதம் எனும் ஞானமழையம்மா
தேவி நீ சுரந்திடும் இன்னருளே

(திவ்விய)

சரணங்கள்

வாழிய நின்னடியார் பலரும் என்றும்
வாழ்த்தி வணங்குவோம் உன்பதமே
ஏழிசை ஏத்திடும் அம்மணியே
எங்களுக் கின்பமும் நீயருளே

(திவ்விய)

பூவினுள் நாற்றமும் பொன்னினுள் ஒளியும் நீ
நாவினுள் சுவையும் நீ நனிசுவைப் பண்ணும் நீ
ஒவிய அழகும் நீ உள்ளத்து ஒளியும் நீ
தாவியே உனைப் பற்றத் தவிக்கிறேன் தாயே

(திவ்விய)

காவியப் பண்ணமுதம் கடல்லைக் கீதம்
மேவிடும் நாத்தனச் சலங்கையின் நாதம்
ஒவியம் சிற்பம் உயர்கோபுரத் தழகு
யாவையும் ஒருங்கிணைத்தே பாவை நீ

சிந்துகின்றாய்
(திவ்விய)

14. திருவே

பல்லவி

செல்வமும் சீரும் செம்மையும் நல்கும் - திருவே
சிவ ரூபம் ஆனவளே

(செல்)

சரணங்கள்

குங்குமம் சிறந்திடும் கோலச் செம்மையளே
மங்கலம் பொங்கிட மனைகளில் பொலிவாய்
தங்குமினமை சுகம் மங்காத செல்வம்
எங்கும் சுதாகரம் எளிமையோடினிமை பொங்க

(செல்)

அம்பலநாதன் ஆசியோ டருளும் பெற
அம்மையுன் கடைக்கண் அருட்திறமும் பெற
ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுகள் தாழும்
அருந்தவம் புரிந்திடும் பெருந்தவர் உளரே

(செல்)

சிறந்தநற் செல்வமும் தேசுமே பெற்றோர்
தேடிய திரவிய மதாற் பெரும் தருமம்
பரந்த இவ்வுலகிற் பண்ணுவா ரவரும்
பற்றினை விட்டே பரமபதம் பெறுவர்

(செல்)

பிரியமுடன் நாழும் பேணிப் பரவுவோம்
பிறவிப் பிணி தீர்க்கும் பெரும்பயன் கொடுக்கும்
பேசற்கரிய உந்தன் பேரருட் திற மதனை
பிள்ளைகள் நமக்கும் நல்வாழ்வினை நல்குவாய்.

(செல்)

15. ஆடி வருவாய் மயிலே

பல்லவி

ஆடி வருவாய் மயிலே ஆடி வருவாய் - நடம்
ஆடி வருவாய்

அநுபல்லவி

தேடியும் தேடொணாத் தேவனை எங்குமே - நீயும்
தேடி வருவாய்

(ஆடி)

சரணங்கள்

நாடிப்பறந்துமே நல்லூர் தனை அடைந்து
நலன்கள் பல விழைக்கும் நாயகன் பதிசென்று
கூடிவருமடியார் குழாமதிற் கலந்து கொண்டு
கும்பிடுவாய் மயிலே குதித்து நடமாடுவாய்

(ஆடி)

கோடியலை தழுவும் கோணமாமலை சென்று
குன்றிலிருக்குமந்தக் கோணேஸ்வரன் பதியில்
குதித்து நடமாடுவாய் மயிலே உன்சிறகை
விரித்து நடமாடுவாய் நீவிரும்பும் பலன் காணுவாய்

(ஆடி)

ஆதரவான கந்தன் அன்பர்க் கருளும் கந்தன்
அவனுடைய கதிர்காமம் ஆவலுடன் அணைந்து
அவனியில் எங்கனுமே அவனருள் பரந்திடவே
ஆடியே நீ செல்லுவாய் அவனைத் தேடியே நீ
செல்லுவாய்

(ஆடி)

கல்லாலின் நீழலில் கனத்ததோர் நிட்டையை
 எல்லோருமெப்போது மேத்தவெனக் கொட்டாஞ்
 சேணயில்
 கல்லிற் குடைந்திட்ட கோயிலும் சிற்பமும்
 சொல்லாரிய தாகவே சுகமாகவே சென்று
 (ஆடி)

16. சக்தியை முன்வைத்து...

வீரியம் கொடுத்திடும் அன்னை
 வேங்கையின் மேலமர் அன்னை
 தாரணி காத்திடும் அன்னை
 சஞ்சலம் போக்கிடும் அன்னை
 கூரிய வாள்கொடு போவாள்
 கொடியவர் தம்மை அழிப்பாள்
 நேரிய நல்வழி செல்வோர் தம்
 நிலையினை ஒங்கிடச் செய்வாள்
 தூர்க்கை எனும் பெயர் பெற்றாள்
 தூட்டரை வென்றிடும் அன்னை
 அன்னை பராசக்தி அவளே
 அகிலம் அனைத்திற்கும் மூலம்
 அனுவினுக் குள்ளவள் அனுவாம்
 அண்ட சராசரம் அனைத்திற்கும் முதலாம்
 ஆதிக்கும் ஆதியாம் அன்னை
 அன்பெனும் பேருருவானாள்
 அடைக்கலம் அவள்தரும் பேறு
 அனிகலம் அவளுக்கு வீறு
 தீயெனக் காய்ந்திடும் கண்கள்
 திகழோளி காட்டிடும் கைகள்
 திக்கெங்கும் அவளது வீரம்
 தீரர் தம் உணர்வினுக் காரம்

ஞான விளக்கினை ஏந்தி அவள்
 ஞாலத்தை வாழ வைப்பாளோ?
 நாட்டிலுள்ளோருடை புத்தி
 நாளும் சிறந்திட வேண்டி
 காட்டினை மேட்டினை அண்டி
 கவலைகள் தீர்த்திடுவாளோ?
 பசி பிணி போக்கிடுவாளோ?
 பட்டினி தீர்த்தவள் ஆண்டிடுவாளோ?
 சண்டைகள் தொல்லைகள் நாட்டார்
 சாடும் பிரச்சனை தானொழிப்பாளோ?
 எங்கள் மனத்திடையன்றோ எமது
 அன்னை பராசக்தி என்றும் இருப்பாள்
 எம் மனச் செம்மையிலன்றோ அவள்
 இருப்பிடம் காண நிற்கின்றாள்.

17. சக்தி நீயருள்வாய்

பல்லவி

சக்தி நீயருள்வாய் அருள்வாய் அம்மா - பராசக்தி
 நீயருள்வாய் அருள்வாய் அம்மா

சரணங்கள்

பாடென்று நீ பணித்தாய் பாடுகின்றேன்
 ஆடென்று நீ பணித்தாய் ஆடுகின்றேன்
 ஒடென்று நீ பணித்தாய் ஒடுகின்றேன்
 தேடென்று நீ பணித்தாய் தேடுகின்றேன் தாயே
 (சக்தி)

கூடென்று நான் சுமந்து நிற்குமிந்தக்
 குடிலையுமே செம்மையதாய் ஆக்கி வாழக்
 காடன்று மேடன்று கனகல்லுத் தரையன்று
 வீடொன்று காணவே விழைகின்றேன் தாயே
 (சக்தி)

உளமென்ற கோயிலில் நிறைகின்ற நேயம்
நலமென்று நாமும் உணர்கின்ற போது
சிவமென்ற அன்பும் அருளென்ற நிதியும்
தவமென்ற பண்பும் தருவாய்ந் தாயே

(சக்தி)

என்னுளத்தே இருக்குமிறை எனதாக ஆகிடவே
என்னிதயத் தாமரையில் இருந்திடுவாய் சிறீதேவி
என்னுளே உன் வீணைதனை மீட்டிடுவாய்

கலாதேவி

என்னுடம்பை மனமதனை ஏற்றிடுவாய் சிவசக்தி

(சக்தி)

18. எத்தனை எத்தனை விந்தையடா முருகா பல்லவி

எத்தனை எத்தனை விந்தையடா முருகா - எனக்கு
நீ காட்டுவாய் இவ்வுலகில்

அநுபல்லவி

என்னையே தேடித்தேடி இளைக்கின்ற போதில்
நீயும் முருகா
மின்னல் போலத் துள்ளி வருவாய்

(எத்தனை)

சரணங்கள்

குழந்தைக் கோலத்தில் குதித்து ஆடுவாய்
கோலப் பாலனாய் குழைவு காட்டுவாய்
ஆண்டியாயந்தப் பழனி மலை தனில்
ஆண்டு கொள்ளுவாய் அடியார்தம்மையே

(எத்தனை)

ஓளியைக் காட்டுவாய் வழியைக் காட்டுவாய்
உண்மை தன்னிலே ஓளித்து மீளுவாய்

அறிவில் ஆழ்த்துவாய் அன்பில் அமிழ்த்துவாய்
அணைத்துத் தூக்குவாய் அருளைக் காட்டுவாய்
(எத்தனை)

கதிரை மலைதனில் காட்சி கொண்டவா
கமல வாவியில் அவதரித்தவா
குமரனாகவே குஞ்சரிதனைக்
குணமதாய் மணம் கொண்டு நின்றவா
(எத்தனை)

19. வணங்கிடச் செல்வோம்...

பல்லவி
வணங்கிடச் செல்வோம் தோழியரே
வருவீர் வருவீர் வருவீரே

அநுபல்லவி
மெய்யுளே விளக்கினைத் தோழியரே - நாமும்
விளங்கிடத் தூண்டுவோம் தோழியரே

சரணங்கள்
ஜந்தோழில் புரிந்திடும் அம்பலவாணனை
அம்மைக்குப் பாதியை அளித்திட்ட சீலனை
பந்தனை வல்லியைப் பற்றிய கோலனைப்
பழங்குடில் தொறு மெழுந் தருளிய நீலனை
(வணங்கிடச்)

கீர்த்தி பெற வாய்த்த நல்தீர்த்தமும்
மூர்த்தியும் சேர்ந்துள்ள கீரிமலைதனில்
வார்த்தைக்கு மப்பாலுக்கப்பாலா யமைந்தோடும்
வளமுடை பாலாவிக் கரையமை கேதீச்சரத்தில்
(வணங்கிடச்)

இன்னுமக் கடலலை இனிதுறக்கும்பிடும்
 ஏற்றமுடை மலைதமுவு கோணேச்சரத்தில்
 இனிய தேனொத்திடும் இளநீர் மலிந்திடும்
 இன்சோலை நெல்வயல் எல்லாமே சூழ்ந்திடும்
 முன்னேஸ்வரத்தில்
 (வணங்கிடச்)

ஈழத்துத்தென்கரையில் இருந்தருள் செய் ஈசனை
 இரு நாடினைந்திட இன்னருள்செய் நேசனை
 ஏழ் கடலிற் கலமோட்டி ஏற்ற முற்ற வணிகருமே
 ஏத்தியே வணங்கிய தொல் தொண்செச்சரன் தனை
 (வணங்கிடச்)

வேறு

உளமான வாவியில் ஊறிவருமன்பு நீர் பண்பெனும்
 மலர் கொண்டுமே
 பழமான அறிவினால் வளர்கின்ற ஞானத்தீயெனும்
 சுடரை ஏற்றி
 வளமான அபிடேகம், பூசையோடாராத்தி தன்னையே
 கண்டு மகிழ்வோம்
 இளமாதர் நாமெலாம் இன்புடன் செல்லுவோம்
 ஈச்சரனை ஏத்தவென்றே
 (வணங்கிடச்)

20. கதிர்காமக்கந்தன்

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளே எமக்கருளும்
 தெய்வமே
 தங்கவடி வேலனே தயாபரனே சண்முகனே
 கங்கை வளர் சடைமுடியோன் காதலிக்கும்
 பாலகனே
 கதிர்காமத்துள்ளுறையும் கற்பகமே அற்புதமே

பாவினாற் புலவோரும் பண்ணினாற் பக்தர்களும்
தாவியணைந் துனைப் பணியத் தண்ணளியே

பாலிப்பாய்

எண்ணத்திலுறைந்திடுவாய் ஏத்திவரும் மானிடர்க்கே
கண்ணிற்குள் மணிபோலக் கந்தா நீ காத்திடுவாய்

மாணிக்க கங்கையிலே மங்களமும் பொங்கிடுமே
மாறாத உன்னருளும் மணிநீராய் ஓடிடுமே
ஆடிப் பெருக்கினிலே ஆடிவரும் அப்பன் நீ
ஆரா அழுதாம் உன் ஆறுதலை அருள்வாயே

தீவினையின் வசப்பட்டுச் சிதறி நெறியிழந்து
பாவவினை புரியும் பண்பினையே கொண்டோமை
தேவன்நீ, செல்வன்நீ செந்தில் முதல்வன் நீ
காவிற் கடவுள் நீ காப்பாய் கடம்பா நீ.

21. சீவபெருமான்

பல்லவி

ஆற்றை அடக்கினை கூற்றை அடக்கினை
ஆணவ மதனையும் அடக்கினையே

அநுபல்லவி
போற்றி உனைத் தொழுதேத்திட வேண்டியே ரைப்பு
புண்ணியப் பேரருள் வேண்டுகின்றேன் (ஆற்றை)

சரணங்கள்

நண்ணிடும் அன்பரை நாள் தொறும் காப்பாய்
பண்ணிய பாவம் அனைத்தையும் தீர்ப்பாய்
கண்ணுத லுடையாய் கருணைப் பேரரசே
எண்ணிடும் எனக்கு இன்ப வீடளிப்பாய்
(ஆற்றை)

தோற்மும் மறைவும் உன் சூத்திரமாகும்
ஏற்றமும் இறக்கமும் எம்மடை ஆக்கம்
நாற்றமும் அழகும் நன்மலர்க் காகும்
சாற்றினேன் பக்தியால் சந்தத்தொ டிப்பாவை
(ஆற்றை)

கண்ணினைத் தந்தனை காண்பதற் காக
மண்ணினை ஆக்கினை மரஞ்செடிக் காக
பெண்ணினை வைத்தனை பேரஞ்சுட் காக
எண்ணினை எதனைத்தான் எனைப் படைக்கையிலே
(ஆற்றை)

22. செந்தூர் முருகன் பல்லவி

செந்தூர் முருகன் திருவடிதனையே சிந்திப்பாய் - நீ
சிந்திப்பாய்

சரணங்கள்

கடலொலி யலம்பும் கண்மழை மழை சிந்தும்
சுடரோளி வீசும் சுரும்புகள் மலரும்
படரோலி யன்ன பண்ணோலி ஒங்கும்
இடர்களை முருகன் இன்னருள் பொழிவான்
(செந்)

அமைதியும் பெருகும் ஆனந்தம் மலரும்
அம்புவி தன்னில் அற்புதம் சிறக்கும்
அம்மையும் அப்பனும் அளித்த நல்வேலன்
ஆதரவுடனே அணைத்தெமைக் காப்பான்
(செந்)

அகிலமெங்கணுமே அமைதியும் மேவ
ஆண்டருள் புரியும் அப்பனே வா வா
அனைவரு மன்பொடும் நட்பொடும் வாழ்ந்து
அதிஉயர் பண்பினை வளர்த்திடவென்றே
(செந்)

23. சங்கர நாதன்

பல்லவி

தாண்டவ மாடிடும் சங்கரநாதன் - சண்முகநாதனின்
தனிப் பெருந் தாதை

சரணங்கள்

அனுவினில் அனுவிற்கும் அருளிடும் சீலன்
அருள் சிறந்திடவே அருகினில் வருவான்
அம்பலம் தன்னிலே ஆடிடும் பாதன்
ஆனந்தத்துளைமை அமிழ்த்திடும் நாதன்

(தாண்)

எண்ணிய யாவையும் இயற்றிடச் செய்வான்
இன்பமே சூழ்ந்திட என்றுமே அருள்வான்
புண்ணிய பாவங்கள் போக்கிடும் நாதன்
நண்ணுவார் நெஞ்சிலே நலமுட னுறைவான்

(தாண்)

மணித் திருவாசகத்துள் மறைந்திருந் தன்று
மணி வாசகர்க்கருள் மணி நீலகண்டன்
நிரம்பிய சூணசீலி செம்மனச் செல்விக்காய்
இரங்கியே பிட்டுடன் பிரம்படி பெற்றான்

(தாண்)

பிச்சையினை ஏற்கும் பிரம்ம முவான்
பிரானென மன்றினுள் நடனமு மிடுவான்
தாயுமா கிடுவான் தந்தை யுமாவான்
ஆயகலைக் கெலாம் அரசனு மாவான்

(தாண்)

இரும்பு மனத்தையும் இளகிட வைப்பான்
எல்லோர் தமக்குமே இன்னருள் புரிவான்
விரும்பி அடியவர்கள் வேண்டிய போது
வேண்டிய தெல்லாம் விருப்புடன் அளிப்பான்

(தாண்)

24. நலமருள்வாய் தேவீ பல்லவி

நலமருள்வாய் தேவீ நான்மறை உணர்த்திடும்
நங்கை நீயலவோ அம்மா

அநுபல்லவி

பலமருள்வாய் தேவீ பரமனின் துணைவி நீயே
பவமனைத்தும் கழைவாய் அம்மா

(நல)

சரணங்கள்

திரு அருள்வாய் தேவீ செங்கமலச் செல்வியும்
நீயே

பொருளனைத்தும் நீயே புனிதவதித் தாயே அம்மா
முவுலகு முனக்கே முறையினி ஸடைக்கலமே
பூவுலகத் தோரெல்லாம் போற்றிடு வாருன்னையே

(நல)

அன்னை பராசக்தி தாயே அனைவரும் உந்தன்
பாதம்
அனைத்துமே வாழ்ந்தா லென்றும் அகிலத்தில்
அன்பு

சத்தியம் சாந்தம் நேசம் சௌபாக்கியம்
சௌக்கியம்
நித்தியமாய்ப் பெறுவர் நீயவர்க் கருள்வாய் தாயே

(நல)

காரின் மழையும் நீயே ககனம் எங்கும் நீயே
நீரினடியினில் முத்தாய் நிலத்தினடியில் பொன்னாய்
காரிருளுள் ஒளிரும் கனத்த வைரமு மாய்ச்
சேர்க்கும்
சீரிய சக்தி நீயும் சித்தியை யெமக்காக் குவாய்

(நல)

கூறுமிப் பூவுலகில் குவலய மெங்கணுமே

உன்போல்

ஆறுதல் தருவோரில்லை அதனாலே வருவாயம்மா
பேறேல்லாம் பெற்றிட்டாலும் பெரும்பேறு அமைதி

அம்மா

கூறினேன் கொடுத்திடம்மா கொஞ்சமேனும் எமக்கே
(நல)

கலையழகும் நீயே கவியழகும் நீயே
புவியழகு காட்டும் புகழுழகும் நீயே அவற்றுள்
சுவையழகி நீயும் சுகத்துடன் சேர்ந்திருப்பாய்
இவையனைத்து முந்தன் இதயத் துடிப்பலவோ

(நல)

25. தசாவதாரம்

வேதத்தின் பொருள் விளங்க விண்ணிலுளோர் தாம்
போற்ற
மேதக்க நால் வேதம் மீட்டனைநீ மீனுருவில்
நாராயணா

இந்திரனின் சாபவினை இடர்கழைய வென்றன்றோ
மந்தரமா மலையதற்கு நிலையான கூர்மமதாய்
நின்றாய் நீ நாராயணா

தேவாதி தேவனென்றே தேவர்கள் தாமிழபணிய
முவேழு உலகினிற்கும் முதல்வனாக,
வராகனானாய் நாராயணா

முவுலகை ஈரடியால் முறையாகத் தானளந்து
மாபலியின் ஆணவத்தை மடித்தழித்தாய் வாமனனே
நாராயணா

சிவன் தந்த கோடரியால் தீயசக்திகளையன்று
வதம் செய்த பரசுராமா, மாபரனே, மாயவனே
நாராயணா

தேவர் தமைக் காக்கவென்று திகழிலங்கை
கட்டழித்த
சேவகனே, இராமனான திவ்வியனே, சீர்வரனே
நாராயணா

பார்த்தனது சாரதியாய்ப் பகை முடிக்கும்
தூதுவனாய்
நேர்த்தியாகக் கீதை தந்த நிர்மலனே, கலியுகனே
நாராயணா

கலியுகத்தின் தீமைகளைக் கலக்கியே
ஒதுக்கவென்றே
கல்கியாய் அவதரிக்கும் ஹரிஹரனே, கலியுகனே
நாராயணா

நாராயணா ஹரி நாராயணா
நாராயணா ஹரி நாராயணா

26. கண்ணன்

கண்ணைப் பறித்திடும் காலை இளங்கதிர்
உன்னைத்தழுவுது பார் அதோ
மண்ணை உண்ட கண்ணன் ஊதிமகிழ்ந்திடும்
மதுரக் குழலிசை கேள்
தண்ணளி காட்டி இப்பாரினைக் காத்திடத்
தரணியிலே பிறந்தான் அவன்
வெண்ணையை உண்டவன் வேதமிசைத்
தவன் விந்தை புரிந்திடுவான்.

27. சிங்கப்பூர் நகரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அருள்மிகு செண்பக விநாயகர் அருள்க

21.06.08

செண்பக விநாயகர் திருத்தாள் போற்றி
சிங்கப்பூர் நகர்ச் செல்வா போற்றி
சங்கத் தமிழின் தலைவா போற்றி
தமிழர் போற்றிடும் தற்பரா போற்றி

ஈழத்தமிழர் என்றே ஒரு நாள்
கடலைக் கடந்து கண்டனர் மலேயா
மலேய நாட்டின் மாண்பைப் பெருக்கினர்
சிங்கப்பூரும் சிறு நாடாகித் தன்
சுதந்திரம் சட்டம் சுப மனைத்தையும்
வேண்டியே நின்று வியன் பெரு உலகில்
தன்மானத்துடன் தலை நிமிர்கின்றது.

இத் தகை நாட்டில் இருந்து உன் அருளை
அள்ளி அள்ளி வழங்கும் உன் பெருமையை
அறிந்து அனைவரும் அன்பைப் பெருக்கிட
செண்பக விநாயக சிறந்தருள் புரிவாய்
இலங்கைத் தமிழர் இத் திருநாட்டில்
சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்க்கின்றனர்.

அன்னார் தாயே யனைய அன்புத் தாயகமாம்
எழில் மிகு யாழ்ப்பாணம் எனும் பகுதியிலும்
இன்னும் தமிழர் வாழிட மனைத்திலும்
அறனும், அறிவும் அன்பும் அமைதியும்
ஒற்றுமையும் சிறந்துயர்நிலை எய்திட
அருள்வாய் அருள்மிகு செண்பக விநாயக!

28. சக்தி

அண்ட சராசரம் அனைத்திலும் சக்தி
ஆட்சி புரிவதை அனைவரும் அறிவீர்
கொண்ட தோர் கொள்கையதன் பரிமாணம்
கோப்பெருந் தேவியும் கண்ணகியும் தான்
விண்டிட முடியாது அவர் கற்பின் மகிமை
வேறெந்தச் சக்தியும் விஞ்சிடா ததனை
மங்கையர் கற்பிற்கு மாண்புண்டெனிலோ
மனித ரெல்லா மதன் மகிமை அறிவார்
ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் அத்தகை சக்தி
அமைந்து விட்டால் பின் அனைத்துமே
அவர் வசம் ஆகிடும் காணீர்.

29. சீவம் சீவம் சீவம்

மாதோரு பாகத்தானை
வளர் மதிச் சடையினானை
கோதலர் கொன்றையானை
குணமணிக் குன்றினானை
குதித் தெழும் கங்கையானை
குமரனின் தாதையாக
குவலயம் படைத்த கோவை
வேதனை தீர்ப்பான் தன்னை
வினையெலாம் விலக்குவானை
ஆதர வற்றோர் வேண்ட
அஞ்சலென் றருளூ வானை
தீதெலாம் அகல நாளும்
சிந்தையில் அவனை ஏற்று
பூசனை புரிவோ மாயின்
புண்ணியம் பொருந்தி நிற்கும்
பண்ணிய பாவமெல்லாம்
பரிதிமுன் பனி போல் நீங்கும்
நண்ணிடும் புனித வாழ்வு
நலமுடன் புகழும் சேரும்.

30. சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

சிவ முருகா எழுந்தருள்வாய் சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சீவரெல்லாம் உய்ய வென்று சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 செந்திற் பதிவாழும் செல்வா நீ வாருமையா சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சிங்கார மயில் மீது சீக்கிரமாய் வாருமப்பா சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 நாவால் உமைப் பணிய நாம் விழைந்தோம் சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 தேவாதி தேவரெலாம் தேடியுனை நாடிவர சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 தேவாரம் உனக்காகத் தீந்தமிழு முனக்காகச் சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 தாவாரம் எதுவு மின்றித் தவிப்பவர்கள் குறைதீரச் சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 கதிர்காமம் கண்டி கொழும்பு தனிலுறைகின்ற சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 கண்விழித்துப் பார்த்திடுவாய் கவலையெலாம் போக சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 எண்ணுதற்கு அரியவனே ஏகாந்தப் பரம் பொருளே சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சிந்தைத்தனைத் தெளிவிக்கும் திவ்வியனே சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

தந்தைக்கு உபதேசம் சாற்றியவா சண்முகனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 செல்வத்துச் சந்நிதியின் சிற்பரனே சற்குருவே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சீரானும் மாவிட்ட புரமருனும் அற்புதனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 நல்லூர் தன் வளத்திற்கு நல்வித்தாய் அமைகின்ற
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

 நாலெட்டுத் திக்குமென்றும் உன் காப்பிலப்பா
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சண்முகப் பொய்கை தனில் தான் தோன்றும்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சங்கரிதன் மைந்தன் எனச் சகலருமே பாராட்டும்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சிவசக்தி அனற்பொறி நீ தெய்வமாய் அமர்ந்தவனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

 தீர்க்கமாய் அன்று இச்சா சக்தியினை ஆண்டவனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 பாற்கடல் வண்ணனின் பண்பான மருகன் நீ
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சிவவரதா செந்திலா செல்வா நீ என்போம்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 குறவள்ளிதனை மணந்த குகன்னவே கும்பிடுவோம்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

கோலா கலக்குமரா குறை தீர்க்கும் கொற்றவனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 வேலால் வினை தீர்க்கும் வித்தகனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

கூரையின்றித் தவிப்போரின் குறை கழையவென்று
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பாரமும் தென்பேன் பக்தியும் செய்திடுவேன்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அநியாயம் செய்பவரை அடித்து வெருட்டும் அப்பா
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அல்லல் படுமந்த அநாதைகளைக் காத்திடப்பா
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
மெல்லஉன் திருவருளை மேலாகச் சொரிவாயப்பா
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அரசியல்வாதிகளின் அகந்தையைக் கழையும் அப்பா
சிவமுருகா எழுந்தருவாய்

ஜந்நாஹு ஆயிரத்தார் அழிந்து விடப்போகிறார்கள்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
குற்றம் புரிவோரைக் குறிப்பாகத் தண்டிக்க
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
கூரான வேலன்றோ குறை கழையுமென்பார்கள்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
ஆயுதம் அதுவும் உந்தன் அருளுக்கு நிகராமோ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

அருளாலே ஆண்டு அன்பர் குறை தீர்ப்பாய்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
மருளால் மதிமறப்போர் தன்னையே மாற்றிடுவாய்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பொன் விழையும் பூமியினைப் புழுதி மயமாக்குகிறார்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அன்னை பூமித்தாயை அவமதித்து வாழுகிறார்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

பேராசை என்னும் பெருவலையில் சிக்குகிறார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 காரோயோ தேவா கண் கண்ட தெய்வமே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 கள்ளமாய்க் குள்ளமாய்க் கவருகிறார் பண்மதனை
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 காப்பது உன் கடமையப்பா கந்தா நீ கடம்பா நீ
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

 உலகத்து மக்கள் பலர் உட்போரால் அழிகின்றார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 இன்னோர் பகுதியோ நோயால் மடிகிறது
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 இன்னும் ஒரு பலரோ பட்டினியால் மானுகிறார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சிறுவரும் குழந்தைகளும் சீரழிந்து போகிறார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

 வயது முதிர்ந்தவரும் வாய் விட்டலறுகிறார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 சீரான உலகமொன்றைச் சிருட்டி செய்து வைக்க
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 போரால் அழிகிறது ஒரு பகுதி முருகோனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 எல்லாக் குறைகளுமுன் திருவருளால் தீரும் அப்பா
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

 பாராள வென்றன்றோ பலபேர்கள் என்னுகிறார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
 பண்பை விட்டு அலைகிறார் பைத்தியம் ஆகுகிறார்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

பஸ்கலைகள் கற்றாலும் பண்பு தவறுகிறார்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பொய்யும் புரட்டும் என்றும் புரட்டி விழுத்தி விடும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

என்பதனை அறியாத ஏதிலிகள் மானுகிறார்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பொய் புரட்டுப் பேசுகிறார் புகழினைத் தான்தேடியே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
யாரறிவார் அப்பா உன் தெய்வீக லீலை தனை
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
நானறியேன் நானறியேன் நாயிற் கடையேன் நான்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

சித்தம் தெளிவடையத் தெய்வீக மாட்சி பெற
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
'அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்' மகன் நீயே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
சக்தியவளுமையின் தங்க மகன் நீயலவோ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
'சித்தத்தை சிவன்பாலே வைத்தவரை' வாழ்விப்பாய்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

பக்திக் கடலாழ்வார் பணிந்தேத்தும் பாலகனே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பரனே பரம்பரனே பணிவோர் தம் பரஞ்சுடரே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

அகத்திலுறைபவனே அன்பர் தமக் காரமுதே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
இகத்தி லெமக்காக இன்னருளைச் சொரிபவனே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

ஓவ்வோர் கணத்தினிலும் உன்னருளே தஞ்சம்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
சீவாதி சீவரெலாம் சிவமயமாய் ஆகிவிடச்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
போர்கள் ஒழிந்திடவும் புண்ணியம் தான் ஒங்கிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
கண்ணியம் சிறந்திடவும் கர்வம் மழங்கிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

பூர்வ புண்ணிய மெல்லாம் பொருந்திவர இங்கு
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பாவம் தொலைந்திடவும் பக்தர் பெருகிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அல்லல் அழிந்திடவும் அன்பு பெருகிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
சித்தர்கள் முத்தர்கள் சிவ மார்க்கம் போற்றிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

சன்மார்க்க நெறி தன்னைச் சகலரும் கற்றிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
சாதி சமயமெனும் தடங்கள் அகன்றிடவும்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

நீதி நெறியெப்போதும் நிலை பெறவே செய்திடப்பா
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
கோதில்அழுதெனவே குழைந்துவரும் குணக்குன்றே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

மாதோரு பாகன் மகிழ்ந்தளித்த மன்னவனே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
ஜயனும் நீயே தான் அம்மையும் நீயே தான்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீயே தான்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
தனயரும் நீயே தான் சகோதரரும் நீயே தான்
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

அனற் பொறியாய் ஆனாய் ஆனந்தப் பேரொளி நீ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
ஞானப் பழும் நீ நற் சோலை நீழலும் நீ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அறிவுக் கடல் தாண்ட ஆகி வரும் கரை நீயே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அன்னை பராசக்தியின் அற்புதப் பயன் நீயே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
தொல்லைப் பெருவெளிதான் சுமந்து வரும்காற்று நீ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
கரந்தோடும் நீர்க்கால்நீ சுனையும்நீ சுகமும்நீ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

‘சொற்பதங்கள் கடந்து நின்ற தொல்லோன்’ நீ
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
‘தோற்றச் சுட்ரோளி நீ சொல்லாத உணர்வும்’ நீ
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

உணர்ந்தவர்கள் ஒன்றியிடும் ஒரு பேரமைதி நீ
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அமைதிப் பெருவெளியில் ஆடுமெவன் சுதன் நீ
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
சுதனெனினும் தோற்றத்தில் சோதி வழவானாய்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
மதனை யெரி மாது பங்கன் மகன் ஆன
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

ஆறுமுக அருள் வடிவே அன்பருக்கோர் ஆதரவே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
ஸ்ராறு கரமுந்தன் இன்னருளைப் பரப்பிடவே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
பன்னிரண்டு விழிகளினால் பதமருளும் பரசுகமே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அருணகிரி திருப்புகழை ஆசையுடன் கேட்டவனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்

கண்ணினுடை மணிபோலக் காப்பவனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
காட்சியெலாம் நீயே தான் கற்பனையும் நீயே தான்
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
கற்பனையாய்க் கனவினிலே தோன்றியிடும்சிற்பரனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அற்புதமே அருள் மழையே ஆனந்தமானவனே
 சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்.

ஏழையெந்தன் பாடலினை ஏற்பதுமுன் திருவளமோ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
ஏழைகட்கு இரங்குவதுன் இன்னருளென் றறிவோமே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
அல்லலுறும் அன்பரை ஆட்கொள்ள வேண்டியே
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்
காலமெலாம் கடந்தவன் நீ கரையிலாஅருட்கடல் நீ
சிவமுருகா எழுந்தருள்வாய்.

31. அற்புத நடமிடும் கோவே

அற்புத நடமிடும் கோவே

ஆனந்தத் தாண்டவக் கோவே

பொற்புடன் நடமிடும் கோவே

பொன்னம் பலத்தினுட் கோவே

சிற்பரன் ஆன எம் கோவே

தில்லையுட் கூத்திடும் கோவே

சொல்லுதற் கரிய எம் கோவே

நல்லருள் பாலிக்கும் கோவே

கல்லொத்த மனத்தையும் கோவே

கரைந்திடச் செய்குவை கோவே

சொல்லாலும் பொருளாலும் கோவே

எல்லோரும் ஏத்துவார் கோவே.

தக்குவப் பாடல்கள்

1. மரங்களே மாரிகால மரங்களே!

மரங்களே மாரிகால மரங்களே
இலை உதிர்த்து எழில் நிறைந்து
குளிர் எதிர்த்து வாடா நிற்கும் மரங்களே
மரங்களே மாரிகால மரங்களே

மா முனிவர் போல் உலகப்
பந்த பாசத் தொடர் அறுத்துப்
பட்ட மரங்கள் போலே நிற்கும்
மரங்களே மாரிகால மரங்களே

இயற்கை தந்த அனைத்தும் சக்தி
இன்பம் தரும் பூவாய்க் காயாய்க்
காண என்று ஏங்கி நிற்கும்
மரங்களே மாரிகால மரங்களே

உரம் மிகுந்த உங்கள் பட்டை
உள் துளைத்து குளிர் நடுக்க ஒண்ணுமோ
ஒவெனத்தான் நீங்கள் அலற முடியுமோ
மரங்களே மரங்களே மாரிகால மரங்களே

இயற்கை அன்னை விதித்தவிதி
இதுவே யென்று எண்ணி நீங்கள் நிற்கிறீர்
குளிரினையே நாங்கள் வெல்வோம்
என்று கூறி நேர்த்தியாக நிற்கிறீர்!

2. குயில்

காக்கைக் கூட்டில் குயில் ஒன்று
கவர்ந்து அதனுடை முட்டைகளை
கோலாகலமாய் குடித்த பின்பு
குள்ளமாய்த் தன் முட்டைகளை
காகக் கூட்டில் இட்டதுமே
கடுகப் பறந்து போனதுவே

சில பல வாரம் சென்றதுமே
சிறிய பறவைக் குஞ்சுகளைச்
சீராய் இரையும் கொடுத்தனைத்து
சிறப்பாய் வைத்துக் காப்பாற்றி
வாரீர் என்று வழிகாட்டிக் காகம்
வளர்ந்த மரத்தைக் காட்டியதே

குஞ்சுகள் பறந்து பறந்து போய்
கூ கூ என்று கூவினவே
குயிலும் அவற்றின் குரலினையே
குணமாய் அறிந்து கொண்டதுவே
குயிலும் கூவி விளையாடிக்
கூட்டிக் கொண்டு பறந்ததுவே

காகக் கூட்டில் வளர்ந்தாலும்
குஞ்சு குயிலின் குஞ்சென்றால்
கூவிப் பாடத்தான் முடியும்
குழைந்து கரைய முடிவதில்லை
இயற்கை வகுத்த நியதி அது
ஏனென்றால் நான் என் சொல்வேன்.

3. லண்டனில் பழங்களும் காய்கறியும்

பழங்களும் காய்கறியும்
பல கதைகள் சொல்லும்
பட்டகதை தொட்டகதை
பலருடனே நெரிந்தகதை
பெட்டிகளில் அடைபட்டுப்
பேரவைப் பட்ட கதை
கெனியாவில் வாழ்வெடுத்துக்
கென்றனுக்கு வந்த கதை
இந்திய மண்ணில்
எழிலாய் வளர்ந்தகதை
இத்தாலிய நாட்டில்
இனப்பெருக்கம் செய்தகதை
இஸ்ரவேல் நாட்டில்
இன்பழமாய் முதிர்ந்த கதை
பார்வைக்கும் பல்லிற்கும்
பக்குவமாய் ருசிக்கும் கதை
தேன் சொரியும் தின்பழங்கள்
தினைப்பான காய்கறிகள்
கதை சொல்லி முடிப்பதற்குள்
கலரிகளாய் மாறிவிடும்.

4. பலன் கருதாப் பண்பு வேண்டும்

ஒளவைக் கிழவி அருமுதாட்டி
அன்றோர் நாளில் அரும்பிய சொற்கள்
இன்று என் நினைவில் எழுபவையாகும்
எவ்விடமாயினும் எங்கெங்கிருப்பினும்
பண்புடன் நாமும் பயன்தரும் வினைகளை

ஏற்றமாக இயற்றிடுவோ மெனில்
 பலன் கருதாத பண்பைப் பெற்று
 பணிவுடன் வாழுப் பழகிடுவோமெனில்
 தன்னடி உண்ட தண்ணீரைத் தான்
 தாங்கித் தலை மேல் இளநீராகத்
 தாகம் தீர்க்கும் தண்சுவை நீராய்
 தேங்காய் வழுவலாய்ச் சிறப்புடன் முதிரும்
 சொட்டாய்த் துருவலாய்த் தோன்றும் பாணியில்
 வேறு வேறுணவுச் சத்துடன் சேர்த்து
 வேண்டியவாறு விரும்பியே மனிதர்
 உண்பொருளாக உதவிடு மந்தத்
 தென்னை மரத்தின் சிறப்பினை உணர்வோம்
 இன்று நாம் செய்யும் இன்வினையெல்லாம்
 நன்று நமக்கு நாளை பயன் தரும்
 பயமே வேண்டாம் படைத்தவன் காப்பான்.

5. இவ்வுலகம் பொன்னுலகம்

வற்றாத நீருற்று வரட்சி இல்லாப் பூஞ்சோலை
 தென்றல் விளையாடும் தென்னை மரத்தோட்டம்
 வாழை இளஞ்சோலை வளமுள்ள மாங்காடு
 முந்திரிகைப் பந்தல் முதிர்ந்த பழக்குலைகள்
 தலைசாய்க்கும் நெற்கதிர்கள் தண்ணீளி
சேர்நற்குரல்கள்
 பால் சொரியும் பசுவினங்கள் பண்புள்ள மனித
இனம்
 அன்பைத் தழுவிவரும் அசையாத மன உறுதி
 ஊக்கம் உயர் நினைவு உள்ளத்தில் உண்மை
நெறி
 இவையாவும் உண்டாயின் இவ்வுலகம்
பொன்னுலகம்.

6. மனித மனம்

மதுவுண்டு மயங்குகின்ற தேனீயாகும்
மதுவையே சுவைக்காத ஈயுமாகும்

பாடியே பறக்கின்ற குயிலுமாகும்
பாடாது வட்டமிடும் பருந்துமாகும்

மழையினையே பொழிகின்ற முகிலுமாகும்
மக்கள் தமை வாட்டுகின்ற வெப்பமாகும்

பற்றைதனில் ஒளிக்கின்ற முயலுமாகும்
பயமின்றித் தாவி வரும் சிங்கமாகும்

மலர்ந்து படருகின்ற கொடியுமாகும்
மலராத ஓரிடத்துப் பாறையாகும்

மகிழ்வுடனே சிரித்து நிற்கும் குழந்தையாகும்
மனமுடைந்து சினந்து நிற்கும் மங்கையாகும்

வட்டத்துள் ஒடுகின்ற குதிரையாகும்
வானத்தில் பறக்கின்ற சிட்டுமாகும்

ஒங்கி உயர்ந்த மலை உச்சியாகும்
உள்ளாழும் காணாத மடுவுமாகும்

கட்டின்றிப் புரண்டு வரும் காட்டாறாகும்
கடைசியிலே கவிசிந்தும் கவியேயாகும்.

7. சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்

சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்
சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்

கரியமர்ந்து வைரமாக ஒளிர்வதே சிவம்
கலை வளர்ந்து ஞானமாக மிளிர்வதே சிவம்

காய் கனிந்து பழமதாகக் காண்பதே சிவம்
காணுகின்ற காட்சி யாவும் சுந்தரம் சிவம்

சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்
சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்

சத்வ குண தாற்பரியம் சத்தியம் சிவம்
சங்கடங்கள் போக்கும் மார்க்கம் சத்தியம் சிவம்

சகல மத தத்துவமும் சத்தியம் சிவம்
சைவ மத தத்துவமும் சத்தியம் சிவம்

சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்
சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் சிவம்

8. எப்போ தோன்றின?

பரந்த வெளிகள் அகண்ட ஆகாயம்
நீண்ட நதிகள் நிரம்பும் காற்று
உயர்ந்த மலைகள் உள்ளாழக் கடல்கள்
உருளும் சமுத்திரம் உவமையில் மீன்கள்
சந்திரன் சூரியன் சனி முதற் கோள்கள்
உயிர்ப்பன உயிரிலா எத்தனை படைப்புகள்?

இவையெல்லாவற்றிலும் எது முதல் தோன்றிற்று?
கடவுள் படைப்பெனக் கண்ட இவற்றுள்
மனிதன் முதலா? மரஞ் செடி முதலா?
மிஞ்சிய முதலா? எது முதலென்ற ஜயம் தீர்க்க

மேலை நாட்டினர் பரிணாமமென்ற கொள்கையை
 நாட்டினர்
 சமயம் என்ற தடத்தில் பட்டோர் தத்தம் பாட்டில்
 விளக்கம் கண்டனர்.
 ஒமென முழங்கி ஒரு பெருநாளில் விண்ணில்
 பறந்து
 விழுந்த இந்த உலகம் தானும் இறையது ஊதிய

 இயக்கமே என்று இந்துமக்கள் ஏற்றுக்
 கொள்ளவும்
 ஆதாம் ஏவாள் அவர்களோடு ஆனதே
 மற்றெலாம்
 என்றனர் யூதரும் இஸ்லாமியர் கிறிஸ்தவர் எனப்
 பட்டோரும்
 கனவில் யாவும் தோன்றித் தோன்றிக் கனவுத்
 தெய்வம்

வடித்ததே பாரென அவுஸ்திரேலிய அபொறிஜினர்
 அலசிக்காட்டவும் இந்தியர் எகிப்தியர் கொரியர்
 சீனர்
 மத்திய ஆசியர் செவ்விந்தியர்கள் எல்லோர்
 தாழும்
 இம்மண்ணிலைவ்வாறு மக்கள் தோன்றினர்

 மரஞ் செடி தோன்றின என்ற கதையை
 எடுத்தியம்புகிறார்.
 எப்போ மனிதர் எவ்விதம் தோன்றினர்? மரஞ்செடி
 முதலா?
 மக்கள் முதலா? என்ற வாதம் எமக்கேன்?
 எமக்கேன்?
 சீரிய வாழ்வு சிறந்த நோக்கம் மக்களோடு
 மரஞ்செடிதானும்

மிருகம் பறவை மீனினம் யாவும் இம்மண்ணுலகில்
இன்புடன் வாழ வழி வகுத்திடவே மனிதரால்
முடியும்.

இருப்பினும் மனிதா என் செய்கின்றாய்? நச்ச
வாயுவை
நாளும் கக்கி பிராண வாயுவைப் பிழைத்துப்
பிழைத்து

மெல்ல மெல்ல எல்லா உயிர்களும் நசித்துப்
போக
நாளும் நலிந்திட வழியது கோலி வாழ்ந்து
கொண்டு
சகல உயிர்களும் சலித்து மறையும் சங்கடமான
நிலையுண்டாக்கி மானிட வாழ்வையும் முடிக்க
எண்ணினையோ?

9. அன்னையே பூமித் தாயே

அன்னையே பூமித் தாயே அழகான உந்தன்
மேனி
அலங்கோலம் ஆவதேனோ? உன்னையே
எண்ணிடின்
எத்தனை விந்தைகள் ஊதுகின்ற காற்று
ஒடுகின்ற தண்ணீர்
மலையில் வளர் மரங்கள் மடுவில் வளர்
பயிர்கள்

குலையில் தொங்கும் பழங்கள் குலுங்கிச்
சிரிக்கும் பூக்கள்
நாதமாய் விந்துவாய் ஊதிடும் வாயுவாய்
உள்ளுளே வெளியிலே தள்ளியே உயிர்த்திடும்
உயிர்த்துடிப்பும் உன்னுளே உன்னிப்பார்க்கில்
என்னுளே

உன் இதயம் வேகவே என் இதயம் வேகுதே
உன்னுளே மின்னுதே வைரம் வைடுரியம்
பொன்னுடன் சேர்ந்துமே பொங்கு மழகில்

மிஞ்சுதே
இயற்கை அன்னை படைப்பிலே இயங்கும் சக்தி
மிடுக்கிலே

எல்லாமே தான் உயிர்க்கு மென்று எண்ணி
மாந்தர் வாழ்வரோ?
ஆசை மிஞ்சி உன்னையே அடித்து நொருக்கிக்
கொல்கிறார்
காசு ஒன்று தன்னையே கடவுளாகக் கொள்கிறார்
உன்னைத் துளைத்துத் துளைத்துமே உந்தன்
இரத்தம் குடிக்கிறார்

உந்தனையே அடித்துமே உதைத்துத் தள்ளி
மிதிக்கிறார்
அகழ்ந்து அகழ்ந்து போகையில் அன்பாய் நீயும்
தாங்குவாய்
இகழ்ந்து உன்மேல் எச்சிலை உமிழ்ந்த போதும்
ஏங்கிடாய்
உந்தன் சக்தி பெரிதம்மா ஓர்ந்திடார் இம்மாந்தர்
தாம்

உன்னை எள்ளி நகைப்பவர் உன்னிச் சிறிது
பார்ப்பரோ?
இயற்கை அன்னை உன்னையே இகழும் இந்த
மானிடர்
தமக்கும் மற்றை மனிதர்க்கும் சஞ்சலமே
சேர்க்கிறார்.
ஆண்டு இரண்டு ஆயிரத்தில் அதிக வாயு விடோ
மென

வாயினாலே சொல்கிறார் வார்த்தையிலே
 பொய்க்கிறார்
 அன்னை மகா சமுத்திரத்தில் ஆயிரமாம்
 அமுக்குகள்
 ஆறுகளில் எத்தனையோ அவலக் கெமிக்கல்
 அமுக்குகள்
 நியூக்கிளியர் அமுக்குகளை உனக்குளமுக்கி
 வைக்கிறார்

 நித்தமுமே மனிதர் தம்மைத் தாமழித்துக்
 கொள்கிறார்
 ஓஸோன்தனைக் கிழித்து விடும் கரிய மிலவாயு
 தான்
 ஒரு முகமாய் ஒடி அங்கே ஓட்டைதனைப்
 போடுதாம்
 ஏனப்பா? மனிதா நீ இருந்து கொஞ்சம்
 யோசியேன்

 குருவி கொம்பில் இருக்குது குணத்துடன் தான்
 இருக்குது
 மிருகம் காட்டில் இருந்து கொண்டு மிதமாய்
 உண்டு வாழுது
 பசித்த போது உண்ணுமது பட்டினி தான்
 போக்குது
 விசித்திரமாய் நீயும் ஏனோ விந்தை செய்கிறாய்?

விஞ்ஞானம் மேவி நிற்கும் விந்தை மனிதா
 அஞ்ஞானி ஆகி நீயும் அவலப்படாதே
 அறிவினைத் தான் தீட்டியிடு ஆசையை விட்டு
 அன்பினையே கூட்டியிடு அன்னையைப்போற்று.

10. ஏழையின் சிரப்பு

ஏழை என்பார் தாம் யாரோ?

படுக்கப் பாயில்லாதவர் ஏழை
பழக நட்பில்லாதவர் ஏழை
உடுக்க உடையில்லாதவர் ஏழை
உண்ண உணவில்லாதவர் ஏழை
கொடுக்கப் பணமில்லாதவர் ஏழை
கூசாமல் இரப்பவரும் ஏழை
இரக்கமில்லா நெஞ்சள்ளோர் ஏழை
ஈடு வைத்துச் சாப்பிடுவோர் ஏழை
இவரெல்லாம் மாத்திரம் தான் ஏழை
என்று நாம் எண்ணிடவே வேண்டாம்
எத்தனையோ விதமான ஏழ்மையை
இவ்வுலகில் நாம் காணமுடியும்.
கொடுங்கோலர் ஆட்சியின் கீழே
கும்பிட்டு வாழ்வோரும் ஏழை
வாழ வழி தெரியாதோர் ஏழை
வந்திக்கத் தெரியாதோர் ஏழை
வறுமையில் வாடுபவர் ஏழை
வறுமைக்கும் ஏழைக்கும் ஏனோ
வடிவானதோர் தொடர்பு உண்டு
வறுமையில் வாடுபவர் சிரித்தால்
வையமே சிறந்து ஒளி வீசும்
வகையாகச் சமத்துவமும் மினிரும்
வானகமும் வையமுமே சிரிக்கும்.

11. இறையின் இயக்கம்

சுடலையிலே நடமாடதோன்று வானாம்
சுடரொளியாம் ஈமத் தீ காணுவானாம்
சாம்பரினைப் பூசி நடமாடுவானாம்
சதிரினிலே ஊழிகளை ஊக்குவானாம்
ஊழிகளின் மத்தியிலே உண்மை தன்னை
உருட்டியே விட்டங்கே தேடுவானாம்
தேடுகின்ற பொழுதினிலே தோற்றம் உண்டு
திரண்டு வரும் உயிரினத்தில் கோலம் உண்டு
புல்லாயும் பூடாயும் போவதுண்டு
கல்லாயும் மரமாயும் ஆவதுண்டு
கடலுக்குள் பல்லினமாய் சேர்வதுண்டு
கரையினிலும் பல்லினமாய் உயிர்ப்பதுண்டு
எல்லாமே இறையினது இயக்கமாகும்
இலக்கணங்கள் வகுத்து விட நாங்கள் யாரோ
காண்கின்றோம் கனவாக நனவைத் தானே
கண்ணைத் தான் துடைக்கின்றோம் கனவிற்காக
கனவில் நாம் காண்பதெல்லாம் நனவின் நீழல்
கண்டு கொண்டே போவோமே கனவைத் தானே
எண்ணற்ற கனவுகளே இயற்கை நீதி
எழுதி விட முடியாது என்னால் இன்று.

12. இறந்தவர்கள் இறக்கவில்லை

சுடலையினைக் காண்பதற்குச் சென்றேனன்று
சுமந்து நின்ற கருவினைத் தான் இறக்கவென்று
எத்தனையோ சந்ததியாய் அவ்விடத்தில்
இறந்தவர்கள் ஏரிந்தார்கள் சாம்பராக
சாம்பராய்ப் போனவர்கள் இறந்தா ரென்று
சற்றுமே எண்ணாது சொல்லிவைப்பார்
இறந்தவர்கள் எல்லோரும் வாழ்கின்றார்கள்
இயற்கையதன் மர்மத்தை என்ன சொல்வேன்
எண்ணரிய காலம் தான் சென்றபோதும்
இயற்கையது முத்திரையைக் குத்திக் குத்தி
எடுத்து விடும் நகலாக பேர் தம்மை
பேர் பின் பேரராய் வருவோர் தாழும்
பிறழாது முன்னோரின் பேறாய் வாழ்வர்
எனிலோ தான் இறந்தவர்கள் இறக்கவில்லை.

என்னுடைய தந்தையினைக் கண்டேனங்கு
இறக்கி வைத்தேன் கற்பனையாம் கருவைத்தானே
என் முன்னே உண்மைதனை நேரில் கண்டேன்.
எத்தனையோ பிறவிகள் தான் எடுத்திட்டாலும்
ஏற்கெனவே என்றோ தான் தோன்றி விட்ட
அம்மனிதர் அச்சாக இறங்குகின்றார்
அவனியிலே அவர் தோற்றம் குணங்களெல்லாம்
செம்மையுடன் சங்கிலிபோல் கோர் வையாகச்
சிறப்புடனே காலாதி காலமாக
நம்மிடையே வாழ்ந்திருக்கக் காண்பதாலே
நம்மவர்கள் சாம்பராய்க் கரைந்த போதும்
நசிக்கவில்லை இறக்கவில்லை நன்றாய் என்றும்
வாழ்கின்றார் வாழ்கின்றார் வாழ்வா ரென்றும்.

13. தனிமையைப் போக்க

தானிருக்க இடம் தேடி அலையும் போது
தனித் தனியாய் எத்தனையோ பேர்கள் தாழும்
தாமிருக்க இடம் தேடி அலைதல் கண்டு
தத்துவமாய் மலர்ந்திட்ட கொள்கையோடு

தனித்துமே வாழ்கின்ற எவருக்கும் தான்
தரிப்பிடங்கள் பல கிடைக்கும் தங்கிடத் தான்
இருப்பிடங்கள் பல கிடைக்கும் ஏவல் செய்ய
எத்தனையோ பேர்கள் தாம் காத்திருப்பர்

கொள்கையது என்ன வென்று நீவிர் கேட்கில்
குவலயத்தில் வாழ்கின்ற நாங்களெல்லாம்
ஒற்றுமையாய் ஒரு குலமாய் வாழ்வோ மென்றும்
உண்மை தனை நாடியே உழைப்போ மென்றும்

ஈவிரக்கம், இடுதலாம் போலறத் தை
என்றுமே காப்பதற்குத் துணிவோ மென்றும்
சத்தியம் ஒன்றெடுத்திட்டு வாழ்வதாகும்
இத்தகைய வாழ்வொன்றே எல்லோருக்கும்

இணையற்ற இன்ப நிலை எத்த வைக்கும்
எல்லோர்தம் தனிமையையும் எளிதில் போக்கும்
நித்தியமாய்த் தனிமையினை நிலை குலைக்கும்
நேராக எமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி சேர்க்கும்.

14. எங்கே போகிறேன்?

எங்கே போகிறேன் - நான்
எங்கே போகிறேன்?

பயணம் தொடங்கும்
பாதை திறக்கும்
பறந்து வாழும்
நிலையும் மாறும்

துணிவுடன் வாழ்வினைத்
தொடங்கும் நேரம்
சுயமாய் வருகிறது
சுகமாய் வருகிறது

எல்லா நன்மையும்
சேரும் நேரம்
எளிதாய் அமைகிறது
எளிதாய் அமைகிறது

வாழ்க்கை யென்பது
வசதிக எல்ல
வல்லமை யல்ல
வளரும் கதையொன்றே

கதையைத் தொடங்கி
முடிக்கும் வரையது
களமாய் நீடிக்கும்
சிந்தனைக் களமாய் நீடிக்கும்

சிந்தனை எல்லையில்
சிறந்து பிறந்திடும்
எந்தனின் செயலாக்கம்
ஏனிந்தத்த் தனி ஏக்கம்?

பாவனை வேண்டாம்
பற்றுகள் வேண்டாம்
பத்தி யொன்றே போதும்
பற்றுக பத்தியினை.

15. சமுத்திரமே விளக்கம் கொடுத்திடுவாய்

பாய்ந்து வரும் குதிரையா?
பறந்து வரும் கழுகா?
ஒங்கி எழும் மதிலா?
ஊர்ந்து வரும் பாம்பா?
கரையருகே துள்ளுவதேன்?
கடற்பரப்பில் அமைதி ஏன்?
வருவதேன்? போவதேன்? இது
வாழ்க்கையின் சித்திரமோ?
வெள்ளை நுரை தள்ளி
வீணாய் ஏன் அலைகின்றாய்?
விளக்கம் கொடுத்திடுவாய்
வித்தகியே சமுத்திரமே!

16. நாடோடி

நானுமொரு நாடோடி நாடோடி நாடோடி
நமக்கென ஓர் நாடில்லை நாடில்லை நாடில்லை
வீடு பல உண்டெனக்கு வீடில்லை வீடில்லை
நாடெதற்கு வீடெதற்குக் கூடதுவும் தான் எதற்கு?
பாடுகின்ற பாட்டே பலவிதத்தில் மகிழ்ச்சிதரும்
பாடிடுவேன் பாடிடுவேன் பலமனங்கள் குளிரட்டும்.

17. அவர்

அவர் உடம்பு ஒரு சந்தனக்கட்டை
 அவர் உள்ளம் ஒரு விளாம்பழும்
 அவர் மனம் ஒரு திசையறி கருவி
 அவர் காதல் ஒரு கனவுக் கோட்டை
 அவர் கல்யாணம் ஒரு கவினான கட்டிடம்
 அவர் இலட்சியம் ஒரு தீர்த்தக் கேணி
 அவர் இன்ப நாட்கள் ஒரு மின்னல் கோடு
 அவர் துன்பப் பாதை ஒரு மணல் ஒழுங்கை
 அவர் உழைப்பு ஒரு இரும்புச் சட்டம்
 அவர் வாழ்க்கை நியதி ஒரு கடிகார ஒட்டம்
 அவர் போடும் திட்டம் ஒரு கல்மேல் வீடு
 அவர் பேச்சு கொத்தினுள் அரிசி
 அவர் சிரிப்பும் வீம்பும் நண்பர் பெறும் அன்பு
 அவர் பிறந்த வீடு அவர் கோயில்
 அவர் உழைப்பு ஓயாத நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி
 அவர் கவனம் சுற்றிச் சுற்றி வரும் பம்பரம்
 அவர் வட்டமிடும் ஒரே இடம் தன் வீடு
 அவர் நோக்கில் அவர் பிள்ளைகள்
 அவர் மனைவி அவரது துணைவி
 அவர் கோபம் உண்மையைக் காண வீசும் அம்பு
 அவர் ஊக்கம் அளவிடற் கரிய சோளகம்
 அவர் தாகம் பொன் பொருள் பெறுதல் உதவுதல்
 அவர் மோகம் கல்வியாம் ஏணியில் ஏறுதல்
 அவர் சோகம் பிணியின் பின் வந்த பின்னணி
 அவர் என் குரு பரமன் அடி பட்ட போது

பாண்டியன் அடி பட்டான்
பாண்டியன் தன்னை அறிந்தான்
நானும் என்னை அறிந்தேன்
வறுமை அடிக்கவில்லை
வாழ்க்கை அடித்தது
பொறுமை அடிக்கவில்லை
பொன் கை அடித்தது
சிறுமை அடிக்கவில்லை
சிந்தனை அடித்தது
காற்று அடிக்கவில்லை
காலம் அடித்தது
வாழ்க்கை சிதறவில்லை
வானம் போல் சிரித்தது
எதுவும் போகவில்லை
எதுவும் வரவுமில்லை
வரப்பும் வயலுமில்லை
வளமான ஒரு வெளிதான்
வாழ்க்கை ஒரு தொடர் கதையே
வரும் போகும் மீண்டும் வரும்
போன கதை அநுபவம்
புதிய கதை அறிவு
வருங் கதையோ ஞானமாய்
முற்றிப் பழுத்து விடின்
முடிந்தது என்போமா?
அவர் நினைவில் எழுந்த இது
அவர் நினைவில் முடியட்டும்.

18. வாழ்வு

வாழ்வென்பது தான் என்ன?
வண்ண வண்ணச் சித்திரமோ
வரையாத கற்பனையோ?

எண்ணத்தில் உதித்து நிற்கும்
எத்தனையோ சிந்தனையோ?
எண்ண முடியாத எண்ணோ?

எழுத முடியாத கதையோ?

வாழும் பொழுதில் வளரும் பெருங் கதை தான்
வாழ்ந்து முடிந்ததும் வழிந்தோடிய நீர் தான்
நீரின் நிழலுமில்லை நிலையான தெதுவுமில்லை
வாழ்வைச் சரியாக வளமாக்க வில்லை யெனின்
வாழ்வதுவும் பாதாளப் படுகுழியில் தள்ளி விடும்
படுகுழியில் வீழ்ந்தோர் பரிதாபத்திற் குரியோர்
பண்பான சிந்தையுடன் பராமரிப்பீர் வாழ்வதனை
'வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே'

வாழ் வென்பதும் ஒரு நடை பாதை
நடவுங்கள் நடவுங்கள் வெட்டவெளிக்கே...

19. கைகள்

காந்தமுக் கைகளே கார்த்திகைப் பூக்களே
மாந்தர்க் கணிகலம் மங்கலக் கைகளே
அறம் செய உதவிடும் அரும் பெரும் கைகளே
நங்கையர் நம்பியர் நயந்திடும் கைகளே

கண்ணைத் துடைத்துக் கவலை தனை மாற்றி
இன்னும் சைகைகள் எத்தனையோ செய்து
இளையோர் முதியோர் இரப்பவர் ஈவோர்
எல்லோர் தமக்கும் உதவிடும் கைகளே

கேட்டல் காணல் பேசல் என்றிடும்
ஏதேனு மொன்றை இழந் திருப்போர்க்கும்
எல்லோர் தமக்கும் உதவிடும் கைகளே
இரண்டு கைகள் ஈரந்து விரல்கள்

இன்னும் கேட்பின் இருபத் தெண் மொழிகள்
இயக்கத்திற் குரிய இயல்பினைத் தந்திடும்
இருகை களினால் மொட்டு மொட்டென்று
முன்று முறைதான் குட்டிக் குட்டி

தோப்புக் கரணம் போட்டுக் கொள்ளத்
தொந்திக் கணபதி தொட்டனைத் திடுவான்
உள்ளங் கைகள் உலகில் உள்ளோர்
அனைவர் தமக்கும் ஒரே நிறமாகவே

உண்டென் பதனால் உள்ளங் கைகளை
உயர்த்திக் காட்டி ஒன்றே குலமெனக்
கைகள் காட்டும் கனத்த மந்திரத்தை
உரத்துக் கூறுவீர் உள்ளோளி பெருக்குவீர்

புறத்தைப் புறத்தே போக்கியே விட்டு
அகத்தைக் காணுவீர் கைகளின் அகத்திலே
காண்பீர் ஓரினம் கைகளின் அகத்தால்
காண்பீர் ஓற்றுமை ஓற்றுமை காண்பீர்.

20. எறும்பும் நானும்

எறும்பிற்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்?
என்றிந்த வேளையில் எழுகின்றதோர் நினைவு
எறும்போ பல விதம் பல நிறம்
கட்டெறும்பு, சிற்றெறும்பு மற்றுமந்த
கழக்காத பின்னையார் எறும்பு

கொள்ளி ஏறும்பு கொடுமையாய்
 கடித்துப் பிடிக்குமந்த நெருப்பெறும்பு
 இன்னுமெத்தனை எத்தனையோ ஏறும்பு
 இந்த ஏறும்புக ஓவற்றினுள்ளே
 இருக்குமந்த உயிரோட்டம்
 இதோ இதோ இதோ!
 இங்குமங்குமாய்த் திரிந்து
 இயல்பாகவே ஊசாடி
 எந்நேரமும் தான் தம்முள்ளே
 இருக்குமந்த உத்வேகத்தால்
 என்றும் தத் தம் கடமையினை
 இனிதாகவே முடிப்பதற்கும்
 ஏற்ற பலம் தான் வந்திடுமே.

ஏறும்பிற்கும் எனக்கும் என்ன வித்தியாசம்?
 ஏறும்பும் பிறந்தது நானும் பிறந்தேன்
 ஏறும்பும் வளர்ந்தது நானும் வளர்ந்தேன்
 ஏறும்பும் தன் கடமைக் காகத்தான்
 எந் நாளும் ஓடியது ஆடியது
 நானும் எந்நேரமும் ஓடினேன் ஆடினேன்
 ஏறும்பும் உண்கின்றது நானும் உண்கின்றேன்
 ஏறும்பும் தன் வாரிசைப் பெருக்கியது
 நானும் என் வாரிசைப் பெருக்கினேன்
 ஏறும்பிற்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்?
 இறையின்முன்பு ஏறும்பும் நானும் சமம்.

21. பனிப் பூக்கள்

பனிப் பூக்கள் பூத்திருக்கு
 பார்த்து ரசி பார்த்து ரசி
 படுக்கையிலே கிடக்கையிலே
 பனிப் பூக்கள் மலர்ந்தனவே
 இரவிர வாய்ப்பனி மழையும்
 ஏங்கி நின்ற மரஞ் செடியும்
 இதமாக முத்த மிட்ட
 இரகசியத்தை யாரறிவார்?
 காலையிலே எழுந்திருந்து
 கதவினையே திறந்து வந்து
 பார்த்தவர்கள் அதிசயித்தார்.
 சல சலப்பே இல்லாமல்
 சடுதியாய் வெண்பூக்கள்
 மலர்ந்தனவே ஓரி ரவில்
 மண மவைக்கும் இல்லையே.
 மண மில்லா மலரெனினும்
 மனதிற்குள் ஓரமைதி
 மனக் கண்ணில் ஒரு பிம்பம்
 நிழலாடி நிற்கிறது
 நீயென்ன சொல்லுகிறாய்?
 பனிப் பூக்கள் பார்வைக்குப்
 பக்குவமாய் இருந்தாலும்
 பகலவன் தன் கண்பட்டால்
 பட்டென்று கரைந்து விடும்
 தன் நிலைமை தான் மாறித்
 தண்ணீராய் ஓடி விடும்.

அமர்ந்திருந்த அச் செடியின்
 அடியினிலே தங்கி விடும்.
 தாய் மடியில் தாவி விழும்
 தரை அம்மா அணைத்திடுவாள்.
 இந் நிலையில் பனிப் பூக்கள்
 என் காதில் மெதுவாக
 ஏதேதோ சொல்ல வர
 இரைந்ததுவே என் காது.
 பனிப் பூக்கள் விடவில்லை
 ‘பாரங்கே பாரங்கே,
 உன்னுடைய வாழ்வதுவும்
 எம்முடைய வாழ்வதுவும்
 எல்லாமும் ஒன்றே தான்
 இருப்போம் நாம் என்றும்
 இறையின் நியதியிலே
 ஆகும் அழியும்
 அழிந்த பின்னும் ஆகும்
 முழுதும் உண்மை
 என்பதுவே முற்றுப் புள்ளி.’

22. ஏன் பிறந்தேன்?

ஏன் பிறந்தேன் நான்? என என்னை நானும்
 கேட்கின்றேன்
 வான் பிறந்து வளி பிறந்து வளி வழியே மன்
 பிறந்து
 வளநும் செடி கொடி பிறந்து மான் பிறந்து மர
 பிறந்து
 மற்றும் பல இனம் பிறந்து மலை மலையாய்க்
 குவிந்ததன் பின்பே

யான் பிறந்தேன், யான் பிறந்தேன், ஏன் பிறந்தேன்
எனத் தான் நான் என்னையே கேட்கின்றேன்
விடை எனக்குக் கிடைத்து விட்டால் விளக்கமாகச்
சொல்லுவேன்
கேள்வி இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு கேட்டு
அலுத்திட்டேன்.

கிடைக்க வில்லை விடையுமே பதில் அதுவும்
கேள்வியெனில்
பலனோன்றுமே கிட்டிடாது. இருப்பினும் யான்
மீண்டும் மீண்டும்
என்னையே யான் கேட்கின்றேன் ஏன் பிறந்தேன்,
ஏன் பிறந்தேன்
என்பதனால் ஒரு பதிலே என் முன்னே நிற்கிறது.

வன்பு செய்யும் உலகினிலே அன்பு செய்ய யான்
பிறந்தேன்:
ஆசிரியத் தொழிலதிலும் அன்பு, அன்னையாக
ஆன போதும் அன்பு,
இப்போ பாட்டியாக அமர்த்திருந்தும் அன்பு. அன்பு
செய்ய யான் பிறந்தேன்
அன்பதனை அள்ளி அள்ளிச் சொரிந்து நாமே

இனிய தந்தை தாயரைத் தான்இழந்து
இல்லங்களில் தங்கி
தவிக்குமந்தப் பிள்ளைக்காய் என்றும் அன்பு
செய்வோம், அன்பு செய்வோம்.
அனைவருமே அவர்க்களுக்காய் அன்பு
செய்வோம் அன்பு செய்வோம்
ஆதரவு அற்றிருக்கும் பிள்ளைக்காய் அன்பு
செய்வோம், அன்பு செய்வோமே.

23. உண்மையை நாடி உவந்துபோவாயே

நரை திரை மூப்பு நண்ணிய போதும் எம்முள்
இலங்கும் ஒளி மங்காதே
ஏற்றிய தீபம் ஏறி ஏரிவது போல் என்றும்
ஒளியினை இயக்கியே காட்டும்
நன்மையினை நாழும் நாடிச் செல்லின் நமக்குள்
விளங்கும்
நல்லொளி அது தான் ஒங்கி ஏரிந்து உட்பலம்
பெருக்கும்.
தீமை வழியே செல்வோமெனிலோ கருகிய
திரிபோல் காய்ந்து கிடக்கும்
கடுவினை தன்னை முடுக்கி ஓட்டி கவலையைத்
துன்பத்தைக் கண்ணில் காட்டும்
கவலையைக் கழுவி எம் உள்ளொளி தன்னை
இயல்புறத் தூண்டி
ஒளி வழி நீயும் உணர்ந்து போவாயே
உண்மையை நாடி உவந்து போவாயே.

24. உவமைப் பூக்களும் உண்மைப் பூவும்

குங்குமப் பொட்டினைப்
பூவென வண்டொன்று
கொஞ்சிக் குலாவி வரக்
கோதையவள் தன் கைகளினாலதைப்
போ வெனத் தள்ளியிட
வண்டும், கண்ணியின் கைவிரல் கார்த்திகைப்
பூவெனக் களித்து நெருங்கியதே
கலங்கி நடுங்கிய காரிகை தன்னுடைக்
கோவை இதழ் விரித்தாள்
இ ஒவெனக் கூவி நின்றாள்

அவளின் ஓரிரு வெண்பற்கள்
 ஒளியுடன் வெளிவர
 ஒடியவண்டிற்குச் சூடிய மூல்லையின்
 உவமை புலப்படவே உவகையுடன் அது
 ஒன்றி நெருங்கிட ஒலமிட்டாளவளும்
 ஒடிடத் திட்டமிட்டாள்
 ஒடி மறு பக்கம் தாவி நின்றாள்.
 அவள் கூந்தலிற் சூடிய மல்லிகைப் பூச்சரம்
 மகிழ்ந்து மணம் பரப்பி
 வெள்ளை வெளே ரென்று விரிந்து கிடந்திட
 உண்மை மலரதை ஓர்ந்திட்ட வண்டது
 ஒம் ஒமெனச் சுற்றியதே.

(மாய வாழ்க்கையை நிசமெனக் கொண்டு முதலில் சுற்றும் ஆன்மாவாகிய வண்டு இறுதியில் பரமாத்மாவான உண்மையை உணர்ந்து உண்மையையே சுற்றி வருகின்றது.)

25. முகிலுக்குள் சூரியன்

முகிலுக்குள் சூரியனை முன்னால் கண்டேன்
 முகிழ்த்தவப் புகையதனுள் நெருப்பைக் கண்டேன்
 இரவுக்குள் பகல் நகர்ந்து வரவும் கண்டேன்
 இன்பத்தைத் துன்பத்தின் எதிரில் கண்டேன்
 இருளுக்குள் ஒளியைத்தான் கண்டேன் பின்னே
 எல்லாமே இறையதனின் இயக்க மென்றேன்
 என் சொற்கள் எங்கெங்கோ ஒலிக்கக் கேட்டேன்,
 எதிரொலியாய் என் செவியில் விழவும் கேட்டேன்.

26. உள்ளத்து நினைப்பு

உள்ளத்து நினைப்பு உணர்விற் கலந்து
 மெல்லச் சொல்லாய் விரைவில் வெளிவரக்
 கள்ளம் கடம் கடிதென ஒடும்
 நெஞ்சில் நினைவுகள் நீராய் வழிந்திடும்
 வாயேனும் வாய்க்கால் வழியே ஒடிடும்
 நல்லோர் காதினை நாடியே ஒடிடும்
 ஒடிடும் போதில் உணர்ச்சிகள் பொங்கும்
 பொங்கிடும் உணர்வுகள் புனித மாகிட
 இதய கங்கையில் இனிதாய்க் குளிப்போம்
 கங்கை நீரென் பது கல்லையும் தேய்க்கும்.
 கல் நெஞ்சம் தேய்க்கக் கங்கைநீர் உதவும்
 இதய கங்கையே இதம் தரும் அன்பாம்
 அன்பைப் பெருக்கினால் அனைத்தும் ஒன்றே
 கடல் வேறல்ல காற்று வேறல்ல
 மண் வேறல்ல விண் வேறல்ல
 நீர் வேறல்ல நெருப்பு வேறல்ல
 அமைதி ஒன்றினையே ஆண்டிடும் ஆகாசம்
 அதுவும் வேறல்ல அனைத்தும் ஒன்றே
 கருமை வேறல்ல வெண்மை வேறல்ல
 கருமையும் வெண்மையும் காண்பவர் மனதில்
 ஒருமை யன்றி இருமை இல்லை
 ஒருமை இருமை பன்மை இவையெலாம்
 ஒருமையுள் அடங்கும் உண்மை இதுவே.
 நினைப்பும் சொல்லும் செயலென்பதெலாம்

மனத்தின் விரிவாய்ப் பின் மௌனத்தில் அடங்கும்
 மௌனத்தின் விளைவே மாண்புடை ஞானம்
 ஞானம் சுடராய் நல்லொளி பெருக்கிட
 அன்பு பெருகும் அறிவு சரண் புகும்
 பண்பு தன்னுருவைப் பணிவாய்க் காட்டிடும்
 வேற்றுமை மாளும் ஒற்றுமை ஓங்கும்
 உலக மாந்தர் ஒன்றாய் உழைப்பர்
 உண்மை நிலைக்கும் ஓங்கிடும் அமைதி.
 ஓம் தத் சத் ஓம் தத் சத் ஓம் தத் சத்

27. மண்ணினுள்ளே மரம்

மண்ணினுள்ளே மரம்
 மரத்தினுள்ளே மண்
 கண்ணி னுள்ளே ஓளி
 ஓளியினுள்ளே கண்
 எண்ணினுள்ளே எழுத்து
 எழுத்தினுள்ளே எண்
 விண்ணினுள்ளே மேகம்
 மேகத்தினுள் விண்
 பண்ணினுள்ளே பாடல்
 பாடலினுள்ளே பண்
 உண்மையினுள் ஒன்று
 ஒன்றினுள் உண்மை
 உணர்ந்தவ ரவர் மேலோர்
 உணர்ந்தவ ரோ சிலர்தாம்
 அவரே உண்மை ஞானியர்.

28. வந்தி வந்தி 19.07.02

பிட்டவித்துப் பிழைத்திடுவாள் வந்தி வந்தி
பெரிய பேறு பெற்றிடுவாள் வந்தி வந்தி
அந்தி சந்தி வணங்கிடுவாள் வந்தி வந்தி
அரனடியைப் பற்றிடுவாள் வந்தி வந்தி
சிவகாமிக்கும் சித்தனுக்கும் வந்தி வந்தி
சித்தத்தையே கொடுத்து விட்டாள் வந்தி வந்தி
அப்பனுக்கே அடிபணிவாள் வந்தி வந்தி
ஆணவத்தை அவித்து விட்டாள் வந்தி வந்தி
அடியவர்கள் வாழ்கவென நேர்ந்து நேர்ந்து
அநுதினமும் நல்லவற்றைச் சார்ந்து சார்ந்து
அன்பதனைப் பிட்டாக அவித்துக் கொட்டி
அனைவர்க்கும் பகிர்ந்திடுவாள் வந்தி வந்தி
அன்புதனை ஆயுதமாய்க் கொள்வாள் வந்தி
அசைக்காது துன்பமது அவளைத்தானே
துன்பத்தை இன்பப் பிட்டாகத் தள்ளி
இயற்றுகிறாள் தருமத்தை வந்தி வந்தி

29. எந்தன் பொட்டலம்

எந்தன் ஒரு பொட்டலத்தை
எடுத்தெறிந்து வீசினேன்
அகலக் கடல்கள் தாண்டினேன்
அடைந்தேன் பல தேசங்கள்
கற்பனைக் கடலிலே
எடுத்தோ பற்பல
இழந்தோ கணக்கிலை
மறந்தோ எத்தனை
நட்டிட்டேன் பல மரம்

நடந்திட்டேன் நடந்திட்டேன்
விதைகளைத் தூவினேன்
வித்தினைப் புதைத்திட்டேன்
அறிவினைப் பழமதாய்
ஆய்ந்திட எண்ணினேன்
எண்ணினேன் எண்ணினேன்
இன்னமும் சேர்த்திடச்
சொத்தினைச் சுகமதை
ஒத்துமே கண்டிட
ஒடினேன் ஒடினேன்
உறவிலை துணையிலை
ஒருவரும் அங்கில்லை
தனிமையை நாடினேன்
தவித்திலேன் பதைத்திலேன்
அறிவினைத் தேடினேன்
அன்பினை நாடினேன்
அறிவினால் ஆவது
அன்பது அன்பது
அன்பினைப் பழமதாய்
ஆய்ந்திட வேண்டியே
ஒடினேன் ஒடினேன்
உண்மையை நாடினேன்
வேண்டினேன் வேண்டினேன்
விளைந்தது சத்தியம்
சத்தியச் சாலியைச்
சாக்கிலே கட்டினேன்
தூக்கினேன் முதுகிலே
சுமக்கிறேன் சுமக்கிறேன்

இறக்கியே வைத்திடல்
 எவர் அதைத் திறப்பரோ
 சத்தியம் வெளிவரின்
 சாந்தியே நிலைத்திடும்
 அந்நிலை தன்னிலே
 அமர்ந்திட நானுமே
 வேண்டுவேன் இறையினை
 விளைவது சாந்தியே.

30. ‘ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்’

ஊரெந்த ஊரோ, யாதுமெம் மூரோ?
 பார் தாமெம் மூரோ, பழைய ஊர் எதுவோ?
 ஊர் தேடியோடி ஒளிக்கின்ற போது
 ஊர் எங்கள் ஊரென்று ஒருரைக் காணோம்
 ஊர், இந்த ஊர்தான் உன்னுடைய ஊராம்
 என்றொருவர் பேரில் உரித்தாகும் சீட்டு
 கடவுச் சீட்டென்பார் காத்திடுவோம் நாமும்.
 கடல் எல்லை தாண்டிக் கனதூரம் போகில்
 கடவுச் சீட்டதுவே காட்டுமெம் மூரை
 மேலை நாட்டுரோ கீழை நாட்டுரோ
 மிகக்கீழே நாம் காணும் ஒஸ்ரலேசி யாவோ?
 வடதுருவத் தண்மிய சுவீடன், நோர்வேயோ?
 அல்லது நாம் பிறந்திட்ட ஊரது தான் ஊரோ?
 எது வெங்கள் ஊரென்று இசைந்திட்ட பின்பு
 இனிதாக நாமுமே நாமிருக்கு முரில்
 ஏற்றமுடைப் பிரசைகளாய்த் தான்வாழ வேண்டும்.

வாழ்வதற்கு வழிதேட மாற்றங்கள் தேவை
 ஊரோடுகில் ஒத்தோடு என்றார் எம் முன்னோர்.
 ஊருடனே பகைத்து விடில் வேருடனே கெடுமே
 என்றஇந்த ஒளவைமொழி ஏற்றிடு வோரெல்லாம்
 என்றென்றும் பகை தன்னை நாடவே மாட்டார்.
 பகை வளர்த்துத் தீழுடிப் பார்த்து ரசிப்போர்கள்
 பண்புடைய ரல்லரவர் பழிக்குரிய ராவர்.
 பழிபாவம் என்றென்றும் பகை தேடியோடும்
 பரம்பரைக்கும் அல்லல் அதனையே நாடும்
 இழிவான தொழில்கள் தன்னில் ஈடுபடச் செய்யும்
 அதனாலே ஊரோடு பகைக்காது வாழ்ந்து
 அன்புநிறை மனிதராய் என்றுமே வாழ்வோம்.

31. விதியோ மதியோ?

கர்மம் என்பார் விதியென்பார்
 கடினம் அதனை வெல்வதென்பார்
 நாளாந்த வாழ்வின் மர்மமென்பார்
 மேலும் கிறித்தவ வேதத்தார்
 ஆதி மனிதன் புரிந்திட்ட
 அந்தப் பாவம் தொடருதென்பார்.
 எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை
 அழுது கெஞ்சி நின்றாலும்
 அங்கோர் எழுத்தும் மாறாது
 என்றார் அந்த உமார்க்காயம்
 எம்முடை இளங்கோ எது சொன்னார்?
 இந்த விதியின் இயல்பு தன்னை
 எமக்கு எடுத்துக் காட்டிடவே

ஊழ் வினை உருத்து வந்தூட்டு மாதலின்
 விதியை வென்றிடல் வியப்பென்றார்
 விதியென்பது தான் எது வென்று
 விளக்க முடியுமோ உம்மாலே
 என்றொரு விஞ்ஞானி வினாவியிட
 ஏகாந்த ஞானி எது சொன்னார்?
 யாமோ ஒன்றும் அறியோம் காண்
 எப்பவோ முடிந்த காரியம் காண்
 என்றவர் கூறிய வார்த்தைகளோ
 இன்னும் புதிரைக் கிளப்பியது.

வாழ்வின் புதிரைப் புரிந்திடவோ
 வழியே இங்கு இல்லையா?
 விதி விதி என்று புலம்பியே
 விழிப்பில்லாது நாமிருக்க
 மதி மதி என்ற ஒன்றங்கு
 மறைந்து நின்று பார்க்குது பார்
 என்று என் மனம் சொல்கிறது
 எண்ணிப் பார்த்து மலைக்கிறது
 புரட்டு திருக்குறள் என்கிறது
 விதியை மதியால் வென்றிடலாம்
 சதியைச் சதியால் மயக்கிடலாம்
 சற்றும் தயங்க வேண்டாமே
 என்று சொல்லி அலைவோர்க்கு
 ஏற்ற புத்தி படிப்பிக்க
 ஊழிற் பெருவலி யாவுளது
 மற்றென்று சூழினும் தான் முந்துறும்
 என்று முழுமுனி அந்த வள்ளுவனும்
 முற்றுப் புள்ளி போட்டிட்டான்.

முற்றுப் புள்ளி போட நான்
 முற்றாய் மறுத்து மென்மேலும்
 உற்றுப் பார்த்தேன் பல நூல்கள்
 உண்மை உணரும் பெருநோக்கில்
 மதியின் மதிமுக எழில் கண்டேன்.
 மதியினாலே விதி கண்டோம்
 மதியினாலே வளம் கண்டோம்
 மதியே விதியையும் மாற்றவல்ல
 விதி யென்றறிவோ மென்றாலும்
 விதி விதி யென்றும் வினை யென்றும்
 விக்கி விக்கி அழுவதனால்
 ஏது பயனு மெமக்கில்லை
 எனவே காண்பீர் என் கருத்தை
 விதியை மதியால் வென்றிடவே
 விழைந்தோர் மண்ணில் பலருண்டு
 வாழ்ந்து மடிந்தவர் போய் விட்டார்
 வாழ்பவர் வாசற்படி நிற்பார்
 விதியும் மதியும் பயிரிட்டு
 வினைத்த நென்மணி வாழ்வாகும்.
 விதியோ மதியோ என்று நாம்
 விவாதத் திறங்கி அலையாது
 விதியை விதியாய் ஏற்றிட்டு
 மதியின் மகிமை யையும் உணர்ந்து
 எமக்கும் பிறர்க்கும் பயனுளதாய்
 ஏற்கும் பணியெலாம் பொருளுளதாய்
 இறையன்புடனே இயற்றியிடின்
 என்றும் எமக்கு நல்விதியே.

32. மனிதன்பவன் தெய்வமாகலாம்

வாழும் போது நல்லனவற்றை நன்றே செய்
வீழும் போதும் எழுவேனென்ற தைரியம் கொள்
கொண்டகொள்கை நலமாய்அமையக்கோரிடுவாய்
பண்டும் இன்றும் பாரினில் நமக்கோர் வழியுண்டு
அதனை வள்ளுவர் அறவழி யென்றார்.

இதனை ஞானிகள் ஓர்ந்திட்டார்
எமக்கு எடுத்து இயம்பி இயம்பி வாழ்ந்திட்டார்.
வாழ்க்கை என்பது கரடுமுரடாம் கல்மலை போல்
காழ்ப்பு, கரவு, பொய்மை சூதன முன்னிற்கும்
ஏற்றம் தாழ்வு இல்லா தென்றும் வாழ்வில்லை
இவற்றை நாழும் புரிந்து கொண்டு
காற்றைப் போலக் கவலையின்றி
ஊற்றின் ஒழுக்காய் அருள்சேர
உண்மை வழியில் வாழ்வோமே.
கூற்றென வாட்டிடும் தீச் செயல்கள்
நாற்றின் நடுவே களையாக
நம்மை அழிக்கும் நலன் செய்யா.
தேற்றம் இதுவே சிந்திப்போம்
தெய்வமாக ஆவதற்கு
தெளிவாய் வழியும் தெரியுமே
தினமும் எமது குறை கழைவோம்
மனமது செம்மை மற்றோர்க்கு
அன்பு, தயவு, தாட்சண்யம்
இரப் போர்க் கீழும் இனிய குணம்
எல்லாமே தான் இறை நிலையை
எய்திடத் தானே வழி செய்யும்:
'மனித னென்பவன் தெய்வமா கலாம்.'

33. நேரமே நீ யாரோ?

நீயோ மனிதர் துணையென்றால்
 நின்தனை நாமோ காண்பதில்லை
 காலநேரம் என்றிடுவோம்
 கனவிலும் நாமுனைக் காண்பதில்லை
 கடிகாரத்தின் முள்ளைத் தான்
 கண்கள் நாடிச் சென்றிடுமே
 நேரம் என்ன எனக் கேட்போர்
 நித்தியம் உன்னை நினைத்திடுவர்
 நீயோ யாரென் றவருமே
 நிலையாய்க் கூறிட முடியாது .
 நீயோ இடத்திற் கிடமாக
 நேராய் நிற்க முடிவதில்லை
 யாரும் உன்னைக் காண்பதில்லை
 யாரும் உன்னைத் தொட்டதில்லை
 ஆனால் யாவரும் உன்னையே
 ஆசையுடனே தொடர்கின்றார்
 நித்திரை நேரம் என்கின்றார்
 நேர்த்தியாம் உணவு நேரம் என்பார்
 எதனைக் கண்டவர் உனைக் கண்டார்?
 எல்லாம் சூரியன் தந்ததுவே
 மானிடர் கொள்வது மனித நேரம்
 மற்றும் உள்ள கோள்களோடு
 மறைந்து நிற்கும் சூரியனும்
 நேரம் என்பதை அறிவாரோ?
 நீண்ட உன்கதை கேட்பாரோ?
 கடவுள் கையில் கயிறானாய்
 அடியும் நுனியும் உனக்கில்லை

இரவும் பகலும் உனக்கில்லை
இன்ப துன்பம் உனக்கில்லை
முடிவும் முதலும் உனக்கில்லை
முக்கிய வேலை உனக்கில்லை
நேர காலம் உனக்கில்லை
நிமித்தம் நீயோ பார்ப்பதில்லை
எனினும் மனிதர் உனைப்பார்த்துக்
கெட்ட நேரம் என்பார்கள்
கெடுதி தமக்கு வரும்போது
நன்மைகள் அண்டி வரும் போதில்
நல்ல நேரம் கால மென்பார்
தம்மை அவர்கள் ஒருபோதும்
தட்டிக் கேட்க மாட்டார்கள்.
தங்கள் சொற்கள் செயல்கள் தாம்
தம்முடை விதியை நிர்ணயிக்கும்
என்ற உன்மை அது தன்னை
என்றும் அவர்க்குத் தெரிவதில்லை.
உன்னைத் தானே அவர்தாமும்
ஒயாதென்றும் தொந்தரவு
பண்ணிப் பண்ணி பார்க்கின்றார்
விஞ்ஞானத்தில் விற்பன்னர்
விந்தையல்ல என்கின்றார்.
மெய்ஞானத்தை உணர்ந்தவரோ
விளையாட்டாகப் பார்க்கின்றார்.
எஞ்ஞானமுமே இல்லாதேன்
இதனைப் பெரிது படுத்தியே
எங்கெல்லாமோ தேடுகிறேன்.

நினைவுகள்

1. ஈழத்து வளநாடு

�ழத்து வள நாடு
இனிய நல்ல நாடு
பாலும் தேனும் நிறைந்த
பழைய பெரும் நாடு

தேங்காய் மாங்காய் பலாக்காய்
தேவைக் கேற்ற பழங்கள்
வாழை தோடை கமுகு
வளமாய்க் கொண்ட நாடு

பனை மரத்துப் பாலுடன்
நூங்கு, பழம் கிழங்கு
பனாட்டு புழுக் கொடியலென
பாங்காய்த் தரும் நாடு

தென்னாஞ் சோலைக் கிளிகளும்
சேர்ந்து பாடும் குயில்களும்
வண்ணத் தோகை மயில்களும்
வாழ்த்துக் கூறும் நாடு

வன்னி வளர் காடுகள்
வளரும் பல விலங்கினம்
எல்லாமே நம் சொத்துக்கள்
என்று சொல்லும் நாடு

ஏரி குளம் எத்தனை?
எண்ணி ஸ்டாங்காதவை
மாரி பெய்து நிரப்பிட
வளம் மலியும் நாடு

பூநகரிப் பொன் நெல்லு
பொங்கலுக்கு அருமையாம்
பொன்னும் பூவும் நெல்லுமே
பொலிந்த எங்கள் நாடு

மடுவை ஆளும் மாதாவை
மருதழியிற் பிள்ளையாரை
மகுதி காட்டும் அல்லாவை
மனதிற் கொண்ட நாடு

தொண்ணச்சரம் கோண்ணச்சரம்
கேதீச்சரம் முனீச்சரம்
நகுலேச்சரம் நாமும் தொழு
நலங்கள் சேரும் நாடு

பெளத்த மதம் பார்மிசை
பரப்பப் பட்ட போதிலே
பெளத்தர் கோவிலிதனையும்
பார்த்து ஏற்ற நாடு

கோயில்களும் குறை விலை
கும்பிடுவோர் குறை விலை
பாரி லெங்கும் பேருடன்
பண்பும் கொண்ட நாடு

மேலைத் தேயக் கப்பல்கள்
விதம் விதமாம் சரக்கினை
விலைகள் கூறி விற்றிட
விழைந்து வந்த நாடு

இயற்கைத் துறைமுகமென
எல்லோருமே போற்றிடும்
கோணமலை அலை தழுவிக்
கொஞ்சிப் பாடும் நாடு

இன்னுமொரு துறை முகம்
எங்கென்று தான் கேட்டிடின்
மாதோட்டத்தில் என்று தான்
மகிழ்ந்து சிரிக்கும் நாடு

ஊரைக் காவல் செய்திட
ஊர் காவற்றுறை என
உறுதி செய்த துறையதை
உடைய தெங்கள் நாடு

கற்புத்தெய்வம் கண்ணகி
காத்த நெறி போற்றியே
கண்ணகியின் கோவில்களைக்
கரை தனிற் காண் நாடு

மட்டக்களப்பு யாழ்நகர்
மதிப்பிற் குரிய மன்னாருடன்
வளம் மிகுந்த கிளிநொச்சி
வாழ்த்துப் பாடும் நாடு

அரச பரம் பரையினர்
ஆண்டு ஆண்டு காலமாய்
வரிசையாக வாழ்ந்திட்டு
வளர்த்து வைத்த நாடு

என்ன குறை எமக்கென
இருந்து வாழ்ந்த தமிழரோ
இடர்கள் பல ஏற்றிட்டு
இன்ன வறும் நாடு

இன்ன லில்லா வாழ்வது
எந்த மாந்தர் கண்டனர்?
இன்று வரும் நாளை போம்
என்று மகிழ் நாடு

வாழ்வதனைச் செம்மையாய்
வாழ்ந்திடவே விழைந்திட்ட
வகை வகையாம் தமிழரை
வளர்த்து விட்ட நாடு

தமிழ் மொழி எம் தாய் மொழி
தரம் மிகுந்த செம் மொழி
உரம் கொடுக்கும் மொழியென
உரத்துக் கூறும் நாடு

இன்று நாளை யன்றிது
என்றும் வாழும் எம் மொழி
இதுவே எங்கள் பொன் மொழி
என்று பாடும் நாடு

தமிழருக்குள் ஒற்றுமை
தழைத்திடவே நாளுமே
சகலருமே ஆர்வமாய்த்
தவித்திருக்கும் நாடு

பண்பு ஒன்று என்றவர்
பல வகையிற் பிரிந்தனர்
பார்த்துச் சேர்ந்து போகவே
பரவச முறும் நாடு

எனது பாட்டன் பாட்டி
இருந்த நல்ல நாடு
இங்கு பேசும் மொழியோ
இனிய தமிழ் மொழிதான்

தமிழை நாழும் கற்போம்
தமிழைப் பேசி மகிழ்வோம்
தமிழில் பாட்டுப் பாடி
தாயைப் போலக் காப்போம்.

2. எம் முதாகையர்

மண்ணினால் சுவரமைத்து
 மரத்தினால் கூரையாக்கி
 மரமது கொடுக்கும் ஒலை
 தன்னதால் கூரை வேய்ந்து
 கல்லினால் தளம் அமைத்து
 கனிவொடு மண்ணை அப்பி
 நல்லதோர் திண்ணை மேலும்
 நல்கிடும் அறைகள் ஆக்கி
 நல்ல நாள் பெருநாள் தன்னில் மூலம்
 நலம் தரும் பசுக்கள் போடும்
 நல முடைச் சாணம் தன்னால்
 நனி வண்ண மெழுக்குமிட்டு
 நாளுமே சுத்தம் செய்து
 உள்ளதாம் முற்றமெல்லாம்
 ஒவ்வொரு நாளும் கூட்டி
 அள்ளியே நீர் தெளித்து
 அருமையாய்ப் பூத்து நிற்கும்
 செடி கொடி தமக்குத் தண்ணீர்
 மெள்ளவே வார்த்துக் காத்து
 மிக்க தோர் கவனத்தோடு
 அள்ளியே கிணற்று நீரை
 அருந்தினர் அன்னார் தாழும்.
 அவரவர் வேலிதன்னை
 அடைத்துமே பாது காத்து
 அதற்கான படலை வைத்து
 நித்தழும் அவர் தமக்காம்
 நியதியின் படியே என்றும்

தத்தமக் காய வேலை
 தவறாது செய்து வாழ்ந்தார்.
 குடும்பத்தின் சிறப்பைத் தானே
 குணமதாய் முன்னே வைப்பர்
 குழந்தைகள் நலன்கள் பேணிக்
 கொள்வரே கூடக் கூட
 முதியவர் தன்னை என்றும்
 மதிப்பொடு பாதுகாப்பர்
 அறந்தனைப் புரிய வென்று
 அன்றாடம் முயற்சி செய்வர்
 மறந்திடார் இறையின் நாமம்
 மகிழ்ச்சியோ டென்றும் கோயில்
 தலந்தனை அணுகி அந்தத்
 தலைவனைத் தலைவி தன்னை
 நினைந்துமே உருகிப் பாட
 நித்தியம் பூசை செய்வார்.
 விழாவுடன் பொங்கல் தீர்த்தம்
 சகலமும் அவர்கள் காண்பர்.
 அடுக்களை என்றவர் தாம்
 அன்புடன் ஏகும் கூடம்
 அக்கினி தண்ணீர் அன்னம்
 ஆகிய வற்றினோடு ஆக்கிடும்
 அறு சுவை உண்டியோடு
 காய்கறி சரக்கு உப்பு
 தானியம் எண்ணேயோடு
 குழவியாம் கல்லு அம்மி
 வேறு ஆட்டுக் கல்லு அ.தினோடு
 உரலுடன் உலக்கை மேலும் ஒலையை

வார்ந்து செய்த பெட்டிகள்
 ஈர்க்கினால் ஆகும் சளகு
 குயவனால் சுட்ட பானை
 சட்டிகள் குடத்தினோடு
 செம்புகள் சருவச் சட்டி
 குவளை களோடு கிண்ணம்
 என்றெல்லா வற்றினோடும்
 கூருடைக் கத்தி வேறு
 காட்சியில் நிற்கும் ஆங்கே
 ஈற்றினில் இவையெல்லாமே
 இடும் பணி ஆற்றும் போது
 அந்த அடுக்களை சிறக்கும்
 அனைவர்க்கும் விருந்தும் ஆகும்.
 உழவினைத் தானே தங்கள்
 ஒரு பெரும் தொழிலதாக்கி
 உண்டியை உடையை யெல்லாம்
 உழவினால் பெற்ற அன்னார்
 உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு
 ஒப்பில்லை என்ற அந்த
 உத்தம வாக்கை ஏற்று
 உழவினால் வாழ்வைக் கண்டார்.
 வான் பயிர் வளரச் செய்தார்
 செய் பயிர் அனைத்தும் செய்தார்
 நேர் பெறத் தானியங்கள்
 நிறைவேறு கனி களோடு
 காய்கறி பலவும் நட்டுக்
 களிப்புடன் வாழ்ந்திருந்தார்.

3. புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

(1970ம் ஆண்டில் பாரீஸ் நகரில் நடைபெற்ற தமிழ் மகாநாடு நிகழ்ந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட பாடல்)

அன்று ~

பொன்னி நதி வைகையதன் பொலிவைக் கண்டு
பொதிகை மலை மாழுனிவன் போற்ற வாழ்ந்து
மன்னு புகழ் ஈழத்தின் மாண் புவந்து
மங்கையவள் சிங்களத்தைத் தங்கையாக்கி
என்னரிய தமிழ்த்தாய் நீ ஏற்றும் பெற்றாய்
இளங்கத்திரின் சுடரினைப் போல் ஆற்றல் பெற்றாய்
முன்னையவர் உனை வளர்த்தார் முச்சங்கத்தே
முழங்கினார் முதிய பெரும் புலவோரெல்லாம்.

பொன்னைய நின்னுருவப் பொலிவு காணப் போற்றிடுவர் நின் சங்க இலக்கியங்கள்
மின்னனையை நின் எழிலைக் காண்பதற்கோ
மிகப் பலவாம் கனவுகள் தான் காண்கின்றாரே
கண்ணல் நிகர் நின் மொழியின் கனிவு கண்டோர்
கருதுமிந்தப் பூவுலகம் எங்குமுள்ளார்
அன்னவர் தாம் நின்னை அரியாசனத்தே
அமர்த்தி ஒரு புது உலகம் காண நின்றார்.

புது உலகத்தே ~

வள்ளுவத்தின் வாய்மை மொழி பேணி நிற்பர்
வகை வகையாய்த்தொழில்கள் பல செய்து வாழ்வர்
கொள்ளத்தான் குறையாத கல்வி பேணிக்
குறை கழைவர் குவலயத்துக் குணமே கொள்வர்

கள்ளத்தைக் கபடமதைக்கடிதே தள்ளி
கரவு பகை பொறாமை தனைக் கழைந்து வீசி
உள்ளத்தால் உயர்ந்திடுவெர் தமிழர் தாழும்
ஒற்றுமையே பெரிதென்று ஒன்றி வாழ்வர்

தற்பெருமை தனைவிடுத்து வீரத்தோடும்
சமுதாய நலம் பேணும் ஊக்கத்தோடும்
கற்பனைத்தேன் ஊறியிடச் சொல்லால் வண்ணக்
கவிதை மலர் சொரியுமந்தச் சோலை தன்னில்
சொற்பெருக்கும் பொருட்சவையும் சேர நாளும்
தோற்று கவி சாற்றுகவி கற்க வேண்டி
மற்றுமொழி பேசியிடு மாந்தர்தாழும்
மகிழ்ச்சியொடு தமிழ்தனையும் போற்றிக் காப்பர்

கல்லெனவே சதங்கை ஒலி காதிற் கேட்க
கனக மணிப் பூணாரம் வளை ஒலிக்க
எல்லவரும் ஏத்துகின்ற அரம்பை போலும்
ஊர்வசியும் மேனகையும் ஒருங்காடல் போல்
மெல்லெனவே ஐதிகூடச் சுதியும் சேர
மேவுமிள நங்கையர்கள் ஆடல் மேவக்
கல்லனைய மனந்தனையுமிளக வைக்கும்
கவினான கலைகள் பல வளருமாங்கே

சிற்பிகள் தம் கை வண்ணத் திறம் குன்றாமல்
திறமான கற்பனையோ டெழிலைக் கூட்டி
அற்புதமாய் படைப்புகளை ஆக்கி வைப்பர்
அவற்றினிலே நவரசங்கள் சொட்ட வைப்பர்

பொற்புமிகு சித்திரங்கள் புதுமையோடு
 பொன் வண்ணத் தூரிகையின் போக்கில் மேவி
 நற்கவிதை நலம் போல மலர்கள் போல
 நவ நவமாய்க் கருத்துக்களைத் தூண்டிக் காட்டும்

ஆண்டவனார்க் காலயங்கள் அநேகம் சேரும்
 அழகுற விண் சார்ந்தினிய அமைதி கூட்ட
 ஆண்களுடன் பெண்களுமே அவற்றில் ஞான
 அறிவினையும் அருளினையும் ஆரக் கொள்வர்
 தீண்டாமை என்னுமொரு சாபக்கேடு
 திகைத் தயர்ந்து தடுமாறிச் சிதறி ஒடும்
 ஈண்டிய இப்புது உலக மாந்தரெல்லாம்
 இறை நிழலிற் சமமான இன்பம் காண்பர்.

4. வருக தமிழர் பொற்காலம்

அல்லல் பட்டுச் சிறைதனிலே அவதிப் பட்ட
 எம்தாயோ
 மெல்ல விடுதலை காண்கிறாள் வீறுகொண்டு
 விழிக்கிறாள்
 கல்லின் வலிய மனங் கொண்ட கறைபடிகயவர்
 கைகளிலே
 வல்லாயுதத்தால் அடியுண்டும் வதைக்கருவிகளால்
 பதைப்புற்றும்
 பல்லாண்டாகப் புண்பட்ட பசும்பொன் மேனி
 குளிரத்தான்
 பாவை சந்தனம் பூசுகிறாள் பன்னீர் மழையில்
 நனைகின்றாள்
 கிழக்கு வானம் வெளுத்தங்கு கிளர்ந்தது
 சுதந்திர உதயமுமே
 வருக தமிழர் பொற்காலம் வாழ்க எங்கள் வள^{நாடு.}

தருக தருக தாரணிக்கே தமிழர் பண்பும்
அறநெறியும்
பெருக வாழ்ந்த தமிழரினம் பேரரசெல் லாமாண்ட
இனம்
சிறுகக் காரணமேதுமில்லை சேர்ந்து தமிழர்
செயலாற்றின்
எட்டுக் கோடி தழிழர்தாம் இவ்விரண் டாயிராமா
மாண்டதிலே
ஏது செய்ய விழைகின்றார் என்று நீவிர்
கேட்பீரேல்
பொன்னே விளைக்கும் பூமியதைப் பொன்னாய்
அவரும் ஆக்கிடுவர்
கன்னா ரூரித்தும் தம்மண்ணைக் கண்போல் அவரும்
காத்திடுவர்
வருக தமிழர் பொற்காலம் வாழ்க எங்கள் வள^{நாடு.}
கல்வியோடு கலைவளர்த்துக் காசினியெங்கும்
புகழ்பரப்பிச்
செல்வத்தினையே சீராகக் சிறப்புடன் சமமாய்ப்
பகிரந்திடுவர்
உழைப்பை உயிராய் மதித்திடுவர் உண்மைபேசிப்
பிழைத்திடுவர்
ஒற்றுமை பேணி மகிழ்ந்திடுவார் ஒருவரை ஒருவர்
மதித்திடுவர்
சாதி சமயப் பூசல்களைத் தட்டி விரட்டி
ஒட்டிடுவர்
தமிழரென்போ ரணவருமே சகோதரரன்றி
வேறல்லர்
என்ற உண்மை அவர் மனதில் இறங்கிப் பதிந்து
வேறுன்றும்
வருக தமிழர் பொற்காலம் வாழ்க எங்கள் வள^{நாடு}
மேலை நாட்டு அறிவியலை மேம்பாடாம் தொழில்
நுட்பமதை

சால எமது நாட்டினெனுர் தக்கபடியே
கோல நுண்மதி வல்லுநர்கள் கொடுப்பர் பகிரவர்
நீலக் கடலின் வருவாயை நேர்த்தியாகப்
ஞால முழுதும் கப்பல்கள் நலமாய் எமது கொடி
ஆலைத் தொழில்கள் முதலாக அனைத்துக்
காலை மாலை இரவெல்லாம் கலங்கா
வருக தமிழர் பொற்காலம் வாழ்க எங்கள் வள
பொருளா தாரமொன்றுதான் பொற்காலத்தைப்
அருளா தாரமதுவின்றேல் அனைத்துச் செயலும்
கருணைத் திறமும் கற்றபடி நிற்கும் திறனும்
யுத்திகள் எம்மவர் கண்டிடுவர் யுகம் யுகமாக
வருக தமிழர் பொற்காலம் வாழ்க எங்கள் வள
கோடி காலம் வாழ்ந்தவளின் குழந்தையான நீயுந்
நாடு

நீடுவாழப் போகின்றாய் நீயும் காண்பாய்
 பொற்காலம்
 வண்ணக் குழந்தை நீயுமே வளர்ந்து உந்தன்
 மண்ணிலே
 எண்ணில் நலனைக் காண்பாயே எழிலார் ஈழத்
 தமிழ் மகளே
 எண்ணி எண்ணி இத்தாரணியில் எங்குமுள்ள
 தமிழர் தாம்
 கண்ணின் மணிபோற் காப்பாரே காதலுடனே
 வளர்ப்பாரே
 பெண்ணே பெருமைக் குரியவளே பேணுக நீயும்
 பொற்காலம்
 வருக தமிழர் பொற்காலம் வாழ்க் எங்கள் வள^{நாடு.}

5. இரை தேடிப் பறக்கின்ற காகங்களே!

இரை தேடிப் பறக்கின்ற காகங்களே
 இன்றிந்த முற்றத்தில் கூடுங்களே
 கதையொன்று நான் சொல்லக் கேளுங்களே
 கா கா காவென்று கத்துங்களே
 இரை தேட நீர் செல்லும் இடமெங்கினும்
 இரக்கமெனும் ஈரத்தைக் கண்ணர்களோ?
 ஈவார்கள் யாரேனும் இருந்தார்களோ?
 இல்லையெனச் சொல்லாமல் இட்டார்களோ?
 இடவில்லை எனத் தானே நீர் சொல்கிறீர்
 எனக்கதுவும் முற்றாகப் புரிகின்றது
 ஏனிந்தத் தனிச் சோகம் என நீங்களும்
 எழுப்பி ஒரு கேள்வியைத் தான் போட்டர்களோ?
 ஊரிலே பெரியதொரு குழப்பம் என்று

உங்களுக்கு இதுவரையில் தெரிந்திருக்கும்
 யாரதற்குப் பொறுப்பாளி என நீவிரும்
 அறியாதது உமது குற்றம் அன்று
 நாமல்ல நாமல்ல எனும் கூச்சலை
 நாளோடு நாளாக நாம் கேட்கிறோம்
 நமக்கென்ன என நீவிர் பறந்தாலுமே
 நாட்டினில் ஈரத்தின் பசையில்லையேல்
 நலமான பலனெதுவும் வந்திடாது
 நாடாளும் அன்னவர்க்கு நீர் சொல்லுவீர்
 மனக்கதவை விரைவாகத் திறந்திடுங்கள்
 மனச் சாட்சிப் பாதையிலே நடந்திடுங்கள்
 தேடுங்கள் தேடுங்கள் தீர்த்தக் கேணி
 திறவுங்கள் திறவுங்கள் வாய்க்காலெல்லாம்
 ஓட்டும் ஓட்டும் கருணை வெள்ளம்
 உடையட்டும் உடையட்டும் பகைமைப் பாறை
 கூட்டும் கூட்டும் அமைதிக் காற்று
 குறையட்டும் குறையட்டும் குருதிப் போர்கள்
 குள்ளத்தைக் கள்ளத்தை மெள்ளத் தள்ளிக்
 கொடுத்திடுங்கள் தமிழர்க்கோர் புதிய பூமி
 என நீவிர் செல்வதிலோர் குறையுமில்லை
 நல்லதையே சொல்பவர்கள் நலிவதில்லை
 நடக்கட்டும் நடக்கட்டும் இறையின் நீதி
 இரைதேடிப் பறக்கின்ற காகங்களே
 இன்றே இச்செய்தியினைச் சொல்லிச் செல்வீர்
 இதனாலே உமக்கேதும் குறை வராது.

6. முடுபனி 26.12.1995

முடுபனி எமக்கேது? முன்பனிதான் எமக்குண்டு
முன்பனியால் மார்கழியில் முகிழ்த்து வரும்
குளிரதுதான்
நெகிழ்த்து விடும் வெப்பத்தைத் தணித்துவிடக்
குளிர் நீரில்
முழ்கித் திருவருட்காய் திருப்பள்ளி எழுச்சியுடன்
சேர்ந்த திருவெம்பா வினையே பாடுகின்ற
எம்மவர்கள், எம்மவர்கள்

கூடிநின்று கும்பிட்டுக் குரலெழுப்பி யேசு மரி
புகழ்பாடும் நத்தார்க்காய் முன்பனியை முனிந்து
நின்று

‘கறல் பாடி மகிழ்ந்திருக்கும் எம்மவர்கள்
எம்மவர்கள்
அல்லாவின் நாமம் சொல்லி அலை அலையாய்ப்
பள்ளி வாசல்
வெள்ளிதொறும் தவறாது செல்கின்ற பண்புடைய
எம்மவர்கள் எம்மவர்கள் எல்லோரும் இன்று அங்கு
வானமே கூரையாய் வளமான எம் தரையே
நாம் கண்டிட்ட கட்டில் என வாடி வதங்குகிறார்
வழிமாறித் தவிக்கின்றார்.
சிவனாரே என் செய்வீர்? சிலை இயேசு என்ன
செய்வீர்?

அல்லாதான் என் செய்வீர்? அவசரத்தில்
மாழுகின்றோம்
ஆணவத்தின் மிடுக்கு அடங்கும் ஒரு நாளென்பர்.
ஆணவமோ கட்டவிழ்ந்து நிற்கிறது ஏன் இந்த
அநியாயம்?

எல்லையில்லாத் துன்பம் துப்பாக்கி
முனையிலே துடிப்பதேன் எம்மவர்கள்?
இங்கு நாம், மேலை நாட்டுச் சொர்க்கம்
மேலென்றிருக்கின்றோம்.

அங்கு, சொல்லால், பொருளால் சுதந்திரத்தைப்
பறி கொடுத்து
எல்லாமே இழந்தவர்கள், சொத்துச் சுகமிழந்து
சொந்த மனை இழந்து சுமந்த பொருளிழந்து
சோகப் பெருவெளியில் எதை நினைத்துப்
பார்த்திடுவர்?
பிள்ளையை நினைப்பதோ? பெற்றோரை
நினைப்பதோ?
அள்ளி அனைத்திட்ட அனைவரையும்
நினைப்பதோ?
தண்ணீர் தனை வார்த்துத் தழைக்க வைத்த
தென்னையையோ,
வாழை மரந்தனையோ, வளர்த்த
பூங்கன்றினையோ,
இன்னுமந்த வெள்ளைப் பகு ஈன்ற
இளங்கன்றினையோ,
பால் சொரியும் ஆட்டினையோ, பள்ளி செல்லும்
சிறாரினது
பழைய புத்தகங்களையோ எதனைத்தான்
நினைப்பது?
எதனைத்தான் மறப்பது? நினைப்பதற்கும்
நேரமில்லை
மறப்பதற்கும் நேரமில்லை. நீர்தான் தலை
மேலென்றால்
சாணைன்? முழுமென்ன?
எங்களது வீட்டை விட்டு இறங்கவே
மாட்டோமென்று
எத்தனையோ ஆண்டுகளாய் இருந்து வந்த
எம்மவர்கள்
இன்று, ஓட்டாண்டிக் கூட்டமென்றும் ஒசியிற்
பிழைக்க வந்தோரென்றும்
ஒரு குரலில் அந்நியர்கள் பேசியிடக்கேட்டிருந்தும்,
கேளாதார் போலிருந்து
போலி வாழ்க்கை தனைப் போற்றிப்
பொறுமையாய் இருந்திடாது

சிந்தித்துப் பார்த்து சிறந்த வழி கண்டிடுவோம்,
நம்மவருள் ஒற்றுமையை நாட்டிடுவோம்.

அனலால் அழியுமந்த எம்மவரின் நிர்க்கதிக்கு
யார் பொறுப்பு?
கடவுள் பொறுப்பா? கலகத்தில் மூழ்கி நிற்கும்
அவர் தம் தலை விதி பொறுப்பா? பகைவர்
பொறுப்பா?

பகை தீர்க்கும் நடுவாள் தாம் பொறுப்பா?
மேலை நாட்டு விஞ்ஞானம் பொறுப்பா?
விதம் விதமாய் கூடி வரும் ஆயுத உற்பத்திதான்
பொறுப்பா?

மேலை நாட்டில் வாழ்கின்ற நாம் பொறுப்பா?
அல்லதிவை எல்லாமே தான் பொறுப்பா?
சிந்தித்துப் பார்த்திடுவோம், சிறந்த வழி
கண்டிடுவோம்.

மூடுபனியல்ல, முன்பனிதான் எம்மது.
கூடி முளைத்து நிற்கும் நட்சத்திரப் பூக்கள்
இன்று சிரிக்கவில்லை சேர்ந்தவைகள் அழுகின்றன.
எம்மவர் நிலை கண்டு அவைகள்
அழுகின்றன, அழுகின்றன, அழுகின்றன.

(இப் பாடல் கீங்கிலாந்திலும் பின் கனடாவிலும்
ஏங்குள்ள வானொலிகளில் வாசிக்கப்பட்டது.)

7. அதோ கதிதான்...

வற்றாத நீருற்றும் வற்றும் ஒருகாலம்
வளமுடைய திருநாடும் மங்கும் ஒருபோது
மக்களோ அதர்மத்தில் மகிழ்ந்திருக்க
தர்மம் நிலைகுலைந்து தக்கோர்கள்சொல்லிழந்து
தலைவர்கள் தம்பண்பிழந்து தம்மிச்சைப் படிபோக
எங்கிருக்கும் சமாதானம் ஏற்றமுடை வாழ்வு?

துப்பாக்கிக் குண்டு, தூரத்துளைக்கும் ஷெல்
 எல்லாமே தம்கையை ஏத்தி உயர்த்துகையில்
 திக்கற்ற மக்கள் திசை தவறி ஓடிடுவர்.
 வானத்தைநோக்கிடலோ வரும்குண்டு தலைமேலே
 பூமியை நோக்கிடலோ புதைகுழி தான் மிஞ்சம்
 தண்ணீருள் போனாலோ தலையெடுக்க முடியாது.
 ஒளிக்கும் குகைக்குள் ஒருசில மணிகளுக்குள்
 வேர்வை ததும்பும் வியன் முச்சுத் தத்தளிக்கும்
 எப்போ வெளிக் காற்றை ஏற்றுச் சுவாசிப்போம்
 என்ற அத்தாகத்தில் நீர்த்தாகம் மிஞ்சி விடும்
 எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்குமந்தக் குகையினுள்?
 நீண்ட நெடு நேரம் நிலையாய் இருந்து விட்டால்
 மாண்டிடுவர் அங்குள்ளோர் அதனாலே
 எல்லாமே அதோ கதிதான்.

8. கிரை அருள்கா

அன்னையின் அடியில் எம் அஞ்சலி சமர்ப்பணம்
 ஆதி பராசக்தி அவள் எம் அன்னை
 அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலமகள் அன்னை
 வேதனை தாங்கிப் பெற்றவள் அன்னை
 போதனை செய்தெமை வளர்த்தவள் அன்னை
 காதலுடன் எமைக் கற்பித்த அன்னை
 ஒதரும் உத்தம பத்தினி அன்னை
 உண்மை நிலைத்திட வாழ்ந்திடும் அன்னை
 வேலனை மத்திய கல்லூரி அன்னை
 விதம் விதமாய் அவள் வித்தினை இட்டு
 நாம் வித்தகராக வழி வகுத்திட்டாள்.

கற்க கசடற எனப் பணித்திட்டாள்
கல்லா தவர்கட்கும் கண்மணி ஆனால்
ஏற்றமுற்றே அவள் இருந்திட்ட நாளில்
எத்தனை எத்தனை மாணவ மணிகள்
இங்கிதமாய்ப் பெரும் பதவியை ஏற்றார்.
ஆசிரியப் பணி அன்னையின் அகத்தில்
தேசிய ரீதியில் செப்பரும் பல்பணி
வைத்தியராகவும் வாணிபராகவும்
வளர் கணிதத்துறை வல்லுந ராகவும்
சட்டம் பொறியியல் விஞ்ஞானம் தமிழ்
சான்றோர் போற்றிடும் சாதனைக் கோர்பணி
ஏற்ற உழவுத் துறையான, கமப்பணி
ஆதிய யாவையும் அவரவர் ஏற்றிட
அனைத்து வளர்த்திட்ட அன்னையுமவளே.
அன்னவளே எம் வாழ்த்துக் குரியவள்
நல்லன யாவையும் போற்றிடும் பண்பே
நமக்கவள் அளித்த நற் செல்வமாகும்.
அல்லல் கொடுக்காது, அவ வழிசெல்லாது
சொல்லில் செயலில் தூய்மையை நாடி
அன்னைக்கென நாம் அரும்பணி ஆற்றுவோம்
அடிமைத் தளையில் அல்லல் படோம் நாம்
அக்கினிச்சவாலையில் அரும்பிடும் தங்கம் நாம்
அனைத்து மாணவரும் அன்னையை மறவாது
அவனுக் கென்றே அன்றாட நிதியில்
ஜம்பதி லொன்றை ஓரிடத் திடுவோம்.
கணக்கில் நிதியம் கனமாய்ச் சேர்ந்திடும்
கட்டி எழுப்புவோம் கண் குளிரத்தான்

கலாசாலைக்கெனக் கவின்தரும் கூடங்கள்.
 பல்லாண்டு எம்தாய் வாழ்கவென்று வாழ்த்திப்
 பணிவோம் அவள் தாள் பண்புடன் நாமும்
 அகிலமெங்கெனும் அவள் பெயர் ஒங்கிட
 ஒற்றுமை தழைக்க உறவுகள் வளர்ந்திட
 வேற்றுமை யின்றி நல்வினை ஆற்றிட
 விரிந்த உலகின் பலபாக மதிலும்
 விழிப்புடன் வாழும் மாணவ ரெல்லாம்
 ஆற்றுவோம் நற்பணி அதுவே பெருமை
 அன்னையின் அடியில் எம் அஞ்சலி சமர்ப்பணம்.

9. தாய் மொழி போற்றுதும்

தாய் மொழி போற்றுதும் தாய் மொழி போற்றுதும்
 தமிழைப் போற்றுதும் தமிழைப் போற்றுதும்
 பிறவா இறவாப் பெருமொழி போற்றுதும்
 கறவாப் பாலது கனத்திடும் முலையில்
 கன்று தான் ஸர்த்திடச் சுரந்தோடிடுமே.
 சுரந்திடும் பாலைச் சுவைப்ப தனாலே
 கன்றுமே வளர்ந்து கனபயன் தந்திடும்.
 காலைச் சூரியன் கதிர்கள் பூமியைத்
 தழுவிக் கொஞ்சித் தம்கரங் களினால்
 புவிமிசை யுள்ள அத்தனை உயிர்களும்
 பூரிப்படையச் செய்வது போலே
 எம் தமிழினத்தின் இன்மொழி தானும்
 பாலாய்ச் சுரந்து பண்பெனும் கதிர்களால்
 இவ்வுல கெங்கும் இருக்கும் தமிழினத்தை
 வாழச் செய்ய வழி திற இறையே.

10. வேலனை மேற்கு மகா கணபதிப் பிள்ளையார் அருள் வேண்டும்

சைவமும் தமிழும் தழைத்திட வேண்டி
 வேலனை முதூர் வாழ்ந்த மக்கள்
 அரன்மகன் ஜங்கரன் துணையை நாடி
 ஆங்கோர் கோவிலை அமைக்க விழைந்தனர்
 அவர் தம் நினைவு செயலதாகவே
 கேணிக் கரையின் மேற்கு மருங்கில்
 முடிப் பிள்ளையாரென முன்னோர் போற்றிய
 கோவில் தானும் குறைவின்றி நிமிர்ந்தது.
 சைவ நெறியைக் காத்த நாவலரைச்
 சார்ந்தவர் தமிழைக் காக்கும் பணியில்
 தம்மை அர்ப்பணித்தே சலியா துழைத்தனர்.
 அவர் தம் ஊக்கம் ஆக்கம் யாவும்
 காலித் துறையமர் கவிஞுடை வர்த்தகர்
 சேயன்னாப் போனா போன்றவர் உழைப்பால்
 தென்னிலங்கைக் கருங்கல் கடல் வழி
 சேர்ந்து வேலனைக் கரையை அடைந்திட
 காலப் போக்கில் கண்டோர் மெச்சிடும்
 கருங்கற் சுவரும் கவின் மண்டபமும்
 கொடித் தம்ப முதல் கோவிலுக் குரிய
 அனைத்து வளமும் அமைந்து சிறந்தது
 வேலனை மேற்கூர் வியன்பதி யதனுடை
 மகிமையும் சேர்த்து மக்களும் மாண்புடன்
 கும்பாபிடேகம் குறைவிலா விழாக்கள்
 எடுத்தெடுத் தென்றும் இறை வழிபாட்டினைக்
 கோணாது செய்தனர் குறைக ஸில்லாது
 நெல் வளத்தோடு நிறைந்த நல் ஆவினம்
 சொரிந்திடு பசும்பால் தோட்ட வருவாய்
 யாவும் பெற்றே உயந்தனர் மக்கள்.

பொருட் செல்வத்தால் பூரிப்படைந்தவர்
 கல்விச் செல்வமும் கவின் பெற்றோங்கிட
 இளைஞர் ஊதியமும் இயல்பாய்ப் பெருகிற்று.
 வேலனை மக்கள் விரத மேற்றுமே
 கணேச முர்த்தியைக் கைதொழு தேத்தினர்
 வறுமை என்பதனையும் வாரா தோட்டினர்
 பண்பு காத்தனர் பணமும் பேணினர்
 ஆண்டாண்டு காலமாய் அவர் தம்வாம்வில்
 முடிப்பிள்ளை யென்று முறையாய் வணங்கினர்.

சைவர் முதலில் வணங்கிய பிள்ளையார்
 சகல ரினதும் சஞ்சலம் தீர்த்தார்
 ஆண்டுகள் கழிந்திட அனைத்திட மக்களும்
 வேண்டும் வரம் பெற விரைந்தனர் மேற்கூர்.
 யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் யாரைக் கேட்பினும்
 முடிப் பிள்ளைதன் முதன்மையைக் கேட்கலாம்.
 அமைதி யோடு அச்சமே இன்றி
 இயற்கை யோடியைந்து வாழ்ந்த மனிதர்க்குப்
 பெரும் பூகம்பம் போன்ற பேரதிர்ச்சி
 பேசற் கரிய போர்ச் சக்தி களாய்
 ஒன்றாய்க் கூடி உருமி முழங்கின.
 எனினும் பிள்ளையார் கோவில் விளக்கோ
 அணையா விளக்காய் அமைந்த அதனால்
 அணைவரும் அற்புதம் அற்புதம் என்றனர்.

கடந்த மார்கழிக் காலத்தில் நிகழ்ந்த
 கடலலை அனர்த்தமாம் கடற்கோளதுவும்
 பல்லின மாந்தரைப் பலி கொண்டதுவே.
 காரணம் கண்டிட நாம் விழைந்திடலோ
 கடலில் விழுந்த ஊசியைத் தேடும்
 கண்ணிலா மாந்தரை ஒத்தவராவோம்.
 கொடுமைகள் விழைய கொடுரங்கள்,

அட்டுழியங்கள் அலை பாய்ந்திடுவதும்
இயற்கையின் சீற்றத்திற் கிரையாகி விடுவதும்
பாரம் பரியமாய்ப் பாரில் நடப்பன.
இவற்றினாற் சிறிதும் சோர்வடையாது
நம்பிக்கை யோடு நல்வழிச் செல்வோர்
நித்தமும் பக்தி நெறி கைக்கொண்டு
வாழ்க்குவர் என்றும் வழிபிறக் கும்வரை
என்பதை வள்ளுவர் ஏற்றமாய்ச் சொல்கையில்,
'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை' என்றார்.

வேறு

பாரதத் தினைப் பாங்காய் எழுதிப்
பக்குவம் பெற்ற பார்வதி மைந்தனை
நல்லருள் புரிந்து ஞானம் தருவோனை
வாழ்த்தி வணங்குவோம் வரம்பல பெறுவோம்.

11. நேருமே நல்ல நிமித்தம்

பல்லவி

நேருமே நல்ல நிமித்தம் அம்மா - உன்னை
சேருமே சீரும் சிறப்பும்

அநுபல்லவி

பாரினில் ஈழத்தாயே தமிழர் - பண்பினுக்
கடைக் கலம் நீயே

(நேருமே)

சரணங்கள்

ஆடியும் பாடியும் அநவரதமும் நீயே
அங்கலாய்ப் பின்றி அமர்ந்திருந்தாய் தாயே
தேடினை திரவியம் திரை கடலோடியே
திக்கனைத்தும் உன் சிறப்பினைக் காட்டினை

(நேருமே)

நாடி மலேயாவை நன்கு உன் மக்களுமே
காடுகளில் வாழ்ந்திருந்தும் கனத்த துயர் சுமந்தும்
தேடி மலரவைத்தார் திக்கெல்லாம் வாழவைத்தார்
ஈடில்லாப் புகழ் சேர்த்தார் இன்று மங்கிருக்கின்றார்

(நேருமே)

இந்திய நாடத்திலும் இலங்கையின் மக்களுமே
எழிலாக வாழ்ந்திருந்து எம் தமிழன்னைக்குமே
எத்தனை புகழ் சேர்த்தார் எங்கள்

சி.வெ.தாமோதரம்

இவருடன் நாவலர், விபுலானந்தர் அந்த ஆனந்தக்
குமாரசாமி
(நேருமே)

வாடியே நீயுமின்று வசந்த மிழந்து விட்டாய்
கூடிக் கூடி உனக்கே குந்தகம் விளைவிக்கிறார்
குவியல் குவியலாக வந்து குண்டுமழை

பொழிகிறார்

குலைக்கிறார் உன் துகிலையே திரெளபதி
தாய்க்குப்போல்
(நேருமே)

வேறு

கண்ணனங்கு வந்து நின்று கண்திறந்து பார்த்தனன்
காவியத் திரெளபதியின் மானத்தினைக் காத்தனன்
திண்ணமாக நன்னிமித்தம் சேருமே உனக்குமே
கண்ணினின்று நீ சொரியும் கண்ணீர் நன்மை

சேர்க்குமே
(நேருமே)

எல்லை போட்டு எமதுவாழ்வில் நேர்மையோடு
உண்மையும்
வல்லபமாய்ச் சேர்த்துச் சேர்த்து வளம் பெருக்கி
வாழ்வமே

நல்ல காலம் வந்திடும் நன்னிமித்தம் சேர்ந்திடும்
சொல்லிலன்று சுதந்திரம் செயலிலாக்கி விடுவமே
(நேருமே)

சுதந்திரம், சுயஆட்சி சூழ்ந்து அத்தனை நன்மையும்
சொந்த மண்ணில் சொந்த வீட்டில் சுகமாகப்
பெற்றிடும்

அந்தநாளும் வந்திடும் அவதிப்படும் தமிழரின்
அவல நிலை மாறியே ஆனந்தமும் பெருகிடும்
(நேருமே)

12. களை பிடுங்கலாமா?

களை பிடுங்கலாமா - தோழிகாள் - களை
பிடுங்கலாமா
களை பிடுங்கலாமா - தோழியரே - கதிர்
விளைக்கலாமா?

வெள்ளமது மோதி வந்து மெள்ள மெள்ள ஊறி
நின்று

கள்ள மில்லாப் பயிர்களையே கட்டிப் பிடித்தாட
எள்ளளவும் சோகமின்றி என்று மின்பக் களிப்புடனே
பிள்ளைகள் போல் நாமணைந்து பிணைந்து
பிணைந்தொன்றி நின்று
(களை)

பொங்கலிடும் நாளதற்கு முன்பதான நாளதன்று
போகி போகி போகி போகி
எங்கு முள்ள குப்பைகளை இல்லதாக்கித்
தூய்மையாக

ஆக்கி ஆக்கி ஆக்கி ஆக்கி
(களை)

வேறு

வாய்மையுடன் நேர்மை சேர்ந்து வந்தணைந்த
நாடதனில்
தாய் எமக்குத் தந்த தமிழ்ப் பண்பினையே
நாளும் நாளும் தேடி

சேய்களுக்கு ஊட்டி வளர்ப்போமா தேவைகளைப்
பூர்த்தி செய்வோமா
ஆய்வெமக்கு வேண்டுமென்ற நோக்கில் இன்று
ஆக்கிடுவோம் கவிதை
(களை) (களை)

நாடுவிட்டு நாடு வந்து நாமெல்லோரும் கூடி
நின்று
பாடுபட்டு உழைத்துழைத்துப் பணத்தினையே
சேர்த்துக் கொண்டு
கேடுகெட்ட செய்கைகளைக் கெட்டி யாகவே
பிடித்துத்
தேடுகின்ற இன்பத்தினைத் தேடித்தேடி
எந்தநாளும் தவிர்ப்போம் நாம் தவிர்ப்போம்
(களை) (களை)

பெற்றோரைத்தான் கூட்டி வந்து நட்டாற்றிலே
விட்ட கதை கொஞ்சமல்லவே
மற்றோரைப் போல் நாமுமென்றும் மதிப்புடனே
வாழ்வ மென்று
பற்றாது பற்றாதென் ரேங்கிப் பணத்திற்காக
ஆசைப்பட்டு
முற்றாக மறக்கிறோமே எம் ஒழுக்கம் தன்னை
(களை)

குடியில் மூழ்கிக் குடியைக் கெடுக்கும் கோழைத்
தனமும் வேண்டுமா?
கூடிக் கூடிக் கூத்தடித்திடும் குரங்குக் குணமும்
வேண்டுமா?

ஆடிப் பாடி அன்பாய் இருத்தல் அவசியம் இந்த
நாட்டிலே
தேடித் தேடித் தினமும் எம் குறை தீர்க்கவேண்டும்
நம்ம பாட்டிலே
(களை)

களவில் முழ்கிக் காட்டினைச் சொருகிக் காசு
சேர்க்கவும் வேண்டுமா?
அளவில்லாத பொய்கள் பேசி அல்லல் படவும்
வேண்டுமா?
மள மள வென்று வாதில்குதில் மனதைக்
கொடுக்கவும் வேண்டுமா?
சள சள வென்று பொழி மழையாகச் சங்கடம்
சேர்க்கவும் வேண்டுமா?
(களை)

வேறு

மேலைநாட்டு நாகரிகம் சாலவே சிறந்த தென்று
நாடி
காலை முதல் மாலைவரை கண்ட கண்ட
பாஷன்களைத் தேடி
ஆலையிற் சுழல் யந்திரத்தின் அந்த
வேகத்தையும் சாடி
சாலை சாலையாக எம்மவர் சாரி சாரியாக ஏனோ
போக வேணும்
(களை)

அரைகுறையாய் ஆடைபோடும் அன்புத் தமிழ்ப்
பெண்ணும்
ஆபாசமாய் உடை உடுத்தும் ஆர்வமுள்ள
ஆணும்

சரிசமமாய் எங்களது தாயார் தந்திட்ட எம்
நாகரிகம் பேணார்
தாயகத்து வாழ்வதனை நாடார் இது சரியோ
இல்லை முறையோ?
(களை)

ஓளவை வள்ளுவர் ஆக்கித் தந்த அந்த
நூல்கள் எல்லாம்
அருமை அருமை அவற்றினை நாம் ஆரத்
தீரப் படித்தே
குறைகள் காணும் போதி லெல்லாம் குடைந்து
குடைந்து களைவோம்
நிறைவாய்த் தமிழர் சமுதாயம் தான் நேர்த்தி
காண உழைப்போம்
(களை)

13. தமிழோடு விளையாடுனேன்

பல்லவி

தமிழோடு விளையாடுனேன் - என் தாய் மண்ணில்
தரமான வளமான
(தமி)

அநுபல்லவி

அமிழ்தென்றும் இனிதென்றும் அப்பொந்துத்
தேனென்றும் அறிவறிந்தது முதல்
(தமி)

சரணங்கள்

மாலையில் காலையில் மலர்ந்திடும் பூவொடு
மணம் தந்து கொஞ்சம் தமிழே
சாலவே புள்ளினம் பாடிடும் பாடலில்
சங்கென் றாலிக்கும் தமிழே
(தமி)

காற்றலை கடலை முகிலை
அதனிலே காதலாய் மோதும் தமிழே
வடக்கிலும் தெற்கிலும் கிழக்கிலும்
மேற்கிலும் மிதமாய் ஒலிக்கும் தமிழே

(தமி)

கல் என நின்றன கதி உண்டு என்றன
கவலை எமக் கில்லை தமிழே
வல்லமை கண்டன வளர்ச்சியைக் கண்டன
வண்மை உனக்குண்டு தமிழே

(தமி)

கலகத்தை வெல்லவும் காலனை வெல்லவும்
கன கோடி பல முண்டு தமிழே
காலத்திலழியாத இலக்கண இலக்கியம்
கரை கண்ட கண்ணித் தமிழே

(தமி)

நாட்டினை விட்ட அந்தப் பிற நாட்டுத் தமிழர் தாம்
நாளிலும் பொழுதிலும் தமிழே
நம் நாட்டுத் தமிழையே நட்டுமே நீர் வார்த்து
நல்ல பயன் காண்பரோ தமிழே

(தமி)

தமிழர்க்கு அன்னையாய்த் தமிழறிந்தோர்க் கெலாம்
தாயாக நிற்கும் தமிழே
தக்கோர் மதித்திடச் சான்றோர் அணைத்திடச்
சகலமும் பெற்ற தமிழே

(தமி)

தமிழேஉன் வாழ்வதான் தழைத்துவரவேண்டுமெனில்
தமிழருன் பண்பாட்டைத் தமிழே
தக்கபடி உள்வாங்கித் தம்வாழ்க்கை நெறியாகத்
தரவேண்டும் சந்ததிக்குத் தமிழே

(தமி)

14. எனது தாய் நாட்டில் 10.04.99

இருக்க ஓரிடமும்
 படுக்க ஒரு கட்டலும்
 உடுக்க ஓர் ஆடையும்
 உண்ண நல்லுணவும்
 படிக்க ஒரு நாலும்
 பாட ஒரு பாட்டும்
 எழுத ஒரு தாளும்
 எழுதிடக் கோலும்
 இன்னும் எண்ணிடலோ
 குளிக்கவும் குடிக்கவும்
 குளிர் நீரதுவும்
 கும்பிடத் தெய்வமும்
 இருக்கவே இருக்கையில்
 என்ன குறை அம்மா?
 என்ன குறை அம்மா?

15. எங்கே போகிறோம்?

எங்கே போகிறோம்? என்றொரு கேள்வி
 யார் யார் போகிறோம் எனக் கேட்பின்
 நாமெல்லாமே போகிறோம் என்போம்
 நாம் என்ற சொல்லின் உட்கருத்தென்ன?
 இன்னொரு கேள்வியா என்று திகைத்தால்
 கேள்விகளுக்குக் கிடையாது எல்லை
 என்ற கருத்தினை ஏற்றிட வேண்டும்.
 மீண்டும் நமது தலைப்பினை நோக்கின்
 எங்கே போகிறோம்? நாமெல்லாமே
 எங்கே போகிறோம்?

நாம் என்ற சொல்

ஒரோரு சமயம் சிறு இடமாகலாம்
பெருவெளி யாகலாம் அளவிட
முடியா அண்டம் என்றிடலாம்
இருவர் நாம் அல்ல எண்ணிலடங்கா
எத்தனையோ பேர்களும் நாம் தான்
எந்தக் கூட்டில் எம்மைப் போடுவோம்
எந்த விலங்கை எமக்கென மாட்டுவோம்?

நாம் எனும் போது அவர்கள் அங்கே
எம்மைத் தொட்டால் அவர்களைச் சாடுவோம்
இஃதென்ன தொல்லை? நாம் யார்? நாம் யார்?
அவர்கள் என்போர் தாம் யார்? தாம் யார்?
ஓ, எனக் கொரு நினைப்பு இப்போ வருகுது
ஆழ் கடல் சமுத்திரம் அதுவே எல்லை
அதனினுடே ஒரு சிறு தீவு
எனினும் அத் தீவு எத்தனை எத்தனை
ஆண்டாண்டு காலமாய் இயற்கை வளத்தொடும்
இயல்பாய் வாழும் மனித வளத்தொடும்
மலிந்தோங்கியது மங்காது வளர்ந்தது
மாம்பழ வடிவில் மலர்ந்த தீவு தான்
மற்றைய ஏழு தீவுகந் தானும்
வட மேற்காக வளர்ந்திடக் கண்டு
பாரிய தீவின் பண்பாடனைத்தும்
உண்டு பரந்த பல ஏழு தீவுகட்கும்
எனினும் நாம் யார்? என்ற கேள்விக்குத் தான்
நல்லதோர் விடையினை இன்னும் காணோம்
சிறிய தீவுகள் பெரியதோர் தீவு
இங்கு வாழ் மக்கள் அனைவரும் நாமோ
என்றோரு கேள்வியை எழுப்புவோ மென்றால்
இன்னொரு கேள்வி எழும்பிப் பார்க்கிறது?
இங்கு வாழ் மக்கள் என்போர் யாரோ?
சிங்களர் தமிழர் சோனகர் பறங்கியர்

இன்னும் இன்னும் எத்தனை இனத்தவர்
 இவர்கள் யாவரும் நாம் என்பார்களோ?
 ஒருவகையாக ஓர்ந்து பார்க்கில்
 நாம் அவர் என்ற பிரிவினை தொடங்கும்
 மொழியால் பிரிவினை மதத்தால் பிரிவினை
 பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்பதால் பிரிவினை
 சாதிப்பிரிவினை குடும்பப் பிரிவினை
 பிரிவினைக் கில்லை என்றும் ஓர் எல்லை.

16. நெஞ்ச மழுகுதையா புத்தபிரானே

பல்லவி

போதி மரந்தீலிலே பூத்தமலர் நீயலவோ- பிரானே
 புத்த பிரானே

அநுபல்லவி

புண்ணிய வாழ்வு தானே புதுமணம் - பரப்பு
 மென்று
 போதித்து நின்றிருந்தாய் புத்த பிரானே
 (போதி)

சரணங்கள்

எண்ணிலாப் பிறப்பிறப்பு ஏற்றிட்ட போதிலும் நாம்
 நண்ணியே நல் நினைப்பு நல் வினையை ஏற்று
 விட்டால்
 பண்ணிய பாவமெலாம் பஞ்சாய்ப் பறக்கு
 மென்றாய்
 கண்ணில் ஒற்றிப் போற்றுவோமுன் கருத்தினைத்
 தான் நாமெலாமே
 (போதி)

அல்லல் அறுப்பதற்கு அன்பும் அகிம்சையுமே
ஆன நல்ல மந்திரங்கள் என்று நீ ஒதிவைத்தாய்
இயன்ற வழி காட்டி வைத்தாய் மானிடர்க்காய்
என்று முந்தன் வழியினை நாம் ஏற்றிடுவோமே.

(போதி)

அந்தியையும் ஆக்கிரமிப் பதனையுமே
அழித் தொழித்தெம் நாட்டினைத்
தான் தழைக்க வைப்பாய் ஐயா
அவல மெல்லாம் தீர்த்து வைப்பாய்

(போதி)

நெஞ்ச மழுகுதையா நீதியை நீ நிலை நாட்டு
புத்தி தவறியல்லோ போதனையை நழுவ விட்டார்
சித்தம் கலங்கியல்லோ தேம்புகிறார் பலபேர்கள்
புத்தபிரானே புத்தபிரானே புத்தபிரானே

(போதி)

17. தனிநாயக அடிகள்

தோற்றம் :- 02.08.1913

மறைவு :- 01.09.1980

சிறப்பு மிக்க தீவகத்தைச்
சேர்ந்த ஏழு தீவினிலும்
சேணுயர்ந்த நெடிய தீவில்
தான்பிறந்தாரே

ஆடிமாதக் குழந்தையென
ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து
ஆண்டு பதின் மூன்று
தனில் அவதரித்தாரே

சேவியராம் பெயரைச் சொல்லிச்
செல்வ மிக்க சிறு வனையும்
சிறப்பினொடு பெற்றவர்கள்
தாம் வளர்த்தாரே

காவற்றுறை அந்தோனியார்
கல்லூரியில் பற்றிக்கில்
கலை வளர்த்த நோமையிலும்
கல்வி பெற்றாரே

ஆங்கிலம் தமிழ் கிரேக்கத் தொடு
இத்தாலியம் இலத்தீன் மொழி
எபிரேயம் மலையாளத்திலும்
தோச்சி உற்றாரே

தமிழரது கலையும் பண்பும்
தழைத்தோங்கிச் சமயத்துடன்
சமபலத்தைப் பெற்றிடவே
கனவு கண்டாரே

கிறிஸ்தவத்தின் பண்பினையும்
கிளர் சைவச் சிறப்பினையும்
கேட்பார்க்கு ஒருமுகமாய்
எடுத்துரைத்தாரே

இலக்கியத்திற் கிலக்கியமாய்
இலங்கு திரு மூலர் தமிழ்
இணங்கிடவே வழிவகுத்து
விளம்பி நின்றாரே

‘என்னை நன்றாய் இறை படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செயவே’
என்ற வாக்கு நாவிலேந்தித்
தமிழ் வளர்த்தாரே

ஓயாத உழைப் புடனும்
உற்ற கல்வி மேன்மையொடும்
தேர்ந்த தமிழ்ப் பேச்சினொடும்
திகழ்ந்திருந்தாரே.

சாதி சமயம் என்று பேசித்
தமிழர் தமது ஒற்றுமையைத்
தான் குலைக்க வேண்டாமென்று
நீதி சொன்னாரே

யாது மூரே எல்லோருக்கும்
யாவருமே கேளிர் என்றும்
தீதும் நன்றும் பிறர் தரவே
வாராதென்றும் பகர்ந்திருந் தாரே

தேவனுக்குச் செய்யும் சேவை
சிறப்பான தேச சேவை அது
தமிழ் தனக்குச் செய்யும் சேவை
என மொழிந்தாரே

ஆன்ற ஆண்டு ஆயிரமாம்
தொள்ளாயிரத் தெண்பதிலே
சான்ற அடிகள் இறையடியில்
சங்கமித்தாரே.

வேறு

தனிநாயக முதலி வழி வந்தோர் தாழும்
தரமான முதல்வரவர் தானென்றேத்த
தம்பெயரும் தனித்தமிழில் சிறப்புற்றோங்க
தனிநாயக அடிகளெனும் பெயரைப் பூண்டு
தமிழன்னை இறும் பூது எய்தும் வண்ணம்
தமிழினிலே சொற்பொழி வாராய்வு தன்னால்

தமிழவளின் மேன்மைதனை இனிமைதன்னை
தமிழரும் மற்றோர் தாழும் அறியச் செய்தார்

இனியாழும் விழித்திருந்து தமிழைப் பேணி
இயன்றளவில் ஆராய்ச்சி தனை மேற்கொள்ள
தனியான முயற்சியினால் தமிழ் வளர்த்து
தக்கபடி தமிழர் கலாச்சார ம.:.தை

தளிர் விட்டு ஒங்கவைத் துலகமெல்லாம்
தமிழன்னை மகாநாடு கண்டு கொள்ளத்
தனி நாயகமென்ற பெயர் யாரும் போற்றத்
தலைமைப் பீடத்தே அமர்ந்தார் அடிகளாரே.

வேறு

சித்திரை மாதச் சிறப்பினிலே செம்மண் சிறந்திடும்
திருநெல்வேலியில் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்
தைம்பத்தொன்று
தென்னக அறிஞரும்தீவக அறிஞரும் தமிழன்
னைக்கோர்
சரம் தொடுப்போமென யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி
விரைந்தனர்.

சொற்கள் தாமே மலரதாகச் சுகம்தரும்
வாசனைக் கருத்துக்க ணாங்க
நாவரசர்கள் நலமுறப் பேசினர்
மாலைகள் குவிந்தன மலை மலையாக

சேதுப்பிள்ளை சேர்த்துமே கோர்த்த
செவ்விய மாலையின் சேர்மலர்க் கொத்து
'தனிநாயகம் பேசிற்று தமிழுலகம்' பேசிற்று
என்பதாகும்
அடிகள் அநேகம் பிறநாடுகளில்

தமிழாராய்வு தமிழ்ப் பண்பாடு தமிழாய்வதற்குக்
கருவினுால் சங்க இலக்கிய ஆய்வுரைகள்
சங்க காலத் தமிழகத்துக் கல்வி
முறையை விளக்கவே

சான்ற டாக்டர் பட்டமது
லண்டன் நகரில் கிட்டியது ‘ஒன்றே
உலகம்’ எனும் நூலின்
உட் பொருளாக அமைந்ததுவே

இன்று உலக நாடனைத்தும்
வாழும் எங்கள் தமிழர் நிலை
தமிழைக் கற்று தமிழர்தாம்
தாம் தாம் இருக்கும் நாட்டினிலே

தமிழ்ப் பண்பாடு மேலோங்கத் தனதியால்
உலகனைத்தும் அளந்தமேதை
தமிழினுக்கே பெருமையினைத் தந்த தாதை
பல கலைக்கும் கழகமென நின்றே ஒங்கும்

கலை கல்விக் கூடங்கள் தனிலே நின்று
கனிவாகப் பேசியிடக் கண்டோர் கேட்டோர்
கட்டுண்டார் காணாதார் கேளாதாரும்
இனித்தரியோ மென அவரைநாடிச் சென்றார்

இன்புடனே அடிகள் உரை கேட்க வென்றே
புரவலராம்எம் பன்மொழி அடிகள் தம்மை
எம்முடைய தலைமுறையா ரவர்களோடு
இன்னும் வரும் தலைமுறையா ரெல்லோருமே

அம்மவரின் வழிவழி ஆராய்ச்சி யோடு
அதன் மேலாம் செயன்முறையில் தமிழுமோங்க
இம் மண்ணில் ஒற்றுமையோ டன்பு கூட்டி
இறையருளும் பெற்றுமே என்றும் வாழி.

அடிகளைக் கவர்ந்த தேவாரம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
முசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

18. சொல்லோ சொல்...

ஆழத்து மண்ணில் இருந்து விளையாடி
காலத்தின் கதியில் கடுகடென நடந்து
மீளத்தான் சொல்லை மிகுதியாய் மீட்டு
சாலத் தன் பெற்றேர் தம் மடியிலிருந்து

சொல் ஆழமதைக் காண அடிக்கடிதான் விழைந்து
பாலத்தைப் போலப் பல வசனமாக்கி
வாழைத் தண்டாக வசனத் துள்ளமையும்
கோலக் கருத் தெல்லாம் குளுமையாய்ப் பெற்று

கோழைத்தன மென்றால் கும்பிட்டு ஓடல்
வேலைக்கு என்றால் கடலுக்கு எனலாம்
தானைப்பிடி எனிலோ காலில் விழுன்றும்
சாலை வழிபோக வீதி வழியாகும்

காளை இவனெனிலே கருத்து ஏருதல்ல
மாலை எனச் சொன்னால் காலைக்கு எதிரே
கழுத்தி ஸனிகின்ற ஆரமு மதாகும்
வாலைப்பிடி எனிலே வாலங்கு இல்லை

குழவேயுள்ள சொல் வெல்லாம் இங்கு
சோலைப் பூவெனவே சொரிகின்ற கருத்து
மாளவே மாட்டா மட்டிலா, எண்ணில்
கோல அழகோடு கொஞ்சிவரும் சொல்லில்

இவை அந்நிய மண்ணில் அடிக்கடி கேட்டாலும் தமிழ்த்தாய் மடியில் தவழ்ந்து விளையாடும் சின்னஞ்சிறு குழந்தை தன் செல்வத்தமிழ் நாவில் ஊறி வரும் சொல்லிற்கு உவமையே இல்லை.

19. கனவும் நனவும்

அங்கொரு தீவைக் கண்டேன்
 அதன் பின்னோர் கனவு கண்டேன்
 இங்கிந்தச் சிறிய தீவில்
 இருந்திடின் எல்லாமே தான்
 பொங்கியே வந்திடாது
 பொலிவுடன் வாழ வேண்டின்
 எங்குமே தேனை நாடி
 இரைந் திரைந் தோடும் ஈபோல்
 தங்கிடும் அறிவைத் தேடி
 யானுமே தூரம் போவேன்
 என்றே னுள்ளறிவு கூறப்
 பங்கமில் கலைகள் கற்கப்
 பல்கலைக் கழகம் சென்றேன்.
 தானுணர் அறிவினைத் தான்
 தம் சந்ததிக் குணர்த்த வேண்டி
 ஆனுடன் பெண்ணும் சேர்ந்து
 அறிவினை ஊட்டிப் பண்பைப்
 பேணியே காக்கும் மேன்மைத்
 தொழிலதாம் ஆசிரிய ம.:.தைக்
 காணவே வேண்டு மென்று
 கற்றலைக் கேட்டல் தன்னைக்
 கடமையின் முன்னே வைத்தேன்.
 இளமையிற் கல்வி தானும்

சிலையினில் எழுத் தென்பார்கள்
 சிந்தையில் வைத்த எண்ணம்
 சிதறியே போய் விடாமல்
 சிறப்பொடு கல்வி தன்னைத்
 திறம்படப் பேணி வந்தேன்
 இரு மொழி கற்றிட்டாலும்
 மும் மொழி கற்றே னில்லை
 என்னுமோர் அங்க லாய்ப்பு
 இன்னுமே என்னுள் உண்டு.
 எத்தனை மொழி கற்றாலும்
 அத்தனை வளமாய் எங்கள்
 அறிவுமே வளர்ந்து ஒங்கும்.

20. தாய் மொழி - கனேடியத் தமிழ் வானொலியில் வாசித்தது

மொழியு மோர் ஆத்மசக்தி
 அஃது ஆத்ம பசியினைப் போக்கும்
 ஆத்ம தாகத்தைத் தீர்க்கும்
 ஆத்ம சாந்தியைக் காக்கும்
 ஆத்ம இலாபத்தை நோக்கும்
 ஆத்ம இலட்சியத்தையும் ஈட்டும்.

தாய் ஒரு மொழிதான் கற்றாள்
 தன் தாயிடம் அதனைப் பெற்றாள்
 தாய் எனைப் பெற்ற அன்றே
 தன் மொழி எனக்கு ஈந்தாள்
 அவள் தந்த மொழியே இன்பத்
 தமிழாகும் தாயு மாகும்.

தாய் தனைப் பேணும்
பண்பினைக் காப்போம்
தாய் மொழி தாய் நாடு
தாயகம் தாய் வீடு
தாய் முலைப் பால்
தனித்த தோர் இனிமை;

இவையெலாம் மற்றும்
இனத்தினர்க்கும் உண்டு
இருப்பினும் தமிழர்க்குத்
தமிழில் தான் உண்டு;
நாம் எத்தனை மொழி தான்
ஏற்றுக் கற்பினும்

எம் மொழி தன்னைத்
தாய் மூலமாக
எமது தாய் நாட்டில்
கற்றுணர்ந் திருந்தால்
எத்தனை வளத் தொடும்
எத்தனை மொழியொடும்;

இன்னொரு நாட்டில்
இருந்திட நேரினும்
அத்தனை வளமும்
அத்தனை மொழியும்
'தாய் மொழி' என்ற அத்
தமிழ்ச் சொல்லிற்கோ;

'தாய் நாடென்ற'
அத் தனியிடத்திற் கோ
நிக ரென வாரா
நிக ரென வாரா.

பொதுப் பாடல்கள்

1. அகிம்சா மூர்த்தி

அகிம்சா மூர்த்தியென அனைவருமே அழைத்திட்ட
அண்ணல் மகாத்மாவை அகிலமெலாம் தாமறியும்;
கண்ணில் மணியெனவே காத்திடுவர் மாந்தர்பலர்
மண்ணில் உதித்த மகாத்மாவின் கொள்கைதனை.

வேறு

இந்திய நாட்டின் எழில் நிறை குஜராத்
ஆயிரத் தெண்ணூற்றூபத் தொன்பது
ஒக்ரோபர் மாதம் இரண்டாம் நாளதில்
காபா காந்தியும் புத்தலி பாயும்

பெற்ற பாக்கியமே பெரும் பாக்கியமாம்
மோகன்தாஸ் எனும் முதன்மைப் புதல்வனைப்
பெற்ற அப்பெற்றோர் பெரிதும் மகிழ்ந்தனர்
கல்வியிற் கண்ணாய்க் கருத்தினில் மேலாய்

சொல்லும் எப்பொருளும் சுவையடைத் தாக
இல்லமதனிலும் எங்குமே மெய் தனை
மெல்லவே நிலை நாட்ட விழைந்திட்ட
பையன் அவனே கரம் சந்த் காந்தி

இளமைக் காலத்திருந்தே அவனிடம்
இதயம் நிறைந்த கொள்கை இருந்தது
குற்றம் களைந்து குணத்தினைக் கொள்ள
அவன் மனம் என்றும் அமைதியாய் நாடிற்று

பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் கரம் சந்த்
மேலைத் தேயத்தே தன் படிப்பினைத் தொடர
வேண்டு மென்ற ஊக்கத் தோடு
பெற்றோரிடத்துத் தன் விரும்பம் கூறினான்

கடலைக் கடத்தல் கடியதோர் குற்றம்
கடல் கடப்போர் தமைக் குஜராத் சமூகம்
வெறுப்புடன் நோக்கும் வேற்றுமை காட்டும்
எனத் தாயும் தந்தையும் எடுத்துக் கூறியும்

விடாப் பிடியாகக் கரம் சந்த் வேண்டினான்
தாயும் சேயும் தனியே ஒருநாள்
பேசிக் கொண்டனர் பின்வரும் வாசகம்:
'கரம் சந்த் நீயும் கடல் கடந்து

ஆங்கில நாட்டிற்கு ஏக வேண்டின்
எனக்கொரு சத்தியம் இப்போ வேண்டும்;
நீ போய் அங்கு வாழும் காலம்
பிற பெண்களை உன் மனதிற் தானும்

எண்ணுதல் தகாது குடிவகை, மேலும்
கொலை தன்னால் ஆகிடும்
புலாலுணவதனையும் கொள்ளவே கூடாது;'
'சத்தியம் இ.து சத்தியம் அம்மா;

தவற மாட்டேன் என் வாக்குறுதி'
என்று கூறிய மோகன தாசும்
இயன்ற வரையும் சத்தியம் காத்தார்
ஆங்கில் நாட்டில் அதியுயர் சட்ட

நிபுணத்துவத்தை நேர்மையாய்ப் பெற்று
நேரே தம் நாட்டிற்கு நிலையாக வந்தார்
அடுத்து அவரே ஆபிரிக்காவில்
சட்ட நிபுணராய்ச் சத்தியம் காப்போராய்த்

தமிழர் மற்றும் இந்தியர் தென்னாபிரிக்க
வம்சா வழியின ரென் போர்க் கெதிராய்
வெள்ளை இனத்தவர் ஆற்றிய கொடுமையைச்
சத்தியாக்கிரக முறையினில் எதிர்ப்பினைக்

காட்டிக் காட்டி வெற்றியும் பெற்றார்
அங்கு பெற்றிட்ட அநுபவம் வெற்றி
ஆதியன கொடுத்த பலத்தினை அவரும்
தனது நாட்டில் ஆங்கிலேயர்தம்

ஆதிக்கத்திற் கெதிராய், அகிம்சா வழியில்
போரோன்றினையே பண்ணி முடித்தார்
கள்ளம் கபடம் அனைத்தையும் கடிந்தார்
தீவினை, திருட்டு, இம்சை ஆதிய

இவை யெலாம் ஒழிய அகிம்சை
மார்க்க ம.தால் அரசியல் ஆற்றினார்
அண்ணல் மகாத்மா அகிம்சா மூர்த்தி
ஆற்றிய தொண்டினை அறிவர் பலரும்

அவர்தன் அருமையைப் பெருமையை
ஆங்கிலேயர் அறிய மறுத்தனர்
அதனால் மீண்டும் சுயநல நோக்கில்
அவரைச் சிறைக்குள் தள்ளி மகிழ்ந்தனர்

உண்ணாவிரதம் ஒரு பெரும் நோன்பெனப்
பண்ணி மகிழ்ந்த பண்பாளன் காந்தி

நாட்டினை நலிவித்து நலந் தன்னையுமே
நகக்கிப் புதைத்து நல்லோரை வாட்டி

நய வஞ்சகமாய் நாவினி லொன்றும்
நெஞ்சினி லொன்றுமாய்ப் பாவனை பண்ணி
சுயநல மொன்றே மேலெனக் கொண்ட
மேலை நாட்டார் ஆட்சியைக் கவிழ்த்தார்

அகிம்சைத் தீயினால் அழித்த தீரன் வீரன்
செம்மையாளன் கரம் சந்த் காந்தி
அகிம்சா மூர்த்தியை இம்சை கொன்றது
ஆனால் அவர்தம் சத்தியம் நிலைத்தது

சாந்தம் அமைதி சஞ்சலம் தீர்க்கும்
தரும நெறியும் தழைக்கும் நிலைக்கும்
என்ற உண்மையை எமக்குத் தந்து
உயிர்தனை ஈந்தவர் உத்தமர் காந்தி

ஆங்கிலேயரை அகிம்சை யால் மிரட்டி
ஆத்ம சக்தியை ஆயுத மாக்கி
அண்ணல் மகாத்மா காட்டினார் ஒருவழி
ஒற்றுமை வேண்டினார் உளத்தைத் திருத்தினார்

அந்நிய நாட்டை நம்பியிராது
அவர் தமக்காகச் சேவகம் செய்யாது
நம்முடை நாடு நமக்கென நம்புங்கள்
சாதிக் கொடுமையைத் தகர்த் தெறியுங்கள்

ஒருவருக் கொருவர் அன்பு காட்டுங்கள்
பகைவரை அல்லப் பகையின் கொடுமையை
நிந்தித்து நீங்கள் நிமிர்ந்து நில்லுங்கள்
என்றதும் பாரதம் எழுந்தொரு மித்தது

வென்றது பகையை வெற்றிக் கொடியுடன்
கண்டது சுதந்திரம் கவினாகத் தானே
ஒற்றுமையோடு உழைத்திடல் நலம்
என்ற தத்துவமே எமக்கும் உதவும்.

2. யோக சுவாமிகள்

சிந்தனையைச் சிவன் பாலே வைத்தனைந்த
சிவ ஞானச் செல்வா போற்றி
முந்தை வினை அறுத்தெறிய முழுமுச்சாய்
நின்றவனே முத்தா போற்றி
சந்ததமும் சிவ தொண்டே ஆற்றிடுக
எனப் பலரைப் பணித்தாய் போற்றி
அந்தமிலா ஆனந்தம் அவரவர் தம்
கடமையினை ஆற்றிடுதல் என்பாய் போற்றி
இந்த உலகெல்லாமும் இறையினது
இன்னருளே என்பாய் போற்றி
கந்தனை நின் கைப்பிடியில் கொணர்ந் தெங்கும்
காட்சி தரும் களிறே போற்றி
பந்தனைய சிறு கோளப் பூமியிதன்
பண்பனைத்தும் அறிந்த நல்ல பக்தா போற்றி
தந்தையவர், தாயரவர், தாரமவர்,
பிள்ளையவர், சொந்தமவர்
பந்தமவர் பகைவரவர்,
சிநேகமவர் என நீவிர் பாராட்டாது
இந்த உலகத் தவர்கள் எல்லாமே
சாசனுடைப் பிள்ளைகள் தாம்
என்றிட்ட ஏந்தல் நீயே
எந்தெந்தச் சமயமதை இவர்கள்
இங்கு ஏற்றிட்ட போதும்
அவர் தாம் அந்தந்தச் சமயத்தில்
அருள்நெறியைச் சிவ வழியைக் காண்பாரென்றீர்.

வேறு

குருபரா போற்றி குமரனே போற்றி
அருள் தரும் ஞான அரசே போற்றி
செல்லப்பன் சீரடி சேர்ந்தனை போற்றி
சித்தனே, யோகனே, செல்வனே போற்றி.

3. உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை

உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை
மெள்ள உருவெடுப்பது கவிதை
பள்ளத்தில் ஒடிடும் நீர்போல்
பாய்ந்து வருவது கவிதை.

காலையில் மாலையில் இரவில்
கனவிலும் வருவது கவிதை
கற்பனைத் தேன்சொரி கவிதை
கற்பகப் பூவான கவிதை.

எட்டாத தூரத்தை நாடும்
இன்பங்களைத் தேடி ஒடும்
துன்பங்களைச் சாடி மீளும்;
தூங்காதே விழியெனக் கோரும்.

என்னோடு கதைத்திடும் கவிதை
என்னுள்ளத் தமர்ந்திடும் கவிதை
கள்ளமாய் என்னையே தொட்டு
மெள்ளத் தான் ஒரு வழி கூறும்

கவியாக மாறென்று கூறும்
புவியிலே எதனை நீ கண்டாய்
புண்ணியம் செய்திடு நீயே
மண்ணில் நிலைப்பது புண்ணியம் ஒன்றே.

என்றென்னைத் தட்டி எழுப்பும்
எழுந்து நான் கண்ணைக் கசக்கி
இரவல்ல இது பகல் என்பேன்
எங்கே, என் கவிதைத்தாய் என்றுமே பார்ப்பேன்.

உடனவள் என் முன்னே வருவாள்
உள்ளத்தை உலுக்குவாள் மெதுவாய்
ஒன்றாய் இரண்டாய்ப் பலவாய்
உரு வெடுத் தார்த்திடும் கவிதை.

உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை
உணர்விற் கலந்தது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த நீர் போலே
தீர்த்த மதாகிடும் கவிதை.

ஊற்றாக வந்திடும் கவிதை
உண்மைக்காய் ஊறிடும் கவிதை
சாற்றக் கதையல்லக் கவிதை
சாற்றவே பிறப்பது கவிதை.

வாழ்விலே மலர்வது கவிதை
வாழ்வாய் இருப்பதும் கவிதை
வாழ்வினை வளமாக்கும் கவிதை
வாழிடம் சீராக்கும் கவிதை.

நீராக ஓடிடும் கவிதை
நெருப்பாகச் சீறிடும் கவிதை
காற்றைப் போல் அடித்திடும் கவிதை
கன கல்லாய் அமர்ந்திடும் கவிதை.

சுதந்திரம் வேண்டு மென்றோதும்
சும்மா இருக்கின்ற சுகத்தையும் சொல்லும்
பணிவோடு பழகென்று சாற்றும்
பண்போடு ஒழுகென்றும் கூறும்;

பொற்காலம் உண்டென்று துள்ளும்
புதுக் காலம் வருமென்று புகலும்
தற் கால வாழ்க்கையை நீயும்
தரிசாக ஆக்காதே என்னும்;

கவிதைக்கோ கற்பனை வேண்டும்
காணாத கோணங்கள் கண்டிடவும் வேண்டும்
கோணாத உள்ளமும் வேண்டும்
குழுதம்போல் கவிதையும் விரிந்திடவும் வேண்டும்.

(கீதவாணி கவிதை யரங்கம் 03.05.2010)

4. காலத்தை வென்ற கம்பன்

கம்பன்னிற கவியரசன், காலத்தை வென்ற
தமிழரசன்
இம்பருலகும், இவ்வுலகும் எழிலாய் விளங்கும்
விண்ணுலகும்
எல்லாமே தான் ஏத்தியிடும் இதிகாசமதாம்
இராமர் கதை
கல்லாரும்தான் கண்ணொற்றும் காதற்பெண்ணாம்
சீதைகதை
வல்லான் அந்தச்சிவபக்தன் வணங்காமுடியன்
இராவணன்தன்
செயலால், அன்று சுரந்தகதை, சுரரும்
மெச்சும்சோகக்கதை
எல்லாமே தான் இயல்பாக எம்முடைக் கம்பன்
கதையன்று
பல்லோர் போற்றும் வடமொழியில் அன்று
பற்றுடன் வான் மீகி வரைந்த கதை
காவியம் படைத்த அவ்வண்ணல் கவிதா மேதை
வான்மீகி
ஓவியமாகக் காதையாய் உவமையேயில்லாப்
பெருங் கதையாய்
நீட்டி வளர்த்த நெடுங் கதையே நேர்த்தியான
இராமர் கதை

காட்டிலும் மேட்டிலும் தொடர்ந்தலைந்த
 கற்புக்கரசி சீதை கதை.
 அடுத்துத் தமிழில் காவியத்தை ஆக்கி முடித்திடக்
 கம்பனவன்
 எடுத்தான் தனது எழுதுகோல், இயற்றினான் கம்ப
 இராமாயணம்
 கம்பன் தமிழோ கற்பதற்கும் காதின் வழியாய்க்
 கேட்பதற்கும்
 அம்பொன் போன்ற அருமையது, அதனாலே தான்
 கம்பன் புகழ்
 இன்றும் என்றும் நிலைத்திடுமே இன்னும் கேள்விர்
 பாரதியை,
 “கம்பனென்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும் காளி
 தாசன் கவிதைபுனைந்ததும்”
 “கம்பன் பிறந்த தமிழ் - நாடு - உயர் - காவிரி
 சூழ்ந்த தமிழ் நாடு”
 “கம்பனைப் போல் வள்ளுவன் போல்
 இளங்கோவைப் போல்
 பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை உண்மை
 வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.”
 வள்ளுவனைப் பின் வைத்து, வளர் கம்பன்
 தன்னையே, முன்வைத்த பாரதியின்
 அள்ளு தமிழ் நோக்கிலே நாமெல்லாம், கம்பனது
 கற்பனையைக் கருத்துகளை உள்வாங்கி
 கம்பனுக்கோர் தனியிடத்தைத் தமிழுலகமெங்
 கணுமே தங்க வைப்போம்
 கவியரசன் கம்பன்புகழ் காலத்தால் அழியாது
 காசினியில் நிலைத்து வாழும்.

5. பாரதியார் இன்றிருந்தால்

பாரதியார் இன்றிருந்தால் இன்றிருந்தால்
பக்கத்து நாட்டினையும் பார்த்திருப்பார்
பாங்காகப் பாடல்பல இசைத்திருப்பார்
பதினாறாம் தேதியன்று இந்த மாதம்

பக்குவமாய் ஏணியேறும் சமாதானத்தாள்
படிப்படியாய்த் தன் கடமை முடிக்க வென்று
பண்கள் பல பாடியுமே இறையை ஏத்திப்
பணிந்திடுவர் பணிந்திடுவர் தமிழ் அவட்காய்

அன்று அவர் ஆரியரை முன்னேவைத்தார்
இன்றிருந்தால் திராவிடர்க்கு மிடமுண்டென்பார்
அன்றிவரோ சிங்களத்தார் தீவிற்குப் பாலமென்றார்
இன்றிருந்தால் தமிழர்தம் தீவிற்கும் பாலமென்பார்

யாழ்ப்பாணச் சுவாமி புகழ் பாட யன்று
யாவரையும் மகிழ் வைத்த சுப்ரமண்யம்
யாழ்ப்பாண நாட்டிற்கே வந்திருப்பார்
கேட்பாரை மயக்கவல்ல பண்ணால் பாவால்

யாழ்ப்பாண நகரில் நல்லூரான் தன்னை ஏத்த
கடையிற்தன் சுவாமி புகழ் நவின்ற நாவால்
செல்லப்பா சுவாமி புகழ் சொல்வதோடு
சிவயோக சுவாமி புகழ் சேர்த்துச் சொல்லி

செல்வமிக்க கொழும்புத்துறை செல்வரங்கு
சிவதொண்டன் நிலையத்தும் மௌனத்தாள்வார்
பாரதியார் இன்றிருந்தால் இன்றிருந்தால்
ஆன்மீகப் போக்கினையே அன்றன்றாடு

அவரவர்தம் வாழ்க்கையிலே புகுத்து மென்பார்
அரசியலும் ஆன்மீகத் தொடர்பால் நல்ல
அரண்களையும் படிகளையும் அமைக்கு மென்பார்
தேசீயம் தேசபக்தி எனப் பாடாதீர்

தீர்க்கமாய் மொழியதனால் கலாச்சாரம்: தால்
திறமாக வேறுபடும் மக்கள் நாட்டில்
அவரவர்தம் வாழ்க்கை முறை ஒங்கவென்றும்
அவரவர்தாம் தம்மதிப்பைப் பெறவும் வேண்டி

அனைவருமே உழைத்திடுவீர் என்பார் என்பார்
அதுவேதான் தற்காலம் வேண்டி நிற்கும்
அரசியலுக் கோர் தனித்த பண்பாடென்பார்
பாரதியார் இன்றிருந்தால் இன்றிருந்தால்

இந்தியா நாட்டினையும் பார்த்து நின்று
ஏங்குவார் அமுதிடுவார் கண்துடைப்பார்
ஏனம்மா உனக்கிந்த நிலைமை என்பார்
எல்லாமே அரசியலார் செயலா மென்பார்

பூமணக்க வில்லையே புனிதமெங்கே
போன தெநத் தேடியே களைத்த போது
பொத்தென்று ஓரிடத்தில் இருந்து கொண்டு
பாண்டவரின் திரெளபதைக்குத் துகிலுரிந்தார்

பாரதமாதா உனக்கும் உரிகின்றரோ?
என்றந்தக் கேள்வியினை எழுப்பிக் கொண்டே
தமிழன்னை உனக்குமந்த நிலையோ என்பார்
தன் தலைப்பாகை தன்னையே தட்டிக் கொண்டு

சடுதியாய் எழுந்துமே மேலும் செல்வார்
பார் இந்தப் பாரெல்லாம் எனக் கூறுவார்
வாருங்கள் வாருங்கள் எனக் கூவுவார்
வளமாக உலகெங்கும் வளைய வந்தே

மார் தட்டுவா ரங்கே கை கொட்டுவார்

“மனிதர்க்கு மனிதரே மதிப்புக் கொடு

மரியாதை பண்ணிடு மற்றோரையும்

தமிழ்ரே உலகிற்கு வழிகாட்டியே

எங்கெங்கும் போய் வருவார் தமிழ்த்தாய் வாழி

“தன்னலத்தை மறந்துமே வாழ்ந்திடுங்கள்

ஒற்றுமையைப் பேணியே நின்றிடுங்கள்

ஒருகுலமாய்க் குவலயத்தில் வாழ்ந்திடுங்கள்”

என்றந்தப் பாரதியும் மீண்டும் சொல்வார்

இக்கண்டா மண்ணிற்கும் வந்து போவார்

பாரதியார் இன்றிருந்தால் இன்றிருந்தால்

பார் முழுதும் உலாவியே பார்த்திருப்பார்.

வேறு

மண்ணிற்கும் விண்ணிற்கும் பாலம் என்பார்

மதியினழகை நீவிர் மதிப்பீரென்பார்

கண்ணினால் காணுகின்ற அத்தனைக்கும்

காணாத எத்தனையோ கோள்களுக்கும்

எண்ணற்ற விண்மீன்கள் அனைத்திற்குமே

எழுதரிய சக்தி பின்னால் உள்ளதென்பார்

பண்ணினாலென்று மந்தப் பராசக்தியைப் பாட்டுவார்

பணிந்துமே பரவசத்தோடாடி நிற்பார்.

6. தந்தை செல்வா

நேரிய நோக்கினோடும் நிமிர்ந்த

நன்னடையினோடும்

பாரிய பண்பினோடும் பக்குவ மனத்தினோடும்
சீருடன் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்ந்திட எம்

தமிழ்த் தாய்

வாரிசாய் வந்தீர் ஜயா வள்ளலே

தந்தை செல்வா

காந்திதன் அகிம்சைப் போரைக் கருத்தினிற்

கொண்மர் ஜயா

சாந்தியைச் சத்தியைத்தைச் சமரிலா

ஆயுதமாய்க் கண்ட

ஈழத்துச் செல்வா உம்மில் இன்னுமோர் காந்தி
கண்டோம்

வாழுத்தான் வேண்டும் உங்கள் வளர்பிறை

போன்ற நாமம்

இவ்விதம் நட்போ டென்றும் இதயசுத்தியும் நீர்

சேர்த்து

இயற்றிய சத்தியாக்கிரகம் எவ்விதம் சிதைந்த

தப்பா

தழியடி பட்டர் நீவிர் தவிர்க்கொணாச் சிறையும்
சென்றீர்

இடியுமே வீழ்ந்ததாலே இன்னுமே இருளில்

நாங்கள்

சிங்கள் தமிழரோடு சேர்ந்துமே நட்பாய் வாழ
 இங்கொரு முறையுமண்டு என்றெடுத்
 தியம்பினீர்கள்
 இனிமையாய் அன்பினோடு எல்லோரும் வாழ
 வேண்டும்
 என்பதன் காரணத்தால் இணைந்ததோர் ஆட்சி
 சொன்னீர்

வாழ்க உம் நாமம் என்றும் வளர்க உம்
 தத்துவங்கள்
 நாள்பல கழிந்த போதும் நம்மிடை உங்கள்
 தொண்டு
 நேர்பட நிலைத்து நின்று நெடும் பயன்
 கொடுப்பதோடு
 கார்முகில் மழை போலுங்கள் கருணையும்
 மறக்கொண்டே.

7. பழுத்த பழுமே பழும்

அநுபவ மரத்தில் அதீயாய் இருந்து
 நானும் பொழுதும் நல்வினை செய்து
 அறிவினைத் தீட்டி அன்பினைச் சொரிந்து
 வாழ்வின் மர்மத்தை வண்ணமாய் அறிந்து
 இளமையிற் கல்வியை இனிதே ஏற்று
 கற்றதன் படியே நிற்கத் துணிந்து
 ஒப்புரவுடனே ஒழுக்கமும் சேர்த்து
 வாழப் பழுகி வருகின்ற காலை
 தமக்கென வாழ்வினைத் தாமே தேர்ந்து
 இல்லத்துணையுடன் இல்லறம் பேணி
 வாழ்ந்து பிள்ளைகள் பெற்றோர் தம்மைக்

கண்ணின் மனி யெனக் காத்து மகிழ்ந்து
 முத்து முதியோராய் வருவோ ரவரே
 பழுத்த பழுத்துட் பழுமெனப் படுவர்;
 இப்பழுத்த பழுமே பழுமாய் முதிர்ந்து
 பலருக்கும் உதவும் பண்பத ணோடு
 தமது அறிவினை ஆழ்ந்த அநுபவத்தினை
 ஆக்க பூர்வமாய் அனைவர்க்கும் உதவ
 முன் வரும் போது இனத்தவர் இளைஞர்
 ஏற்று மகிழ்ந்து இன் முகம் காட்டி
 நன்றி செலுத்துதல் நமது பண்பாடு;
 இளமையிற் கற்கும் வாய்ப்பில் லோரும்
 நல்லோராக நற்பண்பு பேணி
 இளமைக் காலத்து இன்பம் துன்பம்
 எல்லாவற்றையும் சம நோக்கோடு
 ஏற்றுப் பல ரொடும் பழுகி நேசத்தால்
 உயர்ந்த மதிப்பை ஒருங்குடன் பெற்று
 ஒழுக்கம் என்னும் ஒளிகால் விளக்கிற்கு
 ஊக்கத்துடனே உண்மைத் திரிபோட்டு
 நேர்மையென்னும் நெய்யினை ஊற்றி
 நிதானம் என்னும் நெருப்பைக் கொழுத்தி
 ஒங்கி எரியப் பண்ணிடுவா ரெணின்
 அவரே, பிஞ்சு முதிர்ந்து பெரும்பழுமாக
 முற்றிப் பழுக்கும் முழுதான வாழ்க்கையொடு
 பழுத்த பழுமே பழுமெனப் படுவர்;
 பலரது வாழ்க்கையைப் பயனுள்ள தாக்குவார்
 இதனை உனர இளையோர் மறுத்திடில்
 இலாபம் இன்றி நட்டமே சேரும்
 பணம் பொருள் மாத்திரம் பலிசு கொடுக்காது
 பெரியோர் முத்தோரைப் பெருமைப்படுத்து வதால்
 பெற்றோர் தம் அநுபவ அறிவைப் பெறுவதால்

ஆக்கம் அதிகரிக்கும் அன்பு நிலை சேரும்
எனவே பழுத்தபழுமே பழுமெனக் கண்டு
முதியோரைப் பேணும் முன்மாதிரியை
எமது பண்பாட்டின் முத்திரை தன்னை
பேணிக் காக்க வேண்டியே அமைவோம்.

8. கிளியே...

பல்லவி

என்ன நடந்ததென்று - கிளியே
எனக்குத் தான் தெரிய வில்லை

அநுபல்லவி

மின்னலைப் போலே வந்து - தீய
விளைவை உண்டாக்கிற்றுடி

(என்ன)

சரணங்கள்

கள்ள மனத்திடைக் கரந்துறைந்து அது
கவலையைத் தந்து விடும் காரணம் நானறியேன்
வெள்ளை மனத்தினை விளக்க விளக்கவே
மேன்மை சிறந்து விடும் கிளியே

(என்ன)

பொறாமை மலிந்து பொலிந்து நிறைந்திடில்
போய்விடும் காருண்ணியம் போய்விடும்

காருண்ணியம்

பொங்கும் சினத்தால் பொன் போன்றாள்ங்கள்
புண்பட்டுப் போகிறதே கிளியே புண்பட்டுப்
போகிறதே

(என்ன)

சினத்தைத் தணிக்கவும் சீரைப் பெருக்கவும்
சிவமயம் வேண்டுவமே கிளியே சிவமயம்

வேண்டுவமே

சிவ மெனில் அன்பு சிறந்திடும் சிந்தையில்
சித்தம் தெளிவடையும் கிளியே சித்தம்

தெளிவடையும்

(என்ன)

சிவ சிவ என்றிடு சிவத்தினில் நின்றிடு கிளியே
சிற்றின்பம் சேர்வதால் வளர்வது
சிறுமைத் தனங்களும் தீய வழிகளுமே கிளியே
தேடுக சிவ ஞானம் தேடுக சிவ ஞானம் கிளியே.

(என்ன)

9. பெண்ணொருத்தி பிறந்தனளே!

அம்மா நீயும் சித்திரைப் பெண்
அணைத்திட்டாளுன் அன்னையுமே
பிறந்த வீட்டுப் பேரினையே

பெரிதாக்கிடுவாய் என உந்தன்
பெற்றோர் முகமும் மலர்ந்திடவே

பிரித்துன் மலரிதழ் குவித்திட்டாய்
'குவா குவா' என்றே கூவி நீ
'கொண்டுவா எனக்குப் பாலென்றாய்'

பால முதத்தை நீ உண்ணப்
பாடினர் பாவையர் தாலாட்டு

'ஆராரோ ஆரிவளோ, ஆராரோ ஆரிவளோ?'
சீராக நீ வளர்ந்து, சிறப்பாய் வாழ்வாய்எம்மகளே.

ஆனி ஆடி பிறந்ததுமே அம்மா நீயும் துடிப்பாகக்
கண்ணை முழித்துப் பார்த்திடுவாய்
கவினாய்ச் சிரிப்பை உதிர்த்திடுவாய்
அம்மா அப்பா அவர்களுடன்

அணைக்கும் எவரையும் ஏற்றிடுவாய்
 உடலைப் புரட்டி உருண்டிடுவாய்
 உன் கை விரலைப் பார்த்திடுவாய்
 விளையாட்டோடு வேடிக்கை
 எல்லாமே உன் கவனத்தை
 மெல்ல மெல்ல ஈர்த்திடவே
 மெதுவாய் உருசியும் தெரிந்திடுமே.
 ஆவணி புரட்டாதி வந்திடவே
 அருமையான கார் காலம்
 வானம் கறுத்து மழை பொழியும்
 வளமாய்ப் பயிரும் வளர்ந்திடுமே
 நெற்பயிர் போல நீயுமே
 நெடுத்து வளர்ந்து பயன் கொடுக்க
 இன்னும் பலநாள் சென்றிடுமே
 எனினும் உனது தாய் தந்தையரோ
 சளையார் கழையார் உன்னையுமே
 தரம் தரமான உடை போட்டு
 தம்முயிரெனவே வளர்க்கின்றார்.

ஐப்பசி கார்த்திகைக் கூதிரிலே
 அவர் பல விரதம் ஏற்றிடுவார்
 அம்மா நீயும் செம்மையாய்
 அழகு மிக்க குழந்தையாய்ச்
 செந்தளிர்க் கரங்கள் நீட்டிடவும்
 சிறு சிறு வார்த்தை கூறிடவும்
 ‘அம்மா, அப்பா, அப்பா அம்மா’
 அடுக்கடுக்காகச் சொல்லிடவும்
 அயலவர் தாழும் திடுக்கிட்டு
 விரல்தனை வாயில் வைத்திடவும்
 தவழ்ந்து, தவழ்ந்து மடிக்குமே
 தாவித் தாவிப் போவாயே.

மார்கழி தானும் பிறந்திடும்
 மண்ணும் பனியால் நனைந்திடும்
 மனதில் இன்பமும் குளிர்ச்சியும் சேரவே
 கொடுகிக் கொடுகி நீயுமே
 குணமாய் நித்திரை கொண்டிடுவாய்
 ஆற்றல் மேலும் கண்டிடுவாய்
 எட்டாம் மாதத்தில் எடுத்தடி வைக்கவே
 ஒரடி ஈரடி மூவடி நாலடி
 எடுத்தெடுத் தாடியே நடந்திடுவாய்
 அவசரக் கோலத்தில் விழுந்திடுவாய்
 அழுவதன் முன்னே உந்தன் அன்னை
 தாங்கியே பிடித்துனைத் தம் பக்கமாய்த்
 தளர் நடை போட்டிட வைத்திடுவார்
 தத்தக்க பித்தக்க என்று நீயும்
 தள்ளாடித் தள்ளாடி வந்திடுவாய்.

வேறு

கைபிறந்து வழிபிறந்து தன்னுணர்வுமே சிறந்து
 தலை நிமிர்ந்து நீ நடக்கும் போது
 தம்மை உன்னில் கண்டு கண்டு
 தம்முளத்தில் பூரிப்பு மிக் கோங்க
 நீயுமொரு வயதையண்டி நிச்சமாய்
 உணவை அள்ளித் தரையினிலே
 சிந்திச் சிந்தி உண்ணுகின்ற போதில்
 தம்மகள் தான் எல்லோரிலும் தான் சிறந்து
 வளர்வளென்று தமது நண்ப ரெல்லோருக்கும்கூறி
 பிறந்த நாளைச் சிறப்புடனே கொண்டாடி
 தனக்கும் ஒரு நாள் குறித்துத் தக்கபடி
 வாழ்த்துக் களைக் கூறிக் கூறி மகிழ்வர்
 மகிழ்ந் தாதரவாய் முத்தமிட்டு வாழ்த்தி
 பரிசில்களை அள்ளி அள்ளித் தருவார்
 பண்புடனே நீயும் வாழ்வாய் மகளே.

சிறுமி

தாயின் மடியில் முகம் புதைத்துத்
தங்கக் கரங்களால் கண்மூடி
வாயைத் திறந்து சொல்லாது
வளமாய்த் தனது மனதினுள்ளே
பாயும் கற்பனை வெள்ளத்தை
ஓயும் வரையும் உளம் நிறைத்து
ஒன்றாய் இரண்டாய் மூன்றாக
உணர்வலை எல்லாம் பின்னலிட
தாயின் கைகள் முகத்தினிலே
தடவிட நேர்ந்த போதினிலே
தன் கைகளையும் சேர்த்தங்கு
தள்ளித் தள்ளி முகம் பார்த்து
வாயிற் சேரும் புன் சிரிப்பால்
வண்ணச் சிறுமி மலர்ந்தனளே.

10. தென்னாபிரிக்கா

மலை வளமும் சமுத்திரத்தின் அலை வளமும்கூட
மண்ணினடி மறைந்திருக்கும் பொன் வளமும் சேர
புனல் நிறைந்து பொங்கி வரும் ஆறு வழிந்தோட
புதுப்பொலிவோடெங்கும் மினிர் வைரம் தான்ஒளிர
பசுமையான புல்லினைத் தமதுணவாய்க்கொள்ளும்
பசுவினங்கள் ஆட்டினங்கள் துள்ளு நடை போட
குளுமையுடன் குதிகொள்ளும் மரங்கள் வளர்நாடே
கோதற்ற ஆபிரிக்கத் தென்பகுதி நாடே

கைவிலங்கை அறுத்து நின்று கவினாக நிமிர்ந்து
கண்திறந்து பார்த்து நிற்கும் கண்ணி வள நாடே
கரிய நிற மேகமது கனத்து மழை பொழியக்
கடல்லைகள் கொந்தளித்துக் கரைதன்னில் அடிக்க

அரிய பெரும் நோக்கமதை அள்ளி அள்ளி நீயும்
அனைத்துலக மக்களையும் வாழ வைப்ப தோடு
அன்னையென உன்னை யெனும் அனைவரையும்
அனைத் தனைத்து வாழி வழி காட்டுவாய்தாயே!

சில மனிதர் தம்முடைய சிறப்பினையே நாடிப்
பல மனிதர் வாழ்வு தனைப் பாழாக்கிப் பார்ப்பர்
இன ஒதுக்கலோடு பல இன்னல்களை ஏற்று
இல்லாத பொல்லாத பழி முடையும் மாந்தர்
தமை ஒதுக்கி நீதி வழி சமத்துவத்தைக் காக்கத்
தக்கபடி றொபின் தீவுச் சிறை தனிலே வாடி
இனிய படி வெளிவந்த உன் வீரம் வாழ்க
இனியவர்தாம் உமைக்காக்க இறைஅருளும்தானே!

குலைவுற்ற அரசியலின் கொடுமைதனை உலகோர்
கூர்ந்துணர்ந்து நீதி தனை நிலை நாட்டவென்றும்
அலைவுற்று அறியாமை எனும் தடத்தில் பட்டு
அவலத்தால் மலைவுற்றுக் கதிகெட்டு வாழ்ந்த
பல நிறத்தர் பலமொழியர் பல பண்புகொண்டோர்
பல்லாண்டு அல்லல்களுக் காளாகி நின்றோர்
அனைவர்க்கும் சுதந்திரத்தை அள்ளித்தரவென்றும்
மனைமறந்து சிறைசென்றோர் அவர் வாழ்கவாழ்க!

ஆபிரிக்க நாட்டிற்கே அரிய பெரும் தலைவர்
அன்பு நிறை மாமனிதர் நெல்சன் மண்டோலா
இந்தியர்கள் இன்னும் பல தேசத்து மக்கள்
இந்நாட்டில் சேர்ந்திருந்து ஒரு குலமாய் வாழ்ந்து
தென்னாபிரிக் காவைச் செல்வ மிக்க தாக்க
சீராகப் பாடுபடும் சிறப்பு மிக்க தலைவர்
அன்னாரின் ஆசியோடு அமைதியுடன் வாழ்க
ஆபிரிக்கத் தென்னாடே ஆற்றலுடன் வாழ்க!

11. புதுமை ஆணும் புதுமைப் பெண்ணும் நீள் கவிதை

இருபதாம் நூற்றன்டு ஏற்க வாழ
 ஒரு புதுமை ஆண் ஒப்பிலா மனிதன்
 அன்றோரு நாளில் அவசரமாக
 தன் காற்சட்டை சப்பாத்து, மாட்டித்
 தெருவிலே இறங்கினான் தீவிரமாக
 நானோ இத்தனை வருடங்களாகத்
 தனிமரமாகத் தத்தளிக்கின்றேன்
 எனக் கோர் துணையை ஏற்பேன்
 என்றால் எல்லா இன்பமும்
 யானடைவேனே எனக்கும் அவட்கும்
 சந்ததி பெருகும் சஞ்சலம் தீரும்
 நல்லது, நல்லது நடுத்தெருவில் நான்
 எப்படிக் காண்பேன் என்னுடை தேவியை
 எனவே எந்தன் நண்பர் மூலம்
 எனது மனதிற் குகந்த இவளைக்
 காண்பேன் காண்பேன் அவளுமோ
 கல்வியிற் சிறந்த காரிகையாகவும்
 கடமையிற் கண்ணாய் இருப்பவளாகவும்
 இருபதாம் நூற்றாண்டு வாழ்க்கைத்தேவையை
 இடுக்கண் அனைத்தையும் சமாளிப்ப வளாகவும்
 உத்தியோகத்தில் உயர் பதவியினளாய்
 தாய்மையிற் பெருமையைச் சந்திப்பவளாய்
 தனது சுற்றத்தையும் என் சுற்றத்தையும்
 தன்னிரு கண்ணாய்ப் பாவிப்பவளாய்

வீட்டிலும் வெளியிலும் கடமை களாற்றி
 கடவுட் பக்தியும் கனிவுடை மொழியும்
 எல்லாமே தான் அமைந்தவளாக
 கடுகடுப்பில்லாக் கருணைக் கண்களும்
 சறு சறுப்பாகச் சுழலும் சக்கரம் போல்
 எந்த வேளையும் இன்முகத்தோடு
 எங்கள் குடும்பம் வாழ வென்றே
 இன்பண்டமெல்லாம் ஆக்கிப் படைத்து
 எல்லாப் பொறுப்பிலும் என்பங்கும் சேரும்;
 அன்னவளே என் அருமை மனைவியாம்
 இல்லாள் இருந்திட இல்லாததேது?
 என்றவன் தானும் எங்கும் தேடினான்;
 அவனது வீட்டின் முன்பதாய்
 வாழ்ந்து வந்த ஒருசிறு பெண்ணவள்
 முற்றா வாழையின் குருத்தைப்போல
 நீள வளர்ந்து நெடுந்தூரந்தான்
 கடந்து வந்து கடமை யேற்று
 தாய் தந்தை அற்ற தனியளாகத்
 தன் படிப்பெல்லாம் மேலை நாட்டில்
 முடித்துமே மேம்பட்ட உத்தியோகம் ஒன்றில்
 நெடு நாளாகப் பணம், புகழ் பதவி
 எல்லாமே தான் சேர்த்துத் தனது
 இதயம் கவரும் இளவல் எப்போ
 வருவான் என்றே தேடி நிற்கின்றாள்;
 பொன்னும் வேண்டேன் பொருளும் வேண்டேன்
 புதுமை ஆண் ஒருவரே போதும் என்றவள் தான்,
 தன்னிதய ஏட்டினில் ஒவ்வொரு

நாளுமோர் சித்திரம் வரைகிறாள்;
எந்தன் கணவரோ எல்லார்க்கும் இனியராய்
என்னிதயத்தை என்றும் கவர் பவராய்
கல்வியில் கடமையில் கண்ணிய வாழ்விலே
ஊக்கம் உயர் நோக்கெல்லா வற்றுடனும்
பேராசை அற்ற பெருமன முடையராய்
பெண்களைப் பேயாய்க் கருதாது அவர்க்கும்
ஆண்களைப் போன்றே அறிவு உண்டு
ஆசை உண்டு, அவலம் உண்டு
களைப்பும் உண்டு மறப்பும் உண்டு
என்ற நினைப்பொடு பெண்ணிற்குரிய
மதிப்பு மரியாதையை அவ்வப் போதில்
வழங்கி அவளையும் அன்பொடு மதித்து
அல்லல் கொடாது பெண் ஓர்
அற்புத சக்தியின் மறு உரு எனினும்
அவளைப் பூமாலை சாற்றியோ
பொன் சந்தனத்தால் பூசி மெழுகியோ
தூபமேற்றித் தொகை மந்திரம் சொல்லியோ
பூசிக்க வேண்டாம் போற்றினாற் போதும்
என்றவள் இருக்க அவனும்
எனைப் போல் அவளும் மனித இனமே
நான் தான் பகிரவேன் சுகத்தினை
சொல்லால், அடியால் சுகத்தைக் குலையேன்
சோர்ந்திருக் கின்ற போதினிற் சிறிது
சுகமளிக் கின்ற வார்த்தை களாலே
தூபமிட்டுத் துன்பம் போக்குவேன்;
இருவருமே தான் வேலையிலிருந்து

எந்நேரம் தான் வந்து சேரினும்
 சேர்ந்து பகிர்ந்து செய்வன செய்து
 சுடச் சுடச் சோற்றுடன் கறியோ வேறு
 சொரி ஸ்பகற்றியுடன் பொலனோயில் தானோ
 பிட்சாவோ பிட்டோ திணர் இடியப்பமோ
 எதுவாயிருப்பினும் இன்முகத்துடனே
 இருவரும் சேர்ந்து உண்டுகளிப்போம்;
 என்று அவனும் கனவு கண்டான்;
 கனவொருநாளில் நனவாக மாறக்
 காரணமாகக் காரும் இடை வழி
 தன்னில் பழுதடைந் திடவே
 இலண்டன் நகரத்து அண்டகிறவுன்ட்தான்
 இன்று எனக்குக் கைகொடுக்கும் என்று
 அவனும் ஏறி அமர் கையில்
 ஏறிட்டுப் பார்த்த ஓர் ஆணினைக் கண்டதும்
 தன் சட்டை தன்னைச் சரி செய்து
 அமர்ந்தாள் அவனும் அவன் பக்கத்திலே
 சடசட வென்னைச் சத்த மிட்டு
 வண்டியும் போகவே சற்று நிமிர்ந்தவள்
 புத்தகமொன்றினைக் கையில் எடுக்க
 ‘மன்னிக்க வேணும் நீங்கள் தமிழ்தானே?’
 என்ற குரலொன்று எழுப்பியது கேள்வியை;
 திரும்பிப் பார்த்துத் திடுக்கிடா தவளும்
 ‘ஆம்’ எனப் பதிலளித்து அவள் தன் நோக்கினை
 புத்தகத்திற்குள் துழைப்பதன் முன்பு
 இன்னொரு வசனம் இடையிலே புகுந்தது,
 ‘உங்களை எங்கோ பார்த்தது போல...’

என்றவன் சொல்லவே ஏந்திமை யானும்
 உற்று அவனை நோக்கிட அவனுக்கும்
 சிறுவயது தன்னில் சேர்ந்து விளை யாடி
 மணல் வீடுகட்டி, மனம் திறந்து பேசி
 இனிப்புப் பண்டங்கள் கடித்துப் பகிர்ந்த
 நினைவெல்லாம் மலர்ந்தது நிமிட நேரத்தில்
 மீண்டும் மீண்டும் சந்தித்துப் பேசியும்
 சரளமாய்ப் பழகியும் வருட மொன்றானதும்
 இல்வாழ்க்கை தன்னில் இணைந்து விடவே
 திட்டம் இட்டனர் தீவிரமாக
 ‘நானோ பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாம்
 என்னிலட்சியங்கள், வாழ்க்கை முறையெலாம்
 உங்களுக்கு வேதனை தரா தெனின்
 எமது எண்ணம் கைகூடும் நாளில்
 நாம் இல்லக விளக்கினை ஏற்றி மகிழ்ந்து
 ஒற்றுமை யாகவும் ஒரு மன துடனும் அன்புத்
 தீ கொண்டு பண்புத் திரியதனில்
 ஏற்றுவோம் சோதியை இன்பம் பெருகிட,’
 என்றவன் சொல்லவே ஏற்றான் அவனும்,
 ‘நானும், இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈன்ற
 புதுமைத் தமிழன், போற்றுவேன் பாரதி
 பாரதி போற்றிய பெண்ணினைப் போற்றுவேன்
 ஆணிற்குப் பெண் சளைப்பில்லை அவளோ
 சக்தி சொருபம், சாந்தத்தின் மறு உரு,
 உண்மை காக்கவோ உருக்கொளும் காளி
 பெண்கள் தாம் தாயர் பெரும் பொறுப்பேற்கிறார்
 பிள்ளைகள் தம்மைப் பெற்றிடும் பேறு

பெண்களுக் கன்றி ஆண்களுக் கில்லை
 எனினும் பெண்ணின் பெருமை தன்னை
 சிலரே அறிவர் பலரது நோக்கில்
 அவர்களோ அடிமைகள் கூட்டம்
 அவர்களைக் கொண்டு எல்லாம்
 செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இன்றும் உண்டு,’
 என்றவன் கூறி தனக்குள் தானே
 பின்வரும் நினைவினை ஒடவிட்டான்;
 ‘நானே எசமான், என்சட்டமே செல்லும்
 சட்ட விதிக்குச் சற்று விலகினால்
 கொடுரக் கோபம், கூந்தலை இழுத்தல்
 அடித்தல் உதைத்தல் ஆகிய கிரியைகள்
 பட மட வென்று பலவாய் பெருகும்;
 தமிழ்ப்பண்பு, தமிழன்பில் ஊறிய பெண்ணோ
 அழுது கண்வீங்கு வாளன்றி அடி கொடாள்;
 பின்னைகள் நன்மைக்காய் வாழ்ந்திருப்போமென
 பல்லைக் கடித்துப் பவுத்திரமாகத் தன்
 குடும்ப வாழ்வின் இரகசியம் தன்னை
 மற்றோர் அறியாது மறைத்து மறைத்து
 மனதில் தைரியம் மாத்திரம் பெற்று
 வாழ்க்கைப் படகினை வழி நடத்துவாள்;’
 என்ற நினைப்பிலிருந்து மீண்டு
 ‘அம்மா நீயும் கலங்காதே நான்
 வள்ளுவன் வழங்கிய இல்வாழ்க்கை என்ற
 பகுதியில் காணும் முப்பது குறளையும்
 முழுதாய்ப் படித்தவன்; அதன்படி நடப்பவன்
 பெண்ணே முதலில் தன்னைக் காக்கவும்

தனது கணவன் பிள்ளைகள் தம்மைப்
 பேணிப் பேணித் தகை சான்ற சொற்கள்
 தம்மையும் பேணி “இல்லத்திருக்கையில்
 இல்லாத தொன்றில்லை” என்ற குறட்படி யான்
 என் துணைவியைச் சமத்துவத் தோடு
 போற்றிப் பேணப் பெரும் பொறுப்புடையேன்;
 இறைவன் படைப்பில் பெண்ணல்ல ஆணல்ல
 பிறந்தோர் அனைவரும் சமமே ஆவர்;
 கறுப்புத் தோல் வெள்ளைத்தோல் மஞ்சள் தோல்
 மண்ணிறத் தோல் என்ற பாகுபாட்டை
 என்றுமே எதிர்ப்பவன் நிற வேறுபாடு இனவேறுபாடு
 எதுவுமே வேண்டாம் எல்லோரும் சமம்.
 சொல்லால் செயலால் சொந்த வாழ்க்கையால்
 அவரவர் கடமையை அன்புடன் பண்புடன்
 அவதானத்துடன் பொறுப்புணர்ச்சியும்
 பொங்கி வந்திட ஆற்றுவாராயின்
 இன்பம் பெருகும் இல்லறம் விளங்கும்,’
 என்றவன் கூறவே, அவளும் இணைந்து
 புதுமையிற் புதுமை போற்றியே வாழ்வோம்
 எமது வாழ்வும், குன்றில் ஒளிரும் தீபம் போல,
 என்றுமே எவர்க்கும் இலக்கியமாகும்
 ‘நன்று நன்று’ என்றவன் சொல்லவே
 இருவர் கைகளும் இணைந்து இறுகின
 இதயமிரண்டும் இன்பத்தில் மலர்ந்தன.

12. ஈதல்

�தல் ஈதல் ஈதல்

�தல் இன்றேல்

சாதல் சாதல் சாதல்

�தல் எது வெனில் அஃது

சாதலினைச் சாகடிக்கும்

சாமர்த்தியம் என்போம்

மோதலினால் வாழ்ந்த மனையிழந்தோர்

வாடித் தவிக்கையிலே தேடிப்

பொருள் கொடுத்தல் ஈதல்

ஆர உணவளித்து ஆறுதல் செய் நெஞ்சும்

சீரான கல்விதனைச் சேர்த்தளிக்கும் சேவையும்

நேரே எமக்களிக்கும் நிம்மதியை யாரிறிவார்?

கொடுத்தோம் கொடுத்தோ மென்ற

குளிர் நிலவில் காய்ந் திட்டால்

கொடுத்த கொடையை அது

குலைத்தே கெடுத்து விடும்.

இடது கையால் இட்டதனை

வலது கைக்குச் சொல்லாதே

வாழ்ந்து கெட்டுப் போனவர்கள்

வந்தால் வசை பாடாதே

வகையாய் அணைத்தவர்க்கு

வழி காட்டியாய் இருந்து

கொடுப்பன எல்லாமே

கொடுத்து மகிழ்ந்து விடு;

கோடானு கோடி

குவிப்பவரு மொருநாள்

கும்பிட்டு வாழ்ந்து
 பிச்சை தனை ஏற்றால்
 கொச்சைப் படுத்தாது
 குளிர்ந்த முகத்துடனே
 கொடுப்பதைக் கொடுத்து விடு
 அதுவே அறமாகும்
 ஈதலற மாகும்;
 கண்ணைக் கொடுப்போர்
 கண் தானம் செய்கின்றார்
 கல்லீரல் தன்னைக் கொடுப்போரும்
 காக்கின்றார் பல்லுயிரை;
 எண்ணில் இவையெல்லாம் ஈதலே.
 உள்ளஞ்சுப்பு ஈதலென
 ஒன்றுண்டு இப்புவியில்
 நல்லுறுப்பு அத்தனையும்
 நாம் கொடுப்பின்
 அதுவும் ஈதலின் பாற்பட்டது
 என் றறிவோம் இந்நாளில்.
 வறியார்க் கொன்றீக வென
 வள்ளுவன் கூறிய சொல்
 குறியாகக் கொண்டுழைப்போர்
 தம் வாழ்க்கை நெறியாக
 ஈதலினை முன் வைப்பார்
 பசித்தோர் முகம் பார்ப்பார்
 பகிர்ந்துண்டு மனம் மகிழ்வர்
 எள்ளத்தனை செல்வம்
 இருந்திட்ட தென்றாலும்
 எட்டாய்ப் பகிர்ந்திடுவர்
 எல்லோரும் வாழ்வதற்காய்
 வள்ளல்கள் வாழ்க்கை அது.

ஊரிலுள்ள ஊருணி போல்
 உவந்தளிக்கும் பழமரம் போல்
 கார் சுரக்கும் கவின் மழை போல்
 ஏர் அளிக்கும் நெல்மணி போல்
 இல்லை யென்னாது ஈதலினை
 தொல்ல றமாய்க் கண்டு
 துணிவோடு செய் வோர்க்கு
 நல்லறமும் வேறுண்டோ நவில்.

13. இயற்கை நியதி

அன்னையும் தந்தையும் அணைந்தின்ப மெய்தி
 பொன்னனை புதல்வியர் புதல்வரைப் பெறுவதும்
 பெற்ற அப்பிள்ளைகள் பெரியவராகவே
 உற்று வளர்ந்திட உதவிகள் செய்வதும்
 இயற்கை நியதி இனபேதமேயில்லை
 இயற்கையில் மனிதர் மிருகம் பறவை
 மற்றுமுள்ள மீனினம் ஐந்தினம்
 வல்லமையோடு வளர்ச்சியும் கண்டிட
 தத்தம் இளக்கள் தளர்வடையாது
 நித்தம் வளமுடன் நிமிர்ந்திட விழைவது
 மற்று மிந்த மரஞ்செடி கொடிகள்
 பற்றிப் படர்ந்து பார்வைக் கிணிதாய்
 பச்சைப் பசேலென பகலவ னுதவியால்
 இச்சை போல எழிலாய் வளர்ந்து
 காலப் போக்கில் கருகிடு மெனினும்
 சாலவே அவைகள் சாவதேயில்லை
 வேளா வேளையில் விதைகள் வீழ்வதும்
 விழுந்திட்ட விதைபின் வேருன்றி மரமாய்
 எழுந்து நின்று இலைகள் பரப்பி

பூக்கள் காய்கள் கனிகள் கொடுப்பதும்
 ஆக்கத் திற்கான ஆரம்ப மென்போம்.
 ஆக்கமும் அழிவும் இயற்கையின் நியதி
 அழிவைக் கண்டு ஆத்திரப் படுதல்
 இழிவென்று நாமும் எண்ணல் வேண்டும்
 இயற்கை அழிவு எமக்கு அப்பாலது
 செயற்கையாய் மனிதர் செய்யுமழிவோ
 திறன் அறன் தேவை என்பதறியாத
 மறன் செய்வோர்தம் மனத்திடை உதித்து
 நாள் பலவாக நல்லதை மறப்பித்து
 கால்கோள் கொள்ளும் கபடநாடகத்தில்
 வாழ்ந்து பொய்த்து மடியும் போதவர்
 தாழ்ந்த குணமும் சகல பலவீனமும்
 உலகத் தார்க்கு உண்மையைவிளக்கும்;
 பல பலபேர்க்குப் படிப்பினை கொடுக்கும்;
 அறன் வழி நிற்கும் ஆற்றலை அளிக்கும்.

14. நிலாவில் மனிதன் 18.07.69

அம்புலியில் அடிவைத்து மண்ணெண்டுக்க
 அமெரிக்க வீரர் சிலர் ஏகி விட்டார்
 வம்பு வளர் வையத்தில் வாழும் நாமும்
 நம்புவியில் நாம் நினைத்த படியே வாழ
 நமக்கோ தான் சில சமயம் கிடைப்பதில்லை.
 வெம்பிடுவர் மானிடவர் நோயால்,
 வறுமை யெனும் கொடு விடத்தால்,
 மேலும் போரால், புயலதனால், வெள்ளத்தால்,
 வெந்தழலால் அழிந்திடுவர் அவரைக்காக்க
 அமெரிக்க ரவரும் அந்த இரசியர் தாழும்
 செம்புவியைச் செம்மையதாய் ஆக்கவேண்டும்
 சேர்ந்துமே ஒற்றுமையை வளர்த்தல் வேண்டும்.

15. ஒருங்கிணை உலகம்

ஓலியினாலங்கே ஒருங்கிணை உலகம்
ஓளியினாலும் ஒருங்கிணைந்திடுமே
உணர்வினாலே உள்ளம் சிறக்கும்
ஒற்றுமை சேரின் எல்லாம் சிறக்கும்.

நன்பரும் பகைவரும் நன்மை பெறுவர்
அன்பு பெருகும் அருளும் கைகூடும்
ஆண்மை பெருகும் ஆண்மீகம் வளரும்
பெண்மை என்பதன் பெருமை விளங்கும்.
ஆனாலும் பெண்ணாலும் அன்பைப் பெருக்கிடில்
அத்தனை வளமும் அமைந்திடும் உலகில்
நீதி நெறியில் நிற்பர் மனிதர்
நீரும் நெருப்பும் நெருங்கியே நிற்கும்.

ஊதிடும் காற்றும் உலகோரைக் காக்கும்
உண்மையும் நேர்மையும் உயர் கொடி காட்டும்
ஒதி உணர்பவர்க் கொருதுன்ப மில்லை
உத்தம பத்தர்க்கு ஒரு குறைவுமில்லை.

சத்தியம் நிலைக்கும் தருமம் தழைக்கும்
நித்தியம் நாமும் நேராய் நடப்போம்
உத்தமர்க் கென்றும் ஒரு குறைவில்லை
பத்தரே வாரீர் பரத்தைப் பணிவோம்.

பணிவோர்க் கென்றும் பாக்கிய முண்டாம்
துணிவும் நுண்ணறிவும் தோன்றும் வளரும்
அணிகலனாக அன்புமே மினிரும்
மணியென வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியோ டமையும்.

16. சுதந்திரம்

கவலை தனைப் போக்கிவிடச் சுதந்திரம்
கட்டுகளை அவிழ்த்து விடச் சுதந்திரம்
அவல நிலை மாற்றிவிடச் சுதந்திரம்
அன்புப் பயிர் வளர்த்து விடச் சுதந்திரம்
அறியாமை போக்கி விடச் சுதந்திரம்
அனைத்தினையும் அறிந்து விடச் சுதந்திரம்
நின்று நின்று சிந்திக்கச் சுதந்திரம்
நிலையான தொன்றைப் பற்றச் சுதந்திரம்
வாழ்வதனை வளமாக்கச் சுதந்திரம்
வரவேண்டும் எமக்கந்தச் சுதந்திரம்.

17. தேம்ஸ் நதி

அம்மா அம்மா தேம்ஸ் அம்மா
ஆடிப் பாடி ஓடுகிறாய்
கொட்ஸ் வால் தன்னில் நீ குணமாகக்
கோல ஊற்றாய் எழுந்தாயே
ஓடி ஓடி வரும் போது
உன்னை அணைந்தார் பல பேரும்;
தேடித் தேடி வழிந் தோடித்
திரளாய்க் கூடி வரும் போது
நாடி நீயும் நல்லிடங்கள்
நாற்பதுக்கு மேல் கண்டு வந்தாய்
இயற்கை அன்னை வளந் தந்தாள்
இருபக்கத்தும் எழில் தந்தாள்
உந்தன் பயணம் என்றென்றும்
உவப்பாய் வரவே உதவியிட்டாள்
நன்றாய் நீயும் இலண்டன் தான்
நாடி ஓடி வரும் போதில்

கண்டோர் பலரும் அதிசயித்தார்
காட்சிக்கோர் அற்புதம் என்றார்
காண்போர் மையல் கொண்டிடுவார்
கவலை போக்க உனை அணைவார்
அள்ளி நீயும் உன் அன்பை
அகல நீளக் கொடுத்திடுவாய்
உன்னைப் போலே உத்தமியை
ஒர்ந்து பார்த்தும் கண்டதில்லை
அன்னை மாதா அம்மா நீ
ஆடி ஆடி அணைகின்றாய்
ஆழச் சமுத்திரம் அது தன்னை
ஆட்சி செய்யப் போகின்றாய்
என்ன சொல்லிப் போகின்றாய்?

என்றால் அதுவே புதிராகும்
மன்னவர் பலரைக் கண்டிட்டேன்
மகிமை தனையும் பெற்றிட்டேன்
உன்னைப் போலே உத்தமியை
ஒருபோதும் நாம் கண்டதில்லை.

உந்தன் பெருமை பெரிதம்மா
ஒடி ஒடிப் போய் நீயும்
ஒரிடத்தில் தான் விழுகின்றாய்
விழுந்த நீயோ அழவில்லை
விரெந்து மீண்டும் எழுகின்றாய்
சொந்த இடத்திற்குப் போகின்றாய்
சுழன்று மீண்டும் ஒடுகிறாய்
இது தான் உந்தன் கதையம்மா
இதற்கொரு முடிவே இல்லையம்மா
அம்மா அம்மா தேம்ஸ் அம்மா
அழிவேயில்லா எம் தாயே.

18. சக்தி

வளர் கைலையில் உயர் உத்தமன்
நிழல் போலவே நீ நின்றனை
உத்தமி பத்தினி சக்தி பரா சக்தி நீயே
சாலினி மாலினி யாழினி காளியும் நீயே
வாணி வராகினி வந்தனை செய்துனை நாமே
வாழ்த்தி வணங்குவோமென் றென்றும் தாயே
வருவாயே நீயே நல் லருள் தருவாயே
தாயே தாயே தாயே.

19. விடுதலை விடுதலை

பிள்ளைகட்கு விடுதலை
பெண்களுக்கு விடுதலை
பெருமையுடன் வாழ வேண்டின்
பேண வேண்டும் விடுதலை.

பள்ளி செல்லும் பாலர்கள்
பறவை போன்ற இளைஞர்கள்
பண்புடனும் அன்புடனும்
பழகிடவே விடுதலை.

பெண்கள் தமது உரிமையைப்
பேணிக் கொள்ள விடுதலை
பேச்சிலன்றிச் செயலிலே
பிறர் மதிக்க விடுதலை.

ஆண்களுக்கும் விடுதலை
அனைவருக்கும் விடுதலை
ஆன்மனேய ஒருமைப்பாடு
ஆக்கு மெமக்கு விடுதலை.

உள்ளத்திலே விடுதலை
உணர்ச்சியிலே விடுதலை
கள்ளமின்றிக் கபடமின்றிக்
காண்போம் சொந்த விடுதலை.

ஆத்ம சக்தி யதனிலே
அடங்கியுள்ள விடுதலை
அவிழ்ந்து மலரும் போதிலே
ஆகுமே எம் விடுதலை.

20. நத்தார்ப் பண்டிகை 23.12.2010

(கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை எழுதிய
“பண்டிகை தீபாவளிப் பண்டிகை” மெட்டு)

பண்டிகை நத்தார்ப் பண்டிகையாம் நல்ல
நாளினில் நாம் காணும் பண்டிகையாம்
கண்டிடும் மார்கழி மாதமதில் கடும் பணி
பெய்திடும் காலமதில்
“தண்டிகை மன்னவர் ஏழை எளியவர் சந்தோஷம்
கொண்டாடும் பண்டிகையாம்.”
ஆண்டிலோர் நாள் வரும் பண்டிகையாம் அத்துடன்
சேருமே விடுதலை நாள்
வேண்டும் விருந்துகள் கொண்டாட்டம் வேடிக்கை
நாடகம் எல்லாமே
ஆண்டவர் இயேசுவின் பிறப்பினையே
அத்தாட்சியாகவே காட்டி நின்று

மீண்டும் மீண்டும் மக்கள் கொண்டாடி மிக்க
 மகிழ்வெய்தும் பண்டிகையாம்.
 தாண்ட முடியாதிப் பண்டிகையை இது தாரணி
 யெங்குமே எதிரொலிக்கும்
 காண்டற் கரிய கனவெளிச்சம் கடைத்
 தெருவெங்கும் ஒளி வீசும்
 நீண்டு நிமிர்ந்த நத்தார் மரங்கள் நேர்த்தியாய்ப்
 பலநிறக் காட்சி தரும்
 வேண்டுவோர் வேண்டும் பரிசெல்லாம் விற்பன்ன
 மாகவே பெற்றிடலாம்.

வேறு

மண்ணிலே மானிடவர் மாண்பாக வாழ்ந்திடத் தான்
 பண்ணும் செயல் பலவும் பாங்கான
 பேரன்பும்திண்ணமாய்
 விண்ணளவும் சேர்க்கும் என்ற இயேசு பிரான்
 வார்த்தை
 கண்ணைப் போல் காக்க என்றும்

இயேசுபிரான் பிறப்பினையே மாசுமறுவின்றி
 மதித்திட்ட மக்களின்று
 காசுபணமென்னும் கனத்த வலைப்பட்டலெந்து
 தேசமெங்கும்
 ஆசை வசப்பட்டு அலைகின்ற சேதியைத் தான்
 மோசமென்று சொல்வார் இயேசு.

வேறு

கொண்டதன் கொள்கையால் நிமிர்ந்தஇயேசு
 அண்ட மனைத்துமே அறிந்த இயேசு
 விண்டது வெல்லாமே தேவ வாக்கு
 கண்டோ மவருடைய அருள் வாக்கு.

21. சிவாஜி

சிவாஜி தான் சினிமா உலகிலோர்
 சீராளன், நடிகர்க்கோர் நற்சான்று
 பகர்கின்ற பண்பாளன் பலபாகம்
 ஏற்றெடுத்து நடித்தாலும் இன்முகத்தால்
 எழில் நகையால் எல்லோர் தம்
 வாழ்த்தினையும் வகை வகையாம்
 நட்பினையும் நல்லாசி தனையும் பெற்று
 ஆங்காங்கே, பாக்களினால் பரவசமாய்ப்
 பேசும் பேச்சால், பணிவான நடத்தையினால்
 பாரதத்தின் பண்பனைத்தும் பக்குவமாய்
 மக்களிடைப் பரவிடவே பணி செய்யும் தோழன்
 மேன்மைபெறு கண்ண தாசன் தான்
 கவி கவியாய்ப் பொழி மழையால்
 நனைந்து நனைந் தின்புற்று குளிர் காக்கும்
 நிழலாய்க் குடை விரிக்கும் நல்லால்;
 நற்பண்பு, நல்நோக்கம், முற்போக்கு
 முனைப்பான எண்ணங்கள் எல்லாமே
 முளையாகி, பயிராகி, முற்றிய நல்
 கதிராகி வளர்வதற்கு வழிகோலும் வாய்க்கால்
 அவ்வழியே வழிந்தோடும் நன்னீர்
 நாம் காணும் சிவாஜி வாழி.

22. மக்கள் திலகம்

மக்கள் திலகம் மதிப்புடைய MGR
திக்கெட்டும் தேசுடனே திகழ்ந்த பெரு நடிகன்
தக்க வைத்தான் தன் புகழைத் தரும மொன்றால்
மிக்க பெரு நல்லன்பை விருப்புடனே
மக்களுக்காய் தன்செல்வ வளந்தன்னை
தக்களவு பாராது தண்ணீர் போல் வார்த்திட்டு,
பக்க பல மற்றுப் பரிதவிப்போர் கட்கெல்லாம்
இக்கட்டுப் போக்கி இடுக்கண் தனைக் கழைந்து
சிக்கல் அறுத்துச் செழிப்பாய் அவர் வாழ
சக்கரம் போல் சுற்றிச் சலியா துழைத்திட்டான்
எக்கணமு மவன் வாழ்வின் குறிக்கோள்
முக்காலமும் உணரும் முனிவர்தம் வாக்காக
எக்காலமும் ஒன்றே என ஓர்ந்து பிறர் நலனில்
அக்கறையாய் அவர் தம் உரிமைக்காய்
பக்குவமாய்ச் செயலாற்ற முற்பட்டவேளை தனில்
அக்கு வேறாணி வேறாயிற்று என்பது போல்
சுக்கு நூறாகியது சொந்தக் கனவெல்லாம்
மக்கி மடியவில்லை மலை மேல் விளக்காகிப்
பக்குவமாய் அவர்பெருமை பறைசாற்றி நிற்கிறதே.

23. ஓங்கி ஏரியட்டும் உன்னுள்ளே...

கற்பூரத் தீயதனில் கவலைதனைப் போட்டு விடு
ஆணவம் தன்னை அடித்தனுள் இட்டு விடு
துன்பம் பிணி முப்பு துவள்ந்து அதனுள் வீழ்ட்டும்
கற்பூரத் தீயதுதான் கண்மறைவாய்ப்போய்விடனும்

ஒங்கி எரியட்டும் உனக்குள்ளே சோதியது
 தீயாய் உன்னுள்ளம் திகழ்ந் தெரியும் போதினிலே
 மாசு மறுவற்று உந்தன் மனம் தங்கமாகி விடும்
 நீ சாக மாட்டாய் நித்தியமாய் நீ வாழ்வாய்.

24. யாழ்ப்பாணத்து யாழிசை போற்றி

குருபரா போற்றி சுமரனே போற்றி
 அருள் தரும் ஞான அரசே போற்றி
 செல்லப்பன் சீரடி சேர்ந்தவா போற்றி
 திருவனை நல்லூர் சேவிப்பாய் போற்றி
 அருமறை யாவையும் அறிந்தவா போற்றி
 அப்பனை அம்மையை அண்டினாய் போற்றி
 சித்தனாய் யோகனாய் சிறந்தனை போற்றி
 அப்பனே போற்றி ஜயனே போற்றி
 செப்பரும் சிறப்புடைச் செம்மலே போற்றி
 சிந்திப்பார் மனம் திருத்துவாய் போற்றி
 வந்திப்பாய் தினம் சிவத்தையே போற்றி
 வளமுடை இலங்கையின் வள்ளலே போற்றி
 யாழ்ப்பாணத்து யாழிசை போற்றி
 கொழும்புத்துறை நிறை கோவே போற்றி
 போற்றி போற்றி உன் பொன்னடி போற்றி
 போற்றி போற்றி உன் நற்சிந்தனை போற்றி
 போற்றி போற்றி உன் சிவதொண்டு போற்றி
 போற்றி போற்றி போற்றி!

25. என் மகனே சூரியனே...

காலை எழுந்ததுமே கடமைகளை முடித்துவிடு
மாலை வருமுன்னே மயக்கம் தெளிந்து விடு
நீலக்கட லோரத்தில் நீண்ட நெடுந்தூரத்தில்
மறைந்த கதிரவனோ மங்கி மறைகின்றான்.

காலைக் கதிரொளியாய்க் கண்களுக் கோரிதமாய்
இன்னொரு நாட்டார்க்கு இன்பம் கொடுக்கின்றான்
எந்நேரமும் விடியல் எந்நேரமும் அந்தி
அந்திப் பொழுதினிலே அநேகம்பேர் வாழ்கின்றார்.

நாட்டினை விட்டார் நடுக்கடலில் நடுக்குற்றார்
வீட்டினைவிட்டே விதம் விதமாய் வாழ்வமைத்தார்
கண்ட கரையெல்லாம் கலத்தினைக் கட்டினார்
கண்ணைத் துடைத்துமே காததூரம் சென்றிட்டார்.

வேறு

கன்டாவில் அன்றொருநாள்
கால்பதித்த அன்னையவள்
முதல் நாள் அனுபவத்தை
முன் வைத்துப் பார்த்திடுவோம்
பனிகுவிந்த நிலமதிலே
பக்குவமாய்க் காலை வைத்து
இம் மண்ணும் எம்மண்ணும்
என்றும் ஒருவகைத்தல்ல

எம்மண்ணில் காற்று
இதமாக வீசிவரும்
இங்கத்தைக் காற்றோ
என் எலும்புதனை வாட்டிடுதே
என்று அவள் ஏங்கி
ஏகுகிறாள் வீட்டினுள்ளே
வீடு ஒன்று உண்டென்றால்
வீண் பேச்சுத்தானெதற்கு
என்று அவள் எண்ணத்தை
இரை மீட்டுப் பார்க்கையிலே
வீடு உண்டுதான் அம்மா
வீடுதுதான் சொந்தமில்லை
என்று மகன் தான்
இனிதாயெடுத்துரைத் தான்
நான் ஓடாய் உழைத்தால்
உள்ளபடி வாழ்ந்திடலாம்
ஒரு வேலை யல்ல
இருவேலை தேவையிங்கே
கண்முடி உறங்கிடவோ
கனவு தான் காண வேணும்
எதற்கும் நீங்கள் இங்கிருங்கோ
நான் இரவிற்கு வந்திடுவேன்
என்று சொல்லிப் போனமகன்
இரவில் ஒரு ரெலிபோனில்
அம்மா ஒவரைம் என்றென்னை
ஒயாமல் கேட்கிறார்கள்
நாளைக்காலை வந்திடுவேன்

நல்லபடி இருங்கோ அம்மா
என்றவன் சொன்னதுமே அம்மா
இங்கிருக்கும் மெந்தனையும்
இழந்துவிட்ட நாட்டினையும்
என்னி என்னிக் கண்ணீராய்
இறைத்து விட்டாள் அப்போதே
தூக்கமே இல்லாது
சுமந்தாள் தன் பாரத்தை
கணவனைத் தான் கண்ணிவெடி
கடுகவே கொன்ற தையும்
கண்மணி போல் காத்தமகள்
கண் மறைவாய்ப் போனதையும்
காட்டிலெங்கோ வாழ்ந்து கொண்டு
கையில் துப்பாக் கியுடன்
நாட்டிற் கென உழைக்கும்
நாட்ட மதைக் கொண்டதையும்
மனதில் மனத் திரையில்
மாற்றி மாற்றி உருப் போட்டாள்,
கண்கள் இமை முடக்
காதலாய் நித்திரையை
அணைத்தாள் அவளும்
அணைத்தையும் தான் மறந்தாள்
தூக்கச் சுகத் தினிலே
சுருண்டு படுத் தாளவள்
மெத் தென்ற மெத்தையினில்
மிகுந்த சுகத் துடனே

படுத் திருந்த அம்மாவின் உள் மனதோ உன்னிப்பாய்
வான வெளி தனிலே வலம் வரத் தொடங்கியது
பஞ்சக் குவிய லண்ண
பால் மேகக் கூட்டமதை
பறவைச் சிறகா க்கிப்
பாங்காய் அத னாடே
பறந்து சென்று பவிசாகச்
குரிய னைச் சுற்றிச்
சொகுசாய் வலம் வந்து
சந்திரனோடு சற்றுநேரம் தங்கி
வெள்ளி வியாழன் விரை
செய்வாய் சனி கேது
சுக்கிரன் ராகு புதன்
முதலாம் கோள் களையும்
ஓர் சுற்றில் பார்த்து
அங்குள்ள வற்றை உள்வாங்கி
நட்சத் திரக் கூட்டம்
தான டுவில் நடனமிட
ஒடியே சென் றங்கு
உட்கார இட மின்றி
தாவித் தாவி யலைந்து
தங்க இடமேது மின்றி
பசந் தரையைப் பார்த்துப்
பறந்துமே வந் திறங்கி

பார்வை தனைச் சுழற்றிப்
 பார்த்து விழிக் கையிலே
 காலை யிற் குரியன்
 கனடாவில் மலர்ந்திட்டான்;
 மகனார் வருவதன் முன்
 வாங்கி வந்த மாவதனை
 வண்ணமாய்க் குழைத்து
 இடியப்ப மாக்கி
 இனிதான சொதி செய்து
 உருளைக் கிழங்கில்
 உவப்பான கறியுடனே
 காத்திருந்தாள் அன்னை.
 கனடா விற்குத் தன்னை
 அழைத்த மகன் வரவே
 அணைத்துமே முத்தமிட்டு,
 ‘என் மகனே குரியனே’
 என்றாள் அவ ஞம்
 இதமான புன் சிரிப்பை
 உதிர்த் தான் அந்த ஒளி
 மங்காச் சூரியனை
 ஒத்த மகன்.

(கிவை யாவும் கற்பனை)

சிந்தனைச் சிதறல்கள்

1. வாழ்க்கை

வாழ்க்கை தான் யாதென்று

வண்ணமாய் ஒரு கேள்வி;

கேட்பவர் யாரென்று

கேட்டுத்தான் விடாதீர்கள்

இருப்பினும்,

கேட்பவர் ஓர் முதாட்டி,

முதாட்டி கேட்கையிலே

முழுதான பதில் வருமா?

முழுதான பதில் வேண்டாம்

முறையான பதில் வரட்டும்;

வரட்டு வேதாந்தம்

வாழ்க்கைக் குதவாது

சிறப்பான சித்தாந்தம்

சிந்தனையைக் கிளற்டும்;

சிந்தனைக் குப்பைக்குள்

சேரட்டும் பதில்கள் பல:

வாழ்க்கை யென்பதோர் வண்ணச் சித்திரம்

வாழ்க்கை என்பதோர் இடியப்பச்சிக்கல்

வாழ்க்கை ஓர் இன்பச் சுரபி

வாழ்க்கை யென்பது இன்பமும் துன்பமும்

இடித் திடித்து வரும் ஒரு தோழமை

வாழ்க்கை என்பதோரு வண்ணத்துப் பூச்சி

முட்டை யாய்ப் புழுவாய்

முழுநேர முமது இருட்டில் உறங்கி

வெளி வந்த போதில்

வான வெளியில் சுதந்திரத்துடன்

உலவி முடியும் அற்புத நிகழ்வு

2. புண்ணிய வழி

பூமியில் மானிட ராய்ப் பிறந்துள்ளவர்
 புண்ணிய வழி தனில் செல்வ ரெனில்
 கோபம் குரோதம் எனும் குணத்தையெலாம்
 கொன்றோழித்தே அவர் வாழ்ந்திடுவர்
 அன்பைப் பெருக்கியே வாழ்ந்திடுவர்
 அவர் ஜக்கியப் பாதையை அடைந்திடுவர்
 பாதையின் ஓரத்தில் பண்பெனும் நல் மரம்
 பல்கிளை பரப்பியே பழம் தருமே
 பழங்கள் பறிப்பவர் பலருமங்கே தான்
 பண்பினைப் போற்றியே மகிழ்ந்திடுவர்
 பண்பெனப் படுவது யாதெனிலோ அது
 பக்குவமான தோர் நல்நினைப்பு
 நல்நினைப் பென்பதும் நற் செயலாகவே
 நாளும் விரிந்திட வேண்டுமெனின்
 உண்மை உழைப்பும் உன் ஊக்கமதுவும் தான்
 ஒன்றிட வேண்டுமே ஒற்றுமையாய்
 உண்மையும் நேர்மையும் உயர் குணமாகவே
 உள்ளத்தில் கொண்டவர் உத்தமரே
 உலகத்தில் உத்தமர் உள்ளவும் இங்கு
 உயிர்களுக் காதர வுண்டென் போம்
 உயிர்களுக் கூனம் இழைப்பவரும் மேலும்
 உயிர்க் கொலை புரிந்துய்ய நினைப்பவரும்
 ஓரந்திடார் புண்ணிய பாவமதை எனின்
 புண்ணிய மென்ற அது ஒன்று தான்
 புவியினில் ஒங்கிட வேண்டுவதுமே.

(தியாகராஜ பாகவதரின் ‘பூமியில் மானிட
ஜென்மம்...’ என்ற பாடல் மெட்டு)

வேறு

புண்ணியம் பாவம் புகழ் இகழ் என்பவையும்
 ‘மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்
 எண்ணுங்கால்’

புண்ணியத்தைப் பண்ணிப் புகழைப் பெருக்குதலே
 மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு மகிமையாம்.

பண்ணிய பாவமெல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்திடவே
 எண்ணமதைச் சீராய் இயக்கி நிறுத்தியே
 திண்ணமுடன்
 கண்ணின் மணியெனவே காப்போமே அன்பு நெறி
 நண்ணியே நற்றாள் நயந்து.

விண்ணனை வியன் உலகை வியப்பார் நயப்பாராம்
 மண்ணில் உவகையுடன் வாழ வழியறியார்தோர்
 பெண்ணை
 ஆண்தன்னை அலியைப் பிறஉயிராம் அவை
 தன்னை
 வண்ணமாய்ப் பேண வழியறியாதார்.

வாழ வழி அறிவோம் வாழ்க்கையின் பேற்றிவோம்
 நாளும் நயந்து பணி செய்து நல்லுரைகள் பேசி
 நமக்கென்றே
 தாழாக் குறிக்கோள்கள் பல கண்டு வாழ்நாளில்
 தாளாது அறம் இயற்றுவோம்.

3. சும்மா விருக்கும் போது...

குப்பையைத் தான் கிளறாதே
கொட்டிக் கொட்டித் தூவாதே
உப்பைப் போல இருந்து விடு
உண்மையைத் தான் கண்டு விடு

கண் காணாத தூரத்தே
காதவழி நீ போனாலும்
மெதுவாய் நீயும் மீள்வாயே
மெள்ள மெள்ள உன்னிடத்தே

உன்னிடத்தே உள்ள அந்த
உட்பொருளைத் தான் கண்டு விடு
உத்தமா உத்தம மாம்
உவப் புடையது அப்பொருளே.

வேறு

மாய வலையை வீச்கின்றார்
மனித ருக்குள் ஜவரவர்
காயமது தான் பொய்யென்று
காட்ட அவரும் மறுக்கின்றார்

காய மது தான் பொய் யெனினும்
கானும் பொருளோ பொய்யல்ல
காட்சியது தான் பொய்த்து விடின்
காண்பவர் தாழும் மயங்கிடுவர்

மயங்கி நாழும் நின்றிடலோ
மாய வலையே நிசமென்போம்
மயக்கமது தான் தெளிந்து விடில்
மாய வலை தான் மறைந்து விடும்

அறுத்து விட்டால் வலையில்லை
ஆசை விட்டால் கட்டில்லை
ஆசை தன்னை அறுப்பதற்கே
அன்பாய் இறையினை பற்றிடுவோம்.

கொடு, கொடு, கொடு
கொடுப்பவர் கையைப் பிடிப்பவர் தம்மைத்
தடு தடு தடு

அறியாமை, இயலாமை, முயலாமை
மட்டின்றி வளரும் போது
எதிரில் நிற்பது துயரம், துயரம்.

பெண்ணாசை, பொன்னாசை, மண்ணாசை
மட்டின்றி வளரும் போது
எதிரே வருவது துன்பம், துன்பம்
எனவே ஆமையை மல்லாத்து,
ஆசையைக் கட்டு.

குங்குமச் சிமிழ் ஓர் நன்கலம்
கோதையர்க் க.தோர் பொன்கலம்
கோல மகளிர் அணிகலம்
குங்குமம் மங்கையர் மங்கலம்.

ஆறிப் போன கஞ்சி யெனினும்
அதிலிருக்கும் பருப்பு
அரிசி வேறு முந்திரி
இனிமையான சர்க்கரை

இன்னுமந்தப் பசவின் பால்
எல்லாமே தான் சுவை தரும்
எடுத்துக் குடித்தும் பாருங்கள்
என்று தயவாய்க் கேட்கிறேன்.

4. குற்பா - 1

இன்று நாளை என்பதும் நேற்று முன்பு என்பதும்
ஒன்று என்று கண்டிடு.

காலம் என்ற ஆற்றிலே இன்று நேற்று என்றிடப்
பாலம் அங்கு இல்லையே.

காலம் என்ற சோலையில் நாளை இன்றுநேற்றென
கோலப் பூக்கள் மலருமோ?

காலப்பறவை புள்ளினம் கடுகிப் பறக்கும்போதிலே
நீல வானம் தூரமாம்.

காலமென்ற நடையது கடுகிப் போகும்பொழுதிலே
நீல வானம் தெரியுமே.

நீல வானம் என்பதும் நிலையிலாத கற்பனை
கால மங்கு சிரிக்குது.

கண்ணில் தெரியும் தூரமோ கட்டிலடங்காதது
எண்ணிலதுவும் கற்பனை.

காலமென்ற கற்பனையைக் கட்டி வைத்துவேகமாய்
சால வெளிக்குள் போடுவோம்.

வெளியில் விரைந்து வீசும் காற்றை ஓளியினை
வேகமாகக் கணிப்பாரே விஞ்ஞானியரவருமே.

வெளியும் ஓளியும் சேர்ந்துமே வித்தை காட்டி
நின்றிடும்
வளியும் அங்கு சேர்ந்திடின் வந்திடுமே காட்சிகள்.

5. குறட்பா - 2

அன்பு தனைப் பேணி அறவழியில் நிற்குமப்போது
வன்பு பழியெல்லாம் தீரும்.

நல்லது தீயது எது வென் றுணர் பவர்க்கு
இல்லையே என்றும் இழிநிலை.

இல்லாதார் இல்லை எனும் நாள் காண
மெல்லவே வழி கோல வேண்டும்.

அழிவுதனைத் தேடும் ஆயுதங்களைக்குறைத்தால்
வழி வழியே அமைதி நிலைக்கும்.

செல்வம் தனைத் தேக்கி ஆக்கம் பெருக்கி வரின்
மெய்ச் செல்வம் சேரும் உலகில்.

சந்தையீர்ப்புகளால் பொருள் தேங்க மேனாட்டில்
எந்த வழியுமின்றி ஏழைகள் தவிக்கின்றார்.

முன்றாம் உலகம் என்ற கொடுஞ் சொல்லதனை
சான்றோர் தவிர்க்க முனைவரோ.

முதலாம் உலகத்தை முடிவரும் கரு முகில்கள்
இதிலே சிலவாகும் கேளுங்கள்.

தானென்ற அகம்பாவம், பிறர்க் கென்றொரு நீதி
தன்னலத்தின் தலை தூக்கலுமாம்.

மற்றோர்தலை தூக்கின் மாண்டிடுவோம் என்று
மற்றோர் தம் உரிமை மறுப்பர்.

சட்டங்கள் தேங்கியிடச் சங்கடங்கள் பலசேரும்
சட்ட விரோதமும் பெருகியிடும்.

காலத்தின் கோலம் கடுகிவரும் வாழ்க்கை முறை
ஏலக் குறைந்திடுவ தெந்நாளோ?

நின்றெண்ணிப் பார்ப்பதற்கு நேரமில்லையானாலும்
குன்றா மன விளக்கை ஏற்று.

போது மென்ற நோக்கம், புத்துணர்வு சாந்தி
ஈதெல்லாம் வாழ்விற் கொளி.

எள்ளாவு தேட்டம் என்றாலும் மற்றோர்க்கும்
உள்ளாவாய்ப் பிரித்தளித்தல் நன்று.

கள்ளத்தனமில்லா உள்ளமது சேர்ந்திடலோ
மெள்ளச் சமாதானம் சேரும்.

6. சங்கீதம்

நாதமாய் கீதமாய் கலையதாய் மிளிர்ந்திடும்
வேதமே சங்கீதமாம்.

சங்கீத மேகத்தில் ஒளிர்கின்ற, மழைத்துளி
இங்கிதமான இராகங்களாகும்.

இராகங்க ளெண்ணிலடங்கா வெனும் போதும்
இராகமே நாதத்திற் குயிர்.

நாதமே இராகமாய் வெளியிலே நடமிடும்
பாதமாய் உலவிடும் காண்.

பாதமே நடமிடும் பாதமே நாதமாம்
மேதகு மின்னியல் ஈர்ப்புமாம்.

மின்னியல் ஈர்ப்புமே வேகமாய் வெளியிலே
தன்னையே அலையது ஆக்குமே.

அலை அலையாகவே இராகமும் ஈர்ப்புமாய்
கலையது மின்சாரமாகுமே.

மின்சாரம் வேகமாய் எங்கனும் பரவிட
இன்சார மாகிடும் கீதமே.

கீதமும் நாதமும் கிண் கிணி ஒசையும்
வேத நாயகனது ரூபமாம்.

தாளமும் இராகமும் தவிலொடு குழலுமே
சாளரம் நாதத்திற் காம்

7. சிறிது சிந்திக்கையில்...

அறுபத்தைந் தாண்டுகள் அகன்றோடி விட்டன
அமர்ந்தொரு கவிதனை ஆக்கிட விரும்பினேன்
பங்குனி மாதப் பகற் பொழு தாயினும்
இன்னும் சிறுகுளிர் இருப்பதன் காரணம்
என்ன வென்றறிய விரும்பிடில் இயம்புவேன்
என்னுடை இவ்வுடல் என்னாரில் இல்லை

இப்போ திருப்பதோ இங்கிலாந் தினில்
 எனவே எம் வீட்டினைச் சூடாக்கிடுவோம்
 வெளியே நோக்கின் குளிரின் தன்மையால்
 பனி படர்ந்திருக்கும் பாலாடை போல
 இந்த உடல் தான் இங்கிலாந்தினில்
 இருந்த போதிலும் உடலுள் இயங்கும்
 உள்ளுயிர்ச் சக்தியோ ஓடித் திரியும்
 ஊர் பல தேடிப் பாய்ந்து செல்லும்
 அதனப் பிடித்துக் கட்டி வைக்கவோ
 கட்டளை இட்டுக் கடுந்தளை போடவோ
 யாருக்கும் எந்த உரிமையும் கிடையா;
 இரவோ பகலோ எந்த நேரமோ
 அது தன் பயணத்தை ஆற்றி முடிக்கும்
 ஆறு கடக்கும் மலைமேல் பறக்கும்
 கடல்லை தன்னைக் கப்பலாய் ஓட்டும்
 சமுத்திரக் கரைகளில் தாவிப் பாயும்
 சுற்றிப் பார்க்கும் சுழன்று ஓடும்
 வானவெளிதனை வட்ட மிட்டிடும்
 விண்மீன் கோள்கள் அவற்றுடன் சுற்றும்
 மீண்டும் வளியின் வேகத் தோடு
 விரைவாய்ச் சுழலப் பூமியை அண்டும்
 நல்லதோர் தீவினை நடுவிற் கண்டதும்
 நாடிடும் அதனத் தேடிச் சேரும்
 நிற்கும் இருக்கும் நிட்டையில் ஆளும்
 தன்னை ஆளும் சக்தி இறையெனத்
 தன்னுள் தானும் கண்டதன் பின்னர்
 அதனுடை ஓட்டம் ஆட்டம் எல்லாம்
 அடங்கும் அதன் பின்
 உண்மை புலப்பட ஒன்றிடும் இறையுடன்.

8. மாங்கனி

செந்தளிர் மேனி கண்டேன்
சிங்காரப் பச்சை கண்டேன்
சிறு சிறு இதழ் விரிந்து
சிரித்திடும் பூவைக் கண்டேன்
கொஞ்சியே முன்னால் தோன்றிக்
குவிந்திடும் மாங்காய் கண்டேன்
காயுமே கனிந்து வந்து
களிப்புடை மஞ்சள் சேர்த்து
'நீயுமே உண்ண வாராய்'
என நவில் சொற்கள் கேட்டேன்;
தாவியே நானும் அ.அ.தை
தட்டியே பறிப்பதற்கு
ஒடியே தடி எடுத்தேன்
உண்பழும் எந்தன் கையில்
உவகை யோடதனை உண்டேன்
உருசியோ சொல்லொணாதே!

09. மனையாளை மதித்து மகிழ்

இனியாளாய் இல்லறத்தின் இன்துணையாய் நின்றிடவே
கனிவான மொழி பேசி எஞ்ஞான்றும் - தலைகுனியாது
நனியான நல் வாழ்வின் சுவை யறிந்து நலன் பெருக
மனையாளை மதித்து மகிழ்.

**10. 10.05.05 - யாழ்ப்பாணத்தில் கிருபத்திரன்டு
நாட்களின் பின் கொழும்பு நோக்கிப் பயணம்
வசன கவிதை**

சிங்கள மகா வித்தியாலயக் கட்டிடம்
கட்டிடத்தில் சோதனைச் சாவடி;
சோதனைச் சாவடியில்
ஒரு வயோதிபத் தமிழ் மாது
பயணிகளிடம் இரப்பதே அவர் தொழில்;
அவருக்குச் சிறு பண உதவி
இரண்டு மேசைகளில் இருவர்
அநுமதிச் சீட்டுகள் பயணச்சீட்டுகள் பரிசீலனை
இரண்டு நீண்ட மேசைகள் சீருடை தரித்தோர்
கைப்பைகள் பயணப் பொதிகள்
எல்லாவற்றையும் கையால் தடவிக் கண்ணால்
நோட்டமிடுகின்றனர் முடிந்ததா சோதனை?
ஆண்களுக்கென ஆண்களும்
பெண்களுக்கெனப் பெண்களும்
பயணிகளின் உடம்புகளில் ஏதேனும்
ஒட்டியிருக்கிறதா எனச் சோதனை செய்ய
ஒரு ஏகாந்தமான பக்கத்துச் சிறு அறை
என்னை அழைத்துச் சென்ற பெண்
சோதனையாளர், சிங்களப் பெண்,
'உங்களுக் கென்ன நீங்கள் எல்லா இடமும்
பார்க்கிறீர்கள்; பறந்து பறந்து திரிகிறீர்கள்
கொஞ்சம் உதவி செய்வீர்களா?'
அமெரிக்க டொலர் ஏதும்
இருந்தால் கொஞ்சம் உதவுங்கள்;
என்னைச் சோதிக்க வந்த பெண்
எனக்கே, என் மனச் சாட்சிக்கே
ஒரு சவால் விடும் நிலை
அப்பெண்ணைப் பார்த்தால்

தனது வீட்டை விட்டு
 உறவினரைத் தூரத்தே எங்கோ
 விட்டு விட்டு இந்தச் சோதனைச் சாவடியில்
 ஒவ்வொரு நாளும் தன் பொழுதைக்கழித்து
 என்போன்றோரிடம் அமெரிக்க டொலர்
 கேட்டுக் கேட்டு ஏமாறுகிறானே
 என்பதில் ஒரு உள்ள நெகிழ்ச்சி.

அத்துடன் நான் பிறந்த நாட்டிலே
 நான் வளர்ந்த மண்ணிலே
 பிறப்புரிமை என்ற சுதந்திரச் சிறப்புரிமை
 எனக்கில்லை என்றால்
 ஏன் நான் அலைகின்றேன்?
 என் வளவை என் பள்ளிக் கூடத்தை
 நான் போன கோயில்களைத்
 தரிசிக்க ஒடோடிப் போகின்றேன்?
 என்று என் பிறப்புரிமை மதிக்கப்படும்?
 இவ்விதமே நிகழ்ச்சிகள் தொடருமா?
 தொடர்ந்தால் நான்இங்கே வரத்தான் வேண்டுமா?
 கேட்கிறேன்; என்னைத் தான் நான் கேட்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் ஒரு நப்பாசை
 மீண்டும் என் உள்ளத்தில் எழும்
 இது வரை என் பயணக் காரணம் காணி விற்கக்
 காணி விற்க இரண்டு வருடங்கள் போன பின்
 காரணம் என்னவாகுமோ யானறியேன்
 போகத் தான் இயலுமா? அதனையும் யானறியேன்
 பொறுத்திருந்து தான் பார்ப்போமே.

11. சிந்தனைச் சிதறல் - 1

பெண்ணும் ஆனும் ஓர் வடிவமைப்பு
 ஆணிலே பெண்மை உண்டு
 என்றதனா வன்றோ அன்று
 அறிவறிந்த எம் முதாதையர்
 அர்த்த நார்ச்சுரரை அமைத்தே வழிபட்டார்;
 பின்பு பெண்ணென்றால் பேயென்றும்
 பேச்சியென்றும் இழித்திட்டார்
 ஏற்றம் குறைத்து விட்டார்
 வேசியென்பார் பெண்ணை
 வேசன் என்றொரு சொல் காண்பீரோ?
 ஏசத்தொடங்கி விட்டால்
 வேசை மகன் என்பார்
 தகப்பன் பெயராலே தான் ஏச மாட்டார்கள்
 பெண்களைப் பேதையராய்க்
 காண்த் தான் சிலபேர்கள்
 படிப்புத்தான் ஏதுக்குப் பெண்களுக்கு
 என்ற அந்தக் காலம்
 இப்போ மலையேறி நிற்கிறது
 இக்காலம் தற்காலம் எல்லாமே மாறி விடும்
 என்று நீர் சொல்ல வந்தால்
 எனக்கோ தான் கோபம் மிதந்து விடும்
 கோவில் நிர்வாகம் என்பார்
 கும்பிடுவோர் தொகை எண்ணின்
 பெண்களே பேரதிகம்
 ஆனாலோ நிர்வாகம் முற்று முழுதாக
 ஆண்களிடம் போவ தென்ன?
 இன்னும் பாடசாலை பலதினதும்
 பழைய மாணவர் சங்கங்களின்
 பொறுப்பான நிர்வாகம் போய் விடும் ஆண்களிடம்

‘ஏன் பெண்களே முன் வந்து
 எடுங்கள் பொறுப்பெல்லாம்
 நாமென்ன முட்டுக் கட்டை?’
 என்பார் சில பேர்கள்
 இதிலும் ஓர் உண்மை உண்டு;
 பின் வாங்கிப் பின் வாங்கிப்
 பழகிய எம் தமிழ்ப் பெண்கள்
 பின்னாலே நிற்பதையே பெரிதாக மதிக்கின்றார்;
 எல்லோரும் அவ்வாறு என்று நான்
 சொல்லவில்லை
 இருந்தாலும் எம் பெண்கள்
 பெண்ணியத்தைப் பேசிடுவோர்
 தம்மிடம் மாத்திரமே
 பெருமையைக் கொடுத்து விட்டு
 திரை மறைவிற் குள்ளே
 திருப்தியாய் இருந்திடாது
 முன்னுக்கு வந்து முதலிடத்தைப்
 பெற்று ஆணுக்கு நிகரெனவும்
 ஆணிற்கு மேலாக அவர் தாயாய்
 அக்காவாய் தங்கையுமாய்
 காதலியாய் மனைவியாய்
 நண்பியாய் நல்ல ஆசிரியையாய்
 வழி காட்டியாய் வாழ் வீரேல்
 எம் தமிழர் வாழ்வு சிறக்கும்
 வழி வழியே பிள்ளைகளும்
 பெரும் பேறு பெற்றிடுவர்
 வாழ்க எம் பெண்கள்
 வளர்க எம் சமுதாயம்.

புறம் மலர்வது நீராலே
 அகம் மலர்வது சிரிப்பாலே
 கரம் மலர்வது கொடையாலே
 கண்கள் மலர்வது அழகாலே.

13. எம் நாடு

கதிர்காமத்துள்ளுறையும் கந்தன் கோயில்
 கடவுள் தனை நாடாத புத்தர் கோயில்
 கருத்துணர்வில் கடவுளுக்காய் மசுதி வேறு
 கண்டவிடம் கதிர்காமப் பதியதாகும்
 மலை மேலே கண்ட அடி சிவனதென்பார்
 மதிப்பான புத்தருடை பாதமென்பார்
 எதுவானால் எமக்கென்ன எனினும் அஃது
 ஈரினத்தை ஒன்றாக இணைக்கும் பாதம்
 சித்திரையில் சிறந்து வரும் புதிய ஆண்டும்
 சிங்களர்க்கும் தமிழர்க்கும் சிறந்த நாளாம்
 முகம்மது நபி மதத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்
 முழுப் பேரும் பேசுவது தமிழூத் தானே
 கிறித்தவருள் சிங்களவர் தமிழர் உண்டு
 கிளர்ந்து விட்ட பகை தன்னால் ஆவதென்ன?
 சிறப்பு மிக்க தலமான நயினைத் தீவில்
 சேர்ந்திருக்கும் அன்னை யவள் நாகம்மாவாம்
 சிறிது தூரம் சென்றதுமே புத்தர் கோயில்
 வடநாடு தென்னாடு வகுத்திட்டாலும்
 வாழ்வதற்கு வழிகள் பல கண்டிட்டாலும்
 ஒரு சிறிய கையளவாம் இந்த நாடு
 உலகினிலே அழகான பழைய நாடு
 உன்னதமாம் மலையழகை உடைய நாடு

ஓய்ந்து விடாக் கடலாலே சூழ்ந்த நாடு
 பண்பான மக்கள் தமைக் கொண்ட நாடு
 பகையின்றி வாழ்வதற்கு ஏங்கும் நாடு
 ஏக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு வழியைக் காண
 இன மொழிகள் சமத்துவத்தைப் பேண வேண்டும்
 எல்லோர்க்கும் சுதந்திரமாம் அமிர்தம் வேண்டும்;
 இருள் காட்டும் போர்களெல்லாம் ஒழிய வேண்டும்
 இனங் களுக்குள் ஒற்றுமையும் சேர வேண்டும்;
 ஒரு நாடாய் ஒற்றுமையாய் வாழ்வதற்கு
 ஓராயிரம் தடைகள் உண்டு கண்ணர்
 உள்ளதை உள்ளபடி சொல்ல வேண்டும்
 ஒன்றல்ல இரண்டாய்த்தான் ஒன்றேயாகி
 ஒற்றுமையாய்ச் சில பணிகள் செய்ய வேண்டும்;
 ஒன்பதுமே முன்றாக ஆக வேண்டும்.
 மூன்றுமே முழுக் குடைக்கீழ் சேர வேண்டும்;
 மூன்றுமே இரண்டாக முறையாய் வந்து
 சீர்திருத்தம் சிறப்பாக அமைய வேண்டும்
 சேர்ந்திருக்கும் அரசியல் யாப்பதனில் தானும்
 திருத்தங்கள் வெகு விரைவில் சேர வேண்டும்;
 மக்களுக்காய் மக்களது ஆட்சி வேண்டும்
 இ.:தெல்லாமே நன்றாக நடக்குமாயின்
 எளிதினிலே பகைஒழியும் கபீட்சம் ஒங்கும்.

14. அமெரிக்க நாட்டுப் பழங்குடிகளின் அவலம்

அமெரிக்க நாட்டில் அன்றொரு காலம்
 வாழ்ந்த மக்கள் வசதியை அறியார்
 வாழ்க்கையை அறிந்திட வழிவகுத் திட்டார்
 இயற்கை அன்னையின் எழிலினை ஒர்ந்தார்
 எல்லா வளமும் என்றும் இருந்திட
 ஏற்ற உணவை ஏற்ற உடையை

இருண்ட காட்டிலும் எவ்விடத்திலும்
 உண்டார் உடுத்தார் உவமையில்
 படிகளை உயரக் கட்டி
 கும்பிடுவதற்காய் கோயில்கள் அமைத்தார்;
 பற்பல பெரிய மாளிகை அமைத்து
 வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தார் வதிவிடங்களிலே
 தென்னமரிக்கா வட அமெரிக்கா தேசங்களதிலோ
 அவர் தம் காலடி படாத இடமேயில்லை
 அமைதியாய் ஒடும் நதிக்கரை நாடினார்
 நீரொடு பொலிந்த நிலம் பல நாடினார்
 வடகரை தென்கரை இடைப்பட்டதேசம்
 எல்லாமே யவர் எல்லா விடத்தும்
 இல்லிடம் அமைத்து இனியதோர் வாழ்வினை
 ஆணி வேரிட்டு அசையா திருந்தினர்;
 அவர்க்கென ஒரு தனிப் பண்பாடு கண்டனர்;
 ஆயினும் அவரிடைப் பலப்பல
 மொழியும் பலப்பல குலமும்
 இடத்திற் கேற்பவும், வெப்ப தட்ப
 நிலைகளுக் கேற்பவும்
 நாளைட வதனில் நன்கு பரந்தன;
 எனினும் அவர்கள் ஓரினத்தவரென
 ஒற்றுமை காண முடிந்த தென்று
 முடிபாய்க் கூறிட முனைய மாட்டேன்;
 இருப்பினும், வெகு தூரத்தவர் தாம்
 விரைந்து வந்து வெடிகுண்டு வீசி
 தம் மில்லிடத்தையும் தமது வாழ் வினையும்
 குலைப்பர் என்றவர் கனவிலும் நினைத்திலர்;
 பனிக் கரையதனிலும், பல்வேறிடத்திலும்
 வடகரை முதலாய்த் தென் கரை வரையும்
 மலைகளில் ஏறினர் கரைகளில் இருந்தனர்
 இயற்கை அளித்த உணவினை யெல்லாம்

இயன்ற வரையும் மிதமிஞ்சி அழியாது
 தமக்கும் தம்முடைச் சந்ததியினர்க்கும்
 என்றும் நிலைத்து நீடிக்கத் தக்கதாய்
 தமக்கென விதிகளைத் தாமே அமைத்து
 அமைதி வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர்
 அதுவே உண்மை எனினும் பகைவர்
 அவரது வாழ்வினை அறவே நொருக்கி
 அமைதியைக் குலைத்து ஆவேசத்துடன்
 எதிர்த்து நின்று இயல்பாய்ப் பொருது
 தம்பெண்டிர் பிள்ளை தம்மைக்காக்க
 இட்ட போர்கள்... எடுத்த சத்தியங்கள்
 எத்தனை எத்தனை?

அல்லலும் பகலும் அதி ஊக்கத்தொடு
 குதிரை மீதேறிக் கும்பல்
 கும்பலாய்ச் சவாரிமேற் கொண்டு
 வெளிநாட்டிருந்து வெறியோடு வந்த
 பகைவரை அழித்தனர் இருப்பினும்;
 அவர்கள் ஆண்டு பல கழியப்
 பகைவருக் கடிமை ஆகிட நேர்ந்தது;
 அவலம், அவலம் அதுவும் பேரவலம்.

15. காலம் - வசன கவிதை

காலம் கண்ணால் காணமுடி
 யாத தொன்று; காலம் முடி
 வற்றது; காலத்தின் கோலம்
 என்பார்கள்; ஆனால் கோலத்தில்
 தான் காலத்தை அறிய
 முடியும்; இளங் குழந்தையாய்
 இருக்கும் ஒரு பெண்ணோ ஆணோ
 முப்படைந்து நரை பெருகி

உடல் தளர்ந்து வரும்
போது காலம் நகர்ந்து
விட்டது என அறிகிறோம்;
நகர்ந்து விட்டதென்றால்
அது நகரும் பொருளா?
இல்லை நாம் அவ்வாறு
கற்பனை பண்ணிக் கொள்கிறோம்;
காலனை உதைத்த
கடவுள் என்கிறோம்
காலத்திற்கு ஒரு உருக்
கொடுத்துக் காலன் என்றார்கள்;
கடவுள் காலனை
உதைத்ததாயின் காலம்
என்றொன்றில்லை. கடவுள்
ஒன்றே உண்டு எனப்
பொருள் படும் எனவே;
கடந்த காலம் நிகழ் காலம்
வருங்காலம் என எடை
போடாமல் கடவுளை
என்ன வேண்டும் காலம்;
என்பதனைப் பற்றிக் கவலையே
வேண்டாம்; சூரியன்
நாளை உண்டாக்கவில்லை
நாமே சூரியனைப் பார்த்து
நாளை உண்டாக்குகிறோம்
கோள்கள் வருடங்களை
உண்டாக்க வில்லை;
நாமே அவற்றை ஆக்குகிறோம்.

16. யாழ்ப்பாணத்து யோகர் - வசனம்

ஆன்மீக, ஞான தத்துவத்துடன் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையும் தமிழர்க்கு மட்டுமன்றி உலகில் வாழ பல்வேறு இனத்தவருக்கும் எடுத்துப் போதித்தவர் யோகர்.

“ஒற்றுமை யிந்த ஊரிடை யோங்குக மற்றும் நற்குணம் முற்றும் ஆகக் கற்றும் கேட்டும் கழலடி போற்றுக நற்றவம் இந்த நாட்டில் விளங்குக” என்றார் யோகர். பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே; என்ற முறையில் எம் தவ முதல்வரான யோக சுவாமிகள் இலங்கை வளநகரைப் பற்றி ஏத்திப் பாடியுள்ளார். இலங்கு வளநகரைப் பற்றியும் அங்கு இலங்குமீசன் பற்றியும் அழகாக வர்ணித்துள்ளார்.

“பச்சை மாமயிலோடு பூங்குயில் பாட்டறாவின
வண்டுகள்
மொச்சபூம்பொழில் முளரிசேர்பொய்கை
மோதியாறுகள் பாய்ந்திட
வைச்சமாநிதி யிருமருங்கும் வயங்கிலங்கை
வளநகர்
அச்சனேயுனை நான்மறக்கினும் அறையுநா
நமச்சிவாயவே”

இலங்கு வளநகர் இலங்கையாயுமிருக்கலாம் கற்பனை வளநகராயுமிருக்கலாம்; இயற்கை அழகை ஏத்தி ஈசனை யும் நடுவுள் இருத்தி எம்மை ஆட்கொள்ள ஈசனருள் வேண்டும் என்பதையே யோகசுவாமிகள் கூறியிருள்ளார். அவர் யாழ்ப்பாணத்தவரேயாயினும் உலகமனைத் திற்குமே உரியவர் எனலாம். சிவனருள் முற்றாய்ப் பெற்றவர். ஞானம் போதிக்கும் தகுதியடையவர் என்பது பலரது

கருத்தாகும். அவரைப்பற்றி ஆக்கப்பட்ட நூல் களோ அநேகம் உண்மையில் யோக சுவாமிகளைப் பற்றி அறிய வேண்டின் அவர் ஆக்கிய நற்சிந்தனை நூலை நன்கு கற்றுணர வேண்டும். நற்சிந்தனை மூலமாக அவர் உணர்த்தும் கருத்து நாம் அனைவரும் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடின்றிச் சிவதொண்டு செய்ய வேண்டு மென்பதாகும்.

“சிவதொண்டு செய்வார் தீநெறிச்செல்லார் சிவதொண்டு செய்வார் புலனைந்தும் வெல்வார் சிவதொண்டு செய்வார் பிறன் பொருள் வெ.கார் சிவதொண்டு செய்வார் சிவமேயாவார்”

சிவதொண்டு என்னும் பொழுது இவை யிவைதான் சிவதொண்டு என யோகசுவாமிகள் பட்டியல் போடவில்லை. ஞானவானான அவர் சுருக்கமாக ஒழுக்கமுடைய வாழ்வினை மேற்கொண்டால் நாம் செய்வதெல்லாம் சிவதொண்டு; அதன் பயன் சிவஞானம்; சிவஞானம்பெற்றால் சிவமேயாகலாம் என்றார். அந்த நோக்கிலேயே சிவதொண்டன் நிலையம் அமையவேண்டும் என்றார். அந்த நிலையம் மக்களை நன்நெறிக்கு இட்டுச்செல்லவேண்டுமென விளம்பினார். சிவதொண்டன் என்னும் மாது இதழ் பவவருடம் 1935 மார்கழித் திங்களில் மலரத்தொடங்கி இதழ் இதழாக விரிந்து உலகெங்கும் மனம் பரப்புகின்றது. எந்த இன்னல் வந்தபோதும் அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக நீடுழி வாழ்கின்ற தென்றால் அதுவும் யோகசுவாமியின் ஆசீர்வாதமே. இம்மலர் முதலில் வெளியீடாகியபோது பாவலர் நாவலர் உள்ளங்களிக்க,

“பவவருடம் தேவரும் மெச்சச் சிவனருள் மார்கழி
சேர்ந்துதித்தான்
சீவன் சிவனென் றறிந்து தொண்டாற்றச்
சிவதொண்டனும்

காவல், நமக்கிவன் கட்டுரை யல்லாற் கதியிலையே”, என்றபடி இன்றும் என்றும் சிவதொண்டன் வெளியீடு நிலைத்திருக்க நாம் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நற்சிந்தனைப் பாடல்களைப் படிப்பதன் மூலம் வேதாந்த சித்தாந்த உண்மை நிலைப் பாட்டினையும், எவ்வாறு நாமெல்லாம் சிவ தொண்டர்களாகலாம் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள ஸம்.

சிவம் சிவம் சிவம் (கலசம், இதழ் பங்குனி 2002)

17. சிந்தனைச் சிறு குளி - வசனம்

வெள்ளிக்கிழமை காலை நேரம்; அவசரமாக வட வெம்பிளிப் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்குப் போவதற்காக பஸ் வண்டிப் பயணம்; மனதில் ஒரு கேள்வி; போகிற வழியில் என் சொந்தக் காரியம் ஒன்றினைப் பற்றி விசாரித்து விட்டுப் போவதா அல்லது நேரே போவதா?

தீர்மானம் - வழியில் இறங்கி விசாரித்து விட்டுப் போக வேண்டும்; ஏனெனின் அது ஒரு முக்கியமான காரியம். எதிரிலே ஒரு பூக்கடை கொஞ்சப் பூ வாங்கிப் போகலாமே என்கிறது மனது பூக் கடைக் காரன் ஒரு அம்மையாருக்குப் பெரிய பூக்கொத்தினைக் கொடுத்துச் சந்தோஷமாகப் பணத்தைப் பெறுகிறான். நான் வாங்கியது ஒரு பவுண் பெறுமதியான அழகான ஐந்து கானேஷன் தான். அவற்றை என்னிடம் தரும் போது அவன் முகத்தில் ஒருவித நளிப்பு; ஏனோ தானோ என்ற ஒரு பாவனை. அடுத்து என் சொந்த விஷயம் அங்கும் சிறிய ஏமாற்றம். விசாரித்த இடத்தில் சிறிது கோபம் கலந்த குரல்... ஏன் இதனை யெல்லாம் சொல்கிறேன்?

அன்றாட வாழ்வில், நாம் எப்போதும் விரும்பிய தைப் பெறவோ, விரும்பும் விதத்தில் பெற்றுக் கொள்ளவோ முடியாது. எனவே சலனம் அல்லது துயரம் தோற்றுகிறது. நாம் எமது சித்தத்தை இவற்றிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமாயின் அவ்வப்போது நிகழும் புற நிகழ்ச்சிகளினால் தாக்கப் படக் கூடாது. அவற்றை அறிவெனும் ஆத்ம சக்தியினால் வென்றெடுக்க நம்மைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும்.

ஆத்ம சக்தியே மெய்ஞானத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். மெய்ஞானமே அஞ்ஞானத்தை அழிக்கவல்லது. விஞ்ஞானம் புறச் சக்திகளை ஒரு முகப்படுத்தி ஆக்கங்க ணையும், அதற்கு எத்தனையோ மடங்கு தாக்கமான அழிவுகளையும், அல்லல்களையும் உண்டாக்கு கின்றது. ஆனால் மெய்யறிவுடன் மெய்ஞானம் கைவரப் பெற்றால் அதன் பாரிய சக்தியானது அன்பிற்கும், சாந்திக்கும் வழி வகுக்கும். அதுவே அகச் சக்தி அல்லது ஆத்ம சக்தியாகப் பரிணமிக்கின்றது.

ஆத்ம சக்தியினை நாம் வளர்ப்பதற்கு ஆத்ம சுத்தி வேண்டும். மணிவாசகர் ஆத்ம சுத்தி என்ற திருச்சதகப் பகுதியில் தன் நெஞ்சைப் பார்த்து, ‘மட நெஞ்சே கல் மனமே நீ திருந்த வேண்டும். இறைவனிடம் சரண் புகுந்து அறிவினை ஆண்டுகொள்’ என்கிறார். அதே தருணம் இறைவன் தனக்கு அறிவினை அருளித் தன்னை ஆண்டு கொண்டான் என்றார். சாதாரண மனி தராகிய நாமே முதலில் எம் நெஞ்சைத் திருத்தி அதனை உயிருள்ளதாகவும், அறிவுள்ளதாகவும், இரக்கமுள்ளதாகவும் ஆக்கிவிடின் அதுவே ஆத்ம சுத்திக்கு உகந்த வழி. வள்ளுவர் காட்டும் அற நெறி.

வயது வந்த நாமெல்லாம் எமது வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிச் சிறிது பார்ப்போமானால், ஏறத்தாழ்

அறுபது வருடங்களை அளந்து விடலாம். எத்தனை இன்பங்கள், எத்தனை துன்பங்கள், எத்தனை ஏமாற்றங்கள், எத்தனை ஏமாற்றல்கள், எத்தனை உண்மைகள், எத்தனை பொய்கள், எத்தனை சாதனைகள், எத்தனை வேதனைகள், எத்தனை போர்கள் எத்தனை பொறுமைகள், என்னத் தான் முடியுமா முடியாது. இருப்பினும் தனித்தனி மனிதராக நாம் எம்மையே எடை போடலாம். நாம், நாம் தான் அதனைச் செய்ய முடியுமே தவிர, வேறு எவராலும் (கடவுளைத் தவிர மனிதரால்) முடியாது. எடை போட உதவுவது தான் எம் மனச் சாட்சி. அது எல்லோரிடத்தும் உள் நிறைந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்துப் பல்லி மாதிரி இடையிடையே “சச் சச்” என்று அது சத்தம் போடும்; அப்போது நின்று சிறிது சிந்திக்க வேண்டும்.

சிந்திக்கும் போது அறிவுப் பாதை திறக்கும்; தூரத்தில் ஒரு ஒளி தோன்றும். அதுவே ஞான ஒளி. அந்த அறிவுப் பாதையிலே நாம் போய்க் கொண்டே இருக்கப் பழகினால் பிறர்க்கும் நமக்கும் பயனுள்ள வாழ்வினை வாழ்ந்து முடிப்போம். சாந்தியினையும் சமாதானத்தையும் வாழ்வில் காண்போம்.

இறுதியாக, எமக்கெல்லாம் வயது போய்விட்டதே இவ்வளவு நாளும் பிள்ளைகள், குடும்பம், வீடு வாசல் என்று ஒடி ஒடி உழைத்தோமே இனி இருப்பது; கொஞ்சக்காலம் தானே; வாழ்ந்த காலம் கூட வாழுங்காலம் குறைவாய் விட்டதே என அலுக்கலாமா? எங்கே எங்களுக்கு மெய்யறிவு கிட்டப்போகிறது; ஞானம் வரப்போகிறது என்று சும்மா இருந்து விடலாமா? இல்லை, இல்லை. வயது எத்தனை தான் ஆனாலும் ஆத்ம சுத்தியின் பேரில் மனத்தைத்

தூய்மை ஆக்கி, உண்மையைக் கடைப்பிடித்து, அன்பைப் பெருக்கி, அமைதியினை ஆண்டு, அகத்தைத் திருத்தி வாழ்ந்து கொண்டு போவோமானால் நிச்சயம் ஆத்ம சக்தி கைவரும்; அதனாற் பெரும் பயனும் கணப் பொழுதில் கிடைக்கும். தாண்ட முடியாத படிகளை எல்லாம் நாம் எளிதில் தாண்டி விடலாம்.

“எக் கருமத்தைச் செய்யும் போதும் ஊக்கத்தோடும் சிரத்தையோடும் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்து பழகி வர மன உறுதி உண்டாகும். அ.தாவது மனம் ஏகாக்கிரக சித்தத்தைப் பொருந்தும்; ஆன்ம சக்தி அதிகரிக்கும்; நினைத்த காரியம் கைகூடும். இவர் பகைவர், இவர் நண்பர் என்ற பாகுபாடு சித்தத்தில் புகுந்து கவலையை உண்டாக்காது” என்றார் எமது யாழ்ப்பாணத்து யோக சுவாமிகள்.

18. வாழ்வாங்கு வாழ்வோம்

தலையார வணங்கிக் கையாரக் கும்பிட்டுக்
கண்ணாரக் கண்டு காதாரக் கேட்டு
வாயார வாழ்த்தி மனதார மகிழ்ந்து
வயிறார உண்டு வாழ்வாங்கு வாழ்வோம்
வேறு

ஜம்புலன்களை வென்றவர் அறிவினை மெச்சிக்
கண்டவர்
அறிவறிந்திடும் தன்மையால் அவர் தமக்கும்
பிறர்க்குமே

ஆன நன்மைகள் புரிவரே அவனி மெச்சிட
வாழ்வரே
ஆன வாழ்வதிப் புவனியில் அவர் தமக்கொரு
பாக்கியம்.

வேறு

புண்ணியங்கள் புரிந்திடவே மனது வேண்டும்
நன்னி வரும் பாவங்கள் போக்க வேண்டும்
பண்ணியதை எண்ணி எண்ணி உருக வேண்டும்
அண்ணலவர் அடியினைக்கே அன்பு வேண்டும்
இறையினுக்கு அன்பினையே சேர்க்க வேண்டும்
ஏகாந்தமாய் இருக்கப் பழக வேண்டும்
இயலாதார்க் கென்றென்றும் உதவ வேண்டும்
இயன்றளவு தருமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

19. மனம் என்ற சிறுமி

மனம் என்ற சிறுமி யங்கு நிற்கிறாள்
மகிழ்வென்ற மலரை எனக்குத் தருகிறாள்
மனம் கொண்ட மலரின் தன்மை உணர்கிறேன்
மனக்க மனக்க மலரும் வாடி விழுகுதே
வாடி வாடி இதழிதழாய் விழுகுதே
விழுந்த இதழை யானும் தானோ விடுவனோ
எடுத்து ஒரு பெட்டகத்தில் வைப்பனே
என்னைப் பார்த்துப் பார்த்து அவளும் சிரிக்கிறாள்
இனிய தொரு புத்தகத்தைத் தருகிறாள்

புத்தகத்தைத் திறந்து நானும் பார்க்கையில்
எத்தனையோ காட்சிகள் நான் காண்கிறேன்;
இவை யெலாம் இன்னலின் சாயல்கள்
எளிதில் என் கண்களும் வெருண்டன
என்பதால் புத்தகம் முடினேன்;
ஆயினும் வெருண்டிலேன் கும்பிட்டேன்
தூயநல் லிறையுடை அருளினால்
தூரத்தினேன் அவற்றையே தூரவே
சிறுமிதான் மீண்டுமே சிரித்திட்டாள்
சித்திரம் ஒன்றினைக் காட்டினாள்
'மதி' என்றாள் 'மதித்திடு' என்றிட்டாள்
திருப்பினாள் மறு புறம் அதனையே
'விதி' என்றாள் விழித்துமே பார்த்திட்டேன்
'விதி மதி, மதி விதி, சதி செய்யும்
கொஞ்சமே பொறுத்திடு பொறுத்திடு'
என்றவள் என் கையைப் பற்றினாள்;
'ஒடிடு என்னுடன் கூடவே
தேடுவோம் வாழ்க்கையின் இரகசியம்
திறப்பமே ஞானத்தின் யுக்தியைச்
சரிப்பமே மும்மல காரியம்
சக்தி தான் கைவரக் காண்பமே'
என்றவள் என்னுடன் இருக்கிறாள்
என்னுயிர்த் தோழியாய் இருக்கிறாள்.

20. Cultures - பண்பாடுகள் (கிரு மொழி சுவைக்க)

Cultural tapestries கண் கவர் ஓவியம்

Mini, mini ஆடைகள்

Textures ஓ பல்விதம் அற்புதம் aesthetic nuances

ஆடலும் பாடலும் food and drinks எல்லாமுமே

கட்டிடக் கலைகளும் sculptural techniques ம்

இன்னமும் பார்த்திடில் இருக்குதே paintings தான்

இதை விட எண்ணிடில் all the more all the more

மொழியினை விடவுமே முடியுமா? No, no, no.

எத்தனை எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரம்

சுற்றியே அவையும் தான் சுழன்றுமே பற்றிடும்

Like the luscious creepers around a huge oak tree

நடை உடை பாவனை நம்பிடும் கொள்கைகள்

All of these run through these many tapestries.

பிறப்பினை இறப்பினைப் பேணுமாம் tapestries.

இருப்பினும் இவைக்குள்ளே இணைந்துமே நின்றிடும்

Characteristics அவை தாழும் பண்பெற்றால்

Culture என்ற சொல்லது காட்டுவது பண்பாடு,

கட்டுப்பாடு, கண்ணியம் காண்பீர் culture தன்னிலே

வெளிப்போர்வை தன்னையும் வீணாடம்பரத்தையும்

Cast away, cast away;

வைத்திரு வைத்திரு the cultural essence சையே.

21. பிறக்கட்டும் வசந்தம்

வசந்தம் பிறக்கு மென்று கூவு குயிலே
வண்ண மயில் ஆடு மென்று கூவு குயிலே

வானம் வெளுக்கு மென்று கூவு குயிலே
வன்னியிலே போரோயக் கூவு குயிலே

வாச மலர் விரியுமென்று கூவு குயிலே
வளமெல்லாம் சிறந்திடவே கூவு குயிலே

நாடு செழிக்கு மென்று கூவு குயிலே
நல்ல வழி தோன்றுமென்று கூவு குயிலே

பூக்கள் விரிந்து விடக் கூவு குயிலே
பொன்னான காலம் வரக் கூவு குயிலே

தேனுஞ் சொரியு மென்று கூவு குயிலே
தென்றல் தவழ்ந்து வரக் கூவு குயிலே

கழனி விளையு மென்று கூவு குயிலே
கலக மெல்லாம் தீருமென்று கூவு குயிலே

ஆக்கம் பெருக வென்று கூவு குயிலே
ஆத்மீகம் வளர்க வென்று கூவு குயிலே

அமைதி நிலைக்கு மென்று கூவு குயிலே
அல்ல லெல்லாம் தீருமென்று கூவு குயிலே

ஆண்டவனை நீ தொழுது கூவு குயிலே
ஆன்ம நேயம் ஓங்க வென்று கூவு குயிலே

அன்பு செறிக வென்று கூவு குயிலே
அனைவருமே வாழ்க வென்று கூவு குயிலே

22. குவாய்ப் பதி

(அமெரிக்காவின் ஹவாய் மாநிலத்தில்
உள்ள ஒரு தீவே குவாய்ப் பதி)

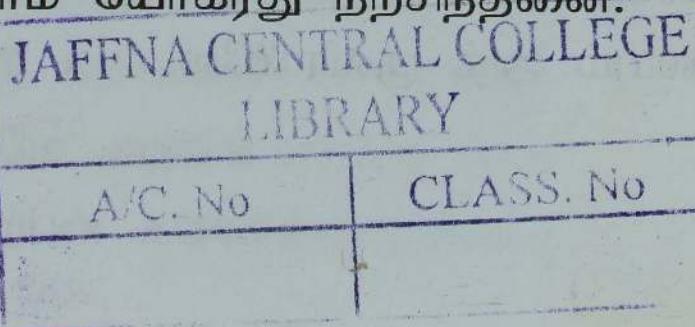
வானாளாவிய மாமரங்களும்
வளர் கரும்புடன் வாழையும்
தேனைலந்தரும் பலவின் மென்கணி
தித்திப்பான நல்தோடை தன்னுடன்
ஆன சோபித பப்பாயாவுடன்
அமிர்த மொத்த அன்னாசியும் சேரும்;
சேனை சேனையாயச் செழித்துமே வளர்
தினைப்பு மிக்கிடும் கரும்பும் வாழையும்
பானலத் தொடு பருக வாய்த்திடும்
பச்சையாய் வளர் கோப்பியும்
ஆநலக் குறைவின்றிப் புல்லினைக்
கோதி மேய்ந்திடும் காட்சியும்
கோல மஞ்ஞையின் ஆடலும்
கோழி சேவல் தம் மினங்களும்
சாலவே பல புள்ளினங்களின்
சரச லீலையும் பாடலும்
வண்ண மாமலர் மாலை சூடு

வளரு மாயிரம் பூக்களும்
எண்ணவே முடியாத உயிரினம்
எங்கும் சிலந்தி வலைகளும்
தென்னை போலவே சிறப்புடனங்கு
சிரமுயர்த்திடும் பல மரங்களும்
அன்னை போலவே அன்பு நீரினை
அள்ளி வார்த்திடும் சுனைகளும்
ஆரவாரமாய் அணைந்து ஓடிடும்
ஆறுகள் அவை அகல நீளமோ
அக்குவைப் பதியனைய தாகுமே;
ஊரினெல்லையில் உயரமாகவே
ஒங்கி நிற்பன மலைகளே
பச்சையாகவும் பருமனாகவும்
பரவி நிற்பன மலைகளே
மலைகளுக்கிடை மடுவிருப்பது
மக்கள் யாவரு மறிந்ததே;
மடுவில் பாய்ந்திடும் நதிகளொத்தனை?
நதியை நண்ணிடும் சுனைகள் எத்தனை?
பதிவில் ஆழமாய்ச் சமுத்திரம் தனில்
பாடி ஓடிடும் மீன்கள் எத்தனை?
திமிங்கிலத் தொடு டொல்பி:ன் சேர்ந்திட
தீவிரத் தொடு சுறாக்கள் பாய்ந்திடும்;
அங்கு நாழுமே அறியொணாத தாய்
அமிழ்ந்து நிற்பன கணக்கிலாதவை;

கதிரவன் அவன் கதிர்கள் தொட்டுமே
காதலாய் அணை அலைகள் பொங்கிடும்
காததூரமாய்க் காணொணாத தாய்
கரைகள் காணவோ மைல்கள் ஆயிரம்
கடக்க வேண்டுமே இரு மருங்கிலும்;
காப்பா என்றிடும் பதியில் காண்பமே
கடவுள் கோவிலாம் இறைவன் ஆலயம்
அதனை அண்டி ஒடுதே வைலுவா நதி
நதியினோ ரத்தில் நண்ணு மாலயம்
சிவனதாலயம், சிறந்த சன்மார்க்க இறையினாலயம்
நடுவில் காண்பமே சுயம்பு லிங்கமாய்
நாம ணைத்துமே ஏத்தி வாழ்த்திடும்
எங்குமே நிறை இயல் பதாகிய
பொங்கு மன்புடன் பொருந்தி வந்துமே
சிந்திப்பார் மனம் சிறக்க நாளுமே
அருளும் அச்சிவம் கடவுள் கோவிலில்,
எங்கள் யோகருக்கு ஏற்ற
சீடனாம் சுப்பிர முனி
சுவாமி அவருமே சோர்வில்லாமலே
அமைத்த ஆலயம் அனைவருக்குமே
ஆன ஆலயம் அக் குவாயிலே.

23. நற்சிந்தனை

வேதாந்த சித்தாந்த சாகரத்துள் புகுந்து
 வித்தையெலாம் காட்டியே விளையாடி வந்து
 நாதாந்த சொருபத்தை நாளுமே போற்றி
 நாள்தோறும் மனம் தன்னை நல்லதாய் ஆக்கி
 ஏகாந்த நிலை தன்னை எய்தியிடும் வண்ணம்
 எல்லோர்க்கும் இன்பமதை ஈந்தளித்த சுவாமி
 இனிய நல்ல நல்லூரில் இருந்திட்ட சுவாமி
 சேதாரம் ஏதும் இல்லை முழுவதுமே உண்மை
 ஆதாரம் அவனன்றி அனுவும் அசையாது
 அணைத்துக்கொள் சிவமென்ற செல்வத்தை நீயும்
 அன்புசெய் தொண்டு செய் ஆணவத்தை ஒட்டு
 அதன் பின்பு சிவமாக நீயுமே ஆவாய்
 என்ற மொழி ஈந்த அந்தச் செல்லப்ப வள்ளல்
 இணையடியை மறவாத யோகரின் வாக்கே
 நல்ல தமிழ் வாழ வந்த நற் சிந்தனை
 நமக்கெல்லாம் வழி காட்டும் நற்சிந்தனை
 ஞானி யாம் யோகரது நற்சிந்தனை.

திருமதி வரதா சண்முகநாதன் B.A., Dip.Ed., M.A. (London), தனது ஆசிரியப் பணியை முதலில் யாழ்ப்பாணத்திலும் கிறுதியில் கிங்கிலாந்திலும் செய்து ஒய்வு பெற்றவர். கிவர் தன் கணவனுடன் எதியோப்பியா, சியராலியோன், நெஜீரியா, கிங்கிலாந்து ஆதிய நாடுகளிலும் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாடல்கள் கியற்றித் தன் மாணவர்களையும் சக ஆசிரியர்களையும் மகிழ்வித்தத்துடன் தனது பாடல்களை வானொலிகள், சஞ்சிகைகள் என்பன மூலம் வெளிநாடுகளில் வசீக்கும் தமிழரும் கேட்டு, வாசித்து கின்பறும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தார். ஏற்கெனவே ‘தமிழில் பாடுவோம்’ என்ற தமிழ்க் கவிதை நூலிற்கு ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் கொடுத்து அத்துடன் சேர்த்து ஒரு கிறுவட்டையும் வெளியிட்டிருந்தார். கிப்பொழுது வெளிவரும் ‘ஒரு மலரின் குரல்’ என்ற கிந்நால் பொருள் நயமும், கவிதை நயமும் கொண்ட ஒரு சீரிய நூலாகும்.

9 780955 728716

Printed by :

Vihadan Printer, 541/2, Galle Road, Colombo - 06. Tel : 2361329, 2504370